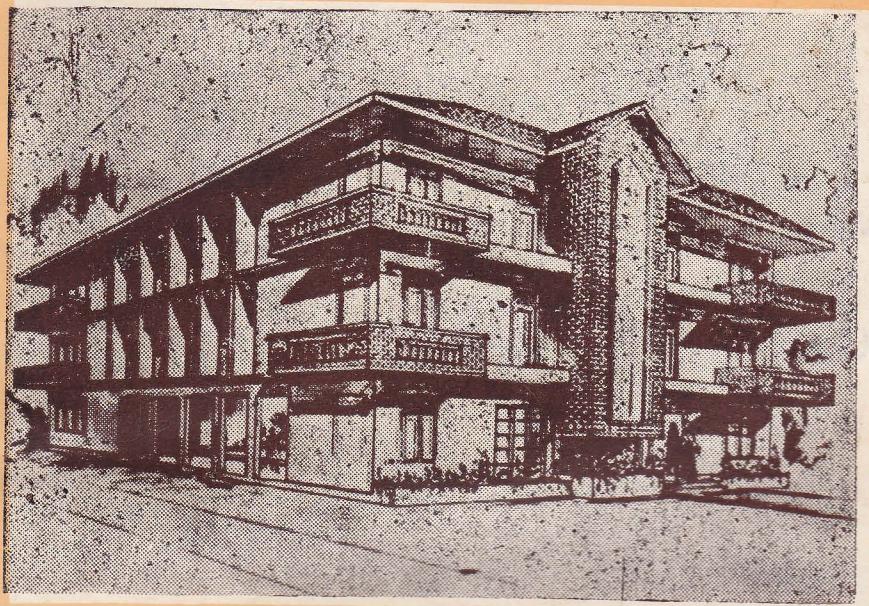

ஓம்

ஸ்ரீ சண்முக இல்லம்
திருக்கோணமலை

35^{வது} ஆண்டு நிறைவு விழா

சிறப்பு மலர்

35th ANNIVERSARY CELEBRATION
OF
SRI SHANMUGA HOME

SOUVENIR
TRINCOMALEE

230.6
ஸ்ரீ சண்முக

ஸ்ரீ சண்முக இல்லம்

35^{வது} ஆண்டு நிறைவு விழா
(1957 — 1992)

சிறப்பு மலர்

**35th ANNIVERSARY CELEBRATION
OF
SRI SHANMUGA HOME**

54, Vidyalayam Road,
Trincomalee,
SRILANKA.

54, வித்தியாலயம் வீதி,
திருக்கோணமலை.
ஸ்ரீ ஸங்கா.

திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை

(ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலய ஸ்தாபகரும்
ஸ்ரீ சண்முக ஸ்தாபனத்தின் கர்த்தாவும்)

தொற்றும்
1863 - 08 - 15

மறைவு
1953 - 05 - 02

திரு. சிற்றம்பலம் சண்முகம்பிள்ளை

Nagaratnumpillai Krishnadason

Founder Trustee

**Sri Shanmuga Trust
&
Childrens' Home**

Retd Commissioner of Assizes

Sri Shanmuga Trust Board of Management

Trustees:

V. Krishnadason

B A, LL. B, LL. M
Barister - at - Law

Miss. V. Nadarajah B.Sc (special)

Admn Secretary
Custodian Trustee

Mrs Gowri Ponniah M. A

M. Devasagayam - Attorney - at - Law

K. Vinayagasothy - Engineering Asst

S. Sivapathasundaram - Librarian

S. P. Surentheranathan - Dip. M. N. Ist M. (Lond)

Mrs. Parrie C. akaradaran

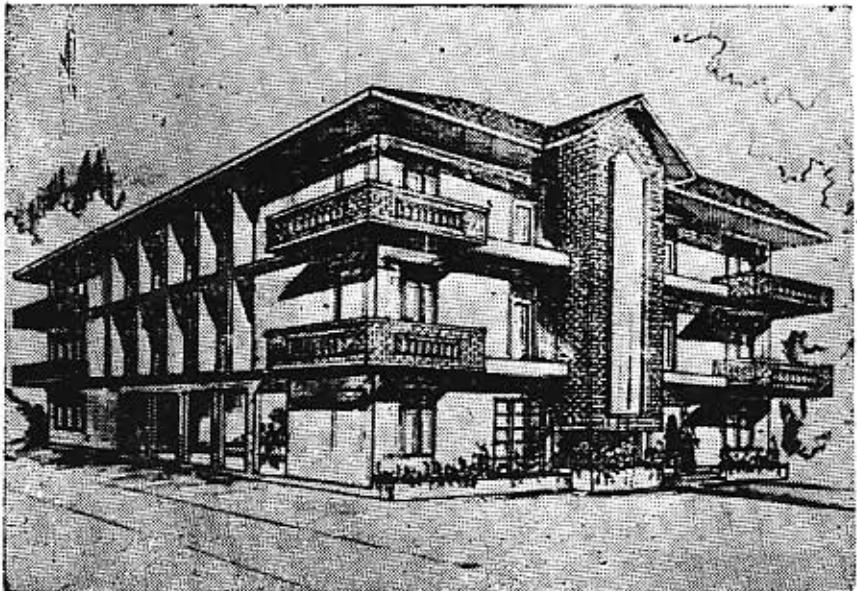
Power of Attorney

N Puvanendran B. A. (Hons)

Addl Govt Agent, Trincomalee,

Mrs. K. Rajendra B. A. (Hons)

Miss. Arumugam B. A. (special)

Sri Shanmuga Girls' Home

Unveiling of Plaque by Mrs. Vigdis Langholdst
ASSISTANT RESIDENT REPRESENTATIVE OF NORAD

திராகம்:- மோகனம்

தாளம்:- ஆடி

ஸ்ரீ சண்முக சிறுவர் இல்லக் கீதம்

வாழிய வாழியவே.....

வாழிய வாழியவே – என்றும்

வாழிய வாழியவே

ஸ்ரீ சண்முக சிறுவர் இல்லம் சிறந்து

வாழிய வாழியவே

அன்னைப்பிதா எம்மை சன்ற நற்தெய்வம்

எண்ணும் எழுத்தும் சபவர் தெய்வம்

கண்ணென எம்மைக் காப்பவர் தெய்வம்

மண்ணினில் சேவைகள் செய்திடும் இல்லம்

வாழிய.....

உணவும் உடையும் உறையுனும் தந்து

குணமும் குறியும் நெறியும் தந்து

கணமும் குறையா அண்புடன் எம்மைத்

தினமும் காக்கும் திவ்விய இல்லம்

வாழிய.....

வாழ்வும் வளமும் வழங்கிடும் இல்லம்

நானும் பொழுதும் நன்மைகள் செய்து

தாழ்வும் உயர்வும் தவிர்த்தெம்மைக் காத்து

நீஞும் புகழோடு நிறைந்தினி தோங்கி

வாழிய.....

ஆக்கம்:- சௌவப் புலவர் பண்டிதர்
சி. வடிவேல்

CONTENTS

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
முன்னுரை:-	— திருமதி. பத்தினியம்மா திலகநாயகம்போல்.
	— திரு. நாகலிங்கம் புவனேந்திரன். - 01
MESSAGE:-	— Swami Atmaghanananda Maharaj. - 03
	— Mr. P. P. Devarajah. - 04
	— Hon. Minister of state for Hindu Religious and Cultural Affairs.
	— Swami Jivanananda Maharaj. - 05
	— Mr. Daglarsson - 06
	— Dr. S. Arunachalam. - 07
ஆசிச் செய்தி:-	— மேதகு ஆயர் ஜோசப் கிங்விலி சவாம்பிள்ளை. - 08
	— சவாமி விமலானந்த மாதாஜி. - 09
	— சொப்புவர் பண்டிதர் இ. வடிவேல் - 10
	— சிவநெறிப்புரவலர் க. கணகரரசா, ஜே. பி. - 11
	— ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனம் - வரலாறும் சேவைகளும். - 12
	— செல்வி. விமலா நடராஜா
	— The Dream Comes True. - 19
	— Miss. T. Arumugam
	— ஸ்ரீ சண்முக இல்லத்தின் உருவாக்கமும் அதன் பணிகளும். - 22
	— திருமதி. கமலா இராஜேந்திரா
	— A Mile Stone. - 25
	— Janab. O. L. M. Ismail, J. P. U. M.
	— ஸ்ரீ சண்முக மாணவர் இல்லமும் மாடிக் கட்டிடமும். - 27
	— திரு. கெ. சிவபாதசந்தரம்
	— எமது இல்லம் - இல்ல மாணவி - 32
	— ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனம். - 36
	— திரு. பொ. கந்தையா
	— ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தின் சேவைகள். - 38
	— திருமதி. பா. நல்லரெட்னாசிங்கன்
	— துயில்நீத்ததும் - 41
	— சவாமி விவேகானந்தரின் அமெரிக்க சொற்பொழிவு - 42

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

❖ ❖ ❖ முன்னுரை ❖ ❖ ❖

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

கர்மயோகப் பாதையில் ஸ்ரீ சண்முக இல்லம் பீடு நடைபோட்டு முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியுள்ளது. என்பதனை அறியும் பொழுது அதனைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. இவ்வில்லம் “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்ற ஆஃரோர் வாக்கிற்கு இன்னக் உண்டி மட்டுமென்றி உடையும் உறையுனும் கூடவே நல்கி மகேஸ்வரன் சேவையை விட மக்கள் சேவையும் சிறந்தது தான் என்ற உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்தும் உன்னத நிலையைப் பெற்றுள்ளது திக்கற்றவருக்கு தெய்வமே துணை என்பது போலச் சமுதாய முரண்பாட்டினாலும் சூத்தினிலையினாலும் பாதிக்கப்பட்டு அவல் நிலைக்குட்படுத்தப்பட்ட பெற்றோர்ற்றோர், பொருள்றோர் கைவிடப்பட்டோர். ஆகிய இரு பாலரிலுமுள்ள இளஞ்சியார்களுக்கு அன்பும், பண்பும், ஆத்ம சாந்தியும் நல்கும் இனிய அன்பு - இல்லமாக - வழித்துணையாக வாழ்வின் வழிகாட்டியாக இவ்வில்லம் எவ்வித சோர்வும்- தயக்கமும் இன்றிப் பணியாற்றி உள்ளது என்றால் மிகையாகாது இடுக்கன் பலவுற்ற போதும் இல்லத்தின் திருப்பிடமே அழிந்த போதும் சிறிதும் மனத்தளராது அயரா முயற்சியினாலும் தளராத சேவையினாலும் மாறாத பக்தியினாலும் இன்னல்கள் மத்தியிலும் நவீன வசதி கொண்ட இனியஇல்லம் ஒன்றை புதிதாக அமைத்துச் சேவையாற்றும் இவ்வில்லத் தொண்டர்களின் சேவை சொல்லுந்தரமன்று. மென்மேலும் இவ் இல்லம் வளரவும் தொண்டர்களின் சேவை மலரவும் இல்லச்சிறார்களின் எதிர் கால வாழ்வு உயரவும் இறைவன் இன்னருள் புரிவானாக.

இவ்இல்லப் பிள்ளைகளின் எதிர் காலம் சிறக்க பதினெட்டு வயதின் பின் பிள்ளைகளின் சுயபச்சாத்தாபமின்றி ஏனையோர் போல் சமுதாயத்தில் தலை நிமிர்ந்து நிற்பதற்குத் துணையாக இவ்வில்லம் தனக்கென ஓரு தொழில் பேட்டையை அமைத்துக் கொள்வது சாலச் சிறந்தது.

“அன்பே சிவம்” என்பது திருமூலர் திருமொழி. அந்த அன்பு இறையன்பு மட்டுமல்ல தன்னுயிர் போல் மன்னுயிர் ஓம்புதலையும் உள்ளடக்கும். அந்த அன்பிலே - அன்புத் தொண்டிலே கிடைக்கும் இன்பமும் பேரமைதியும் வேறு எதிலுமே கிடைக்க மாட்டாது. “அன்பர் பணி செய்யவென ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால், இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே” என்று தாயுமானவர் பாடியதன் தாற்பரியமும் இது தான். இதேயன்புதான் இறைவன் பால் செலுத்தும் போது பக்தியாகவும், மானிடர்கள் மேல் செலுத்தும்போது அன்பாக கருணையாக காதலாகவும் உருவெடுக்கின்றது. உள்ளத்தில் உண்மையொளி காணவிளைவோர் உவந்து பின்பற்றுவது அன்பு வழியைத்தான். இத்தகைய மேன்மை மிக்க அன்பு வழியில் - அறவழியில் இறைவழியில் இன்பங்காண விழையும் பெரியோர்கள், தொண்டர்கள் - இவ் இல்லத்தை மையமாகக் கொண்டு ஆற்றிய - ஆற்றும் சேவை அளப்பரியது. மானிடராய்ப் பிறந்த எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்னும் அவர்களின் உன்னத நோக்கமும் - நினைவும் செயலாக மலந்திருப்பதையே இன்றைய விழாவும் விழாமலரும் வெளிப்படுத்துகி ஸ்ரன இவ் வில்லமும் - இல்லத்தாரின் சேவையும் இன்னும் பல்லாண்டுகாலம் வாடாமலராகத் தொடர்ந்து வளர்ந்து - வளம்பெற வேண்டுமென்பதே என் வேணவா.

வாழ்க சண்முக இல்லம்
வளர்க தொண்டர்கள்

திருமதி. பத்தினியம்மா திலகநாயகம் போல,
மாகாண ஆணையாளர்,
வடக்கு - கிழக்கு சிறுவர் பராமரிப்பு,
நல்லொழுக்க சேவை, யாழிப்பாணம்.

A Meritorious Service

Go make Gardens of fruit trees
Brooks pleasing and sweet
Make thousands of Choultries
and Temples ten thousands
All these and several other deeds
 Make memoirs for years
Yet the educating of a poor child
is a billion times meritorious.

Thus sang the famous poet Bharathi of India. The Sri Shanmuga Trust of Trincomalee which is trying to make this dream come true, is completing it's 35 years of service today. I am pleased over this achievement. It is most appropriate at this juncture to look back at it's birth and growth.

In 1957, when the Hindu Orphans were tossed in the waves of agonies, with no one to support, Mr. Nagaratnampillai, Krishnathasan, a kindhearted retired Judge, had a lofty thought in his heart, which resulted in the present magnificent building of Shanmuga Trust.

In 1923, Mrs. Thangammah Shanmugampillai started a Girls' School, in keeping with the wish of her late husband and it is the only Hindu Girls' School that stands today with the name "Sri Shanmuga Vidyalayam". Mrs. Thangammah Shanmugampillai chose her step-son, Mr. Krishnathasan, to look after this School. Mr. Krishnathasan made every effort to run this school satisfactorily.

With the demise of the great lady, Mrs. Thangammah Shanmugampillai, Mr. Krishnathasan had to take full responsibility for the efficient administration of this School. while he was thus running this School satisfactorily, the School had to be handed over to the Government with effect from 01.12.1960, in keeping with the then National Educational Policy of the Government.

Therefore, Mr. Krishnathasan formed a Charity Home, with the name of "Shanmuga Children Home" in 1957, in memory of the late Mrs. Thangammah Shanmugampillai, thus continuing the help rendered by him to the poor Hindu Orphans.

During this period, with a view to helping the inmates of the Home Vocational Training Centres were also started. Many a merciful friends, relatives and educationists, helped to manage these Homes.

But, due to the outbreak of ethnic violence in 1985, two Homes belonging to this institution were damaged. The Training Centres were closed. The crematorium and madams established by this institution at Kanniya, for the benefit of the Hindus, were also damaged.

However, due to the relentless efforts of the Sri Shanmuga Trust, in 1990, with the assistance of NORAD, the present lofty building "Shanmuga Girls' Home" was constructed. The service that was rendered then, the service that is being rendered now, and the service that will be rendered in future by this Home for the helpless Girls, is, immesureable.

It is my pleasure to mention hear that, those who were brought-up by this Home, are now working in Government Departments and semi-Govt. Departments. Even now, the girls of this Home are in the fore-front in education. It is heartaning to note that some have passed the GCE(A/L) Examination and are qualified for admission to the University.

Purity at heart, service at mind and worship of God, are the main goals of this Institution. It is only those with this lofty goal, could do good deeds. The students of this Institution are an example to this ideal.

Let the philanthropists and educationists of Trincomalee, help to build many more institutions of this nature. Let there be many more who love their neighbours like their own selves. Let the thought, "Service to mankind is the service to God" arise in the heart of every one in Trincomalee.

May the Almighty Konesar shower his grace and blessings, on the Sri Shanmuga Children Home, which helps to erase the worries of the helpless and alleviate poverty of the poor, purify the minds of many, and guide them towards a virtuous life.

Mr. N. PUGENDRAN
Additional Government Agent,
Trincomalee.

* * * * * * * * *
 முகவரை * * * * * * * * *

இன்னறுங்களிச் சோலைகள் செய்தல்
 இனிய நீர்த்தன்களைகள் இயற்றல்
 அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
 ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
 பின்னாருள்ள தருமங்கள் யரவும்
 பெயர் விளங்கி ஒளிர நிறுத்தல்
 அன்ன யாவினும் புண்ணியங்கோடி
 ஆங்கோர் ஏற்றுக்கு எழுத்தறிவித்தல்

- மகாகவி பாரதி -

பாரதியார் கண்ட கணவை நனவாக்க முனைந்து வெற்றிகண்டுகொண்டிருக்கும் நம் ஸ்ரீ சண்முக இல்லம், தனது முப்பத்தைந்து வருடகால சேவையை இவ்வருடம் பூர்த்தி செய்வதையிட்டு நாம் உள்மார மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இந்நேரத்தில் இதன் தோற்றுத்தையும் வளர்ச்சியையும் நினைவு கூர்தல் மிகப்பொருத்தமாகும்.

1957ம் ஆண்டில் நம் திருக்கோணமலை வாழ் இந்து ஆதரவற்ற பின்னோகள் அல்லல் பட்டு, அவதியுற்று அலைக்கழிந்த நேரத்தில் இதைக்கண்ட இரக்க சிந்தனையாளரும், ஓய்வு பெற்ற நீதியரசருமான உயர்திரு நாகரெத்தினம்பிள்ளை கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் மனதில் உயர்ந்த எண்ணமொன்று உருவாகியது. அவ்வெண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பே இன்று எம்முன் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும் ஸ்ரீ சண்முகா இல்லமாகும்.

1923ம் ஆண்டு தன் கணவரின் தூய சிந்தனையை செயற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் அன்று உருவாக்கிய பெண்கள் பாடசாலையே இன்றும் எம்முன் திகழும் ஒரேயொரு சைவ பெண்கள் பாடசாலையான ஸ்ரீ சண்முகவித்தி யாலயமாகும். இவ் வித்தியாலயத்தை சிறந்த முறையில் நிருவகிக்க அவ்வும்மையார் தன் பெறாமகனாகிய திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்களையே தேர்ந்தெடுத்தார். அவரும் இதய சுத்தியோடு தன்னாலான பணிகளை செய்து இவ்வித்தியாலயத்தை நடாத்துவதற்கேற்ற ஒழுங்குகளை மிகக் கவனமாக ஆற்றிவந்தார். அறச்செலவிதி திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம் பின்னை அவர்களின் மறைவுக்குப்பின் ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயத்தின் பொறுப்பை திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு நிருவாகம் நடத்தவேண்டிய சூழலுக் குட்படுத்தப்பட்டார். அவர்கள் அப்பணியை திறம்பட நடத்திவரும் பொழுது, நாட்டின் தேசிய கொள்கை இப் பாடசாலையை அரசாங்கத்திற்கு ஒப்படைக்க வேண்டியதாயிற்று. அதன் பின்னர் திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்களின் ஞாபகமாக ஸ்ரீ சண்முகா தர்மஸ்தாபணம் என்ற ஒரு ஸ்தாபணத்தை 1957ம் ஆண்டு உருவாக்கி ஆதரவற்ற இந்து அனாடைப் பின்னைகளுக்கான சேவையை திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள். இக்காலகட்டத்தில் இதில் தங்கியிருந்து கல்விகற்ற பல வசதியற்ற பின்னைகளுக்கு அவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, தொழில் பயிற்சி நிலையங்களும் அமைக்கப் பட்டன. இவ்வில்லங்களை நிர்வகிப்பதற்கு பல நஸ்பர்களும், கல்விமான்களும்,

தியாகசிந்தை கொண்டோரும் உதவி புரிந்தனர். ஆனால் 1985ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்செயலின் காரணமாக இத்தாபனத்திற்குரிய இரு இல்லங்கள் சேதமாக்கப்பட்டது. பயிற்சி நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டன. கன்னியாவில் இத்தாபனத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்த இந்து மக்களின் அந்தினமக் கிரிகைகள் செய்வதற்காக உபயோகிக்கப்பட்டுவந்த மடங்கள் சேதமாக்கப்பட்டன.

எனினும் ஸ்ரீ சண்முக ஸ்தாபனத்தின் அயராத முயற்சியின் பயனாக 1990ம் ஆண்டு (Narad) நிறுவனத்தின் உதவியோடு திருக்கோணமலை வித்தியாலயம் வீதியில் தற்போது கம்பீரமாக தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் ஸ்ரீ சண்முகா மகளீர் இல்லம் கட்டி எழுப்பப்பட்டது. ஆதரவற்ற பெண் பிள்ளைகளின் நலனுக்காக எழுப்பப்பட்ட இவ்வில்லம் ஆற்றிய, ஆற்றுகின்ற, ஆற்றப்போகின்ற சேவைகள் அளப்பரியது. இவ்வில்லத்திலிருந்து வெளியேறிய மாணவர்கள் பலர் அரசாங்கத்திலும், அரசாங்க சார்புள்ள வேறு பல நிறுவனங்களிலும் இன்று கடமையாற்றுகின்றனர். என்பதை மகிழ்ச்சியோடு கூறிக்கொள்கின்றேன். தற்போதும் இவ்வில்லத்தில் கல்விகற்கும் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளில் கல்வியில் முன்னணியில் திகழ்கின்றனர். சிலர் கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தரப் பரீட்சையில் திறம்படச் சித்தியடைந்து பல்கலைக்கழகத் திற்கும் அனுமதி பெறத் தகுதியுடையவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதை அறியும் போது இரும்டு தெய்துகின்றேன்.

தாயசிந்தை, தியாகமணப்பான்மை, கடவுள் வழிபாடு என்பனவே இத்தாபனத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். இக்குறிக்கோள் உடையவர்களால் மட்டுமே நற்காரியங்களைச் செய்யமுடியும் என்பதற்கு இவ்வில்லத்தின் மாணவர்களே எடுத்துக்காட்டு. இதுபோன்ற பல தாபனங்கள் பல்கிப் பெருக திருக்கோணமலை வாழ் செல்வந்தர்களும், கல்விமாண்களும் ஊக்கம் செலுத்துவோம். மண்ணுயிரையும் தன்னுயிர்போல் நேசிக்கும் மகாண்கள் பலர் தோன்றல் வேண்டும். “மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை” என்னும் எண்ணம் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் உதயமாதல் வேண்டும்.

ஆதரவற்றோரின் அல்லல் துடைத்து, வசதியற்றோரின் வறுமையை நீக்கி, மனத்தின் கண் மாசுகளைந்து மானிலத்தில் மாண்புடன் விளங்க வழிவகுக்கும் ஸ்ரீ சண்முகா தார்மஸ் தாபனம் தொடர்ந்தும் இப்பணிகளை சிறப்புடன் ஆற்ற கோணேசப்பெருமான் அருள்பாலிப் பார் எனக்கூறி இத்தாபனம் பல்லாண்டுகாலம் பல்கிப்பெருகி பல சேவைகளாற்ற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

திரு. நா. புகேந்திரன்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்
திருக்கோணமலை

RAMAKRISHNA MISSION
(Ceylon Branch)
40, Ramakrishna Road,
COLOMBO - 6

Message

I am very happy to learn that the Sri Shanmuga Homes have completed 35 years of useful service to the destitute children of the Trincomalee District. There can be no better service than this. This is called 'Virat Worship' (cosmic worship), i. e., worship of the Lord through service to His children, especially those who are poor and suffering.

May the Lord bless profusely the members of this Trust for their noble heart and work.

May the Lord bless the children living in this Home is my earnest prayer.

Yours in the Lord

(SWAMI ATMAGHANANANDA)

P. P. DEVARAJ M. P.

Minister of State for Hindu Religious and Cultural Affairs

Message

I am delighted to learn that Sri Shanmuga Trust of Trincomalee has been engaged in various Social welfare activities which are beneficial to the destitute female children of Trincomalee. The construction of a Girls Home in Trincomalee to accomodate these children is a laudable contribution to the promotion of the welfare of these under privileged and weaker sections of the society. Implementation of programmes of this nature by Non-governmental organizations constitute an integral part of development process.

Philanthropists welwishers and the general public of the Trincomalee area should render their whole hearted support to this kind of venture.

I appreciate the contribution made by the individuals who have been working with social consciousness and responsibility.

P. P. DEVARAJ
Minister of State for Hindu Religious & Cultural Affairs

RAMAKRISHNA MISSION
(SRI LANKA BRANCH)
Ramakrishnapuram, Batticaloa - SRI LANKA.

Message

SRI SHANMUGA GIRLS' HOME

We are pleased to know that the Trustees of the Sri Shanmuga Trust Trincomalee, have constructed, by their indefatigable labour and zeal a two storeyed building to house the "Sri Shanmuga Girls' Home" for the welfare of the less-fortunate children in our society. A Home for the children who need institutional care and protection is a great step towards the amelioration of their living conditions and the reshaping of their lives to their own personal advancement, in particular, and the betterment of society in general.

This Home, specially opened for girls, is the crying need of the hour in our society today. A society that neglects children specially the females is bound to reap seeds of sorrow, discontent and deterioration of human values. We are happy to say that the Sri Shanmuga Trust, by the management of this Home for girls, has done the most laudable act in providing them with food and lodging and above all protection from many evils.

We of the Ramakrishna Mission Orphanages (Batticaloa), who have been serving the needs of the orphaned, the destitute and the deserted children for the last 64 years, sincerely appreciate and congratulate this great philanthropical act on the part of the Trustees. We also appreciate the magnitude of the task that Sri Shanmuga Trust has chosen to bear, in a true spirit of service, for the welfare of the orphaned and destitute children.

We sincerely hope that the Sri Shanmuga Trust will lend itself to the great words of Swami Vivekananda on his idea of service to fellow-beings. He said:

"Doing good to others out of compassion is good but the Seva (service) of all beings in the spirit of the Lord is better."

May Bhagavan Sri Ramakrishna Deva shower His choicest blessings on the noble efforts of the Sri Shanmuga Trust is our sincere prayer.

SWAMI JIVANANANDA
Swami - in - Charge
Ramakrishna Mission Orphanages, BATTICALOA.

MESSAGE

It gives me great pleasure to forward this message to the souvenier commemorating the formal opening of the 3-Storey building of the Sri Shanmuga Orphanage.

The Norwegian Agency for Development Cooperation (NORAD) extends its congratulations to the members of the Sri Shanmuga Trust for completing the contruction of this building during a very difficult period of time.

We are very happy to be associated with this project, which will provide hope & success to the many children left orphaned. we wish this project all success!

34, Ward place,
COLOMBO - 7

DAG. LARSSON
Resident Head of Mission
Norad

"Lord, my hands and feet are working for you. You have given me a certain part to play in this world, and everthing I am doing in this world is for you". Surrender yourself to God and you will find that your life will become like a beautiful melody. If you try to do everything in the consciousness of God, you will see with joy that every day, He is choosing certain duties for you to perform:- Sri Paramahansa Yogananda, Lecture.

Miss. V. Nadarajah,
Administrative Secretary,
Sri Shanmuga Trust,
36, Vidyalayam Road,
Trincomalee,
Sri Lanka.

Dear Miss Nadarajah,

'Sri Shanmuga Girls' Home'.

I thank you for the letter you sent Mr. C. Kathiresan, dated 29th March.

The Standing Committee of Tamil Speaking People sends its warmest greetings on the occasion of the 'opening' of the new building of the 'Sri Shanmuga Girls' Home'.

May I, on behalf of the members of S. C. O.T. congratulate you and your fellow-trustees on an excellent piece of work, and wish you and the 'Home' the very best in the future!

KIND REGARDS

Yours Sincerely,
ARUNACHALAM
President

—O—

"Whatever good deed a man might do, there will be mixed with it a minute trace of evil. But efforts should be made to ensure that the evil is minimized and the good outweigh the bad."

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba

DIOCESE OF TRINCOMALEE-BATTICALOA

BISHOP'S HOUSE.
BATTICALOA.

RT. REV. DR. J. KINGSLEY SWAMPILLAI
T' PHONE NO. 065 - 2723

திருக்கோணமலை / ஸ்ரீ சண்முக மகளீர் இல்லத்திற்கென
புதிதாக கட்டப்பட்ட தனித்துவமான கட்டிடத் திறப்பு விழாவினைக்
ஞரிக்கும் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி
யடைகிறேன்.

இன்று, எம்மைச்சுற்றிக் காணப்படுபவைகளில் அதிகமானவை
வாடிய முகங்களும் வதங்கிய நெஞ்சங்களுமே.

சிறிய அன்பு ஒன்றுக்காக ஏங்கிதி தவிக்கும் உள்ளங்களே
இன்று ஏராளம்.

“ சின்னஞ் சிறிய என் சகோதரருள் ஒருவருக்கு நீங்கள்
இவற்றைச் செய்தபோதன்லாம் எனக்கே செய்தீர்கள் ”, என்று
நமது ஆண்டவர் யேசு கூறுகிறார்.

(மத்தேயு நற்செய்தி 25 40)

இந்த வாக்கினை நிறைவேற்றும் திருக்கோணமலை ஸ்ரீ
சண்முக மகளீர் இல்லத்தின் தொண்டு மகத்தானது.

இவர்கள்

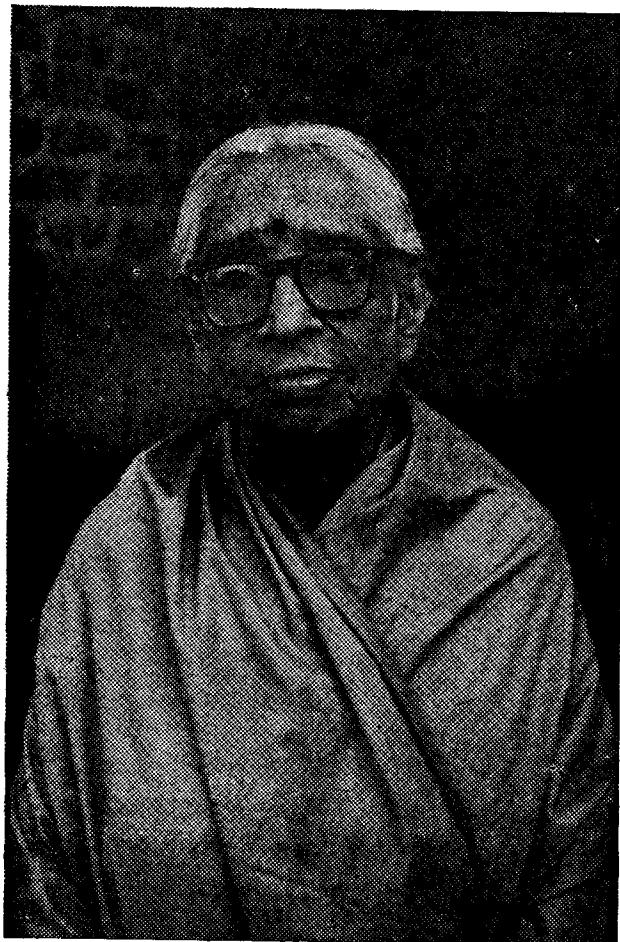
பணி தொடர
துயர் விலக
வாழ்த்துடன் கூடிய
இறை ஆசிகள்.

மேதகு ஆயர்
யோசப் கிங்ஜிலி சுவாம்பிள்ளை.

கடவுள் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் குடி கொண்டிருக்கிறார். இதைத் தவிரத் தனியாக
வெறு ஒரு கடவுள் இல்லை. இந்த உண்மையை எவ்வளவோ தவங்களுக்குப் பிறகு நான்
புரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன். மக்களுக்குச் சேவை செய்பவன் உண்மையில் கடவுளுக்குச்
சேவை செய்பவனாகிறான்.

சுவாமி. விவேகானந்தர்.

சுவாமி விமலானந்த மாதாஜி

ஸ்ரீ சண்முக இல்லம் வாழ்த்து

அருள்நிறை இறைவனின் உறைவிடம் எனயிங்கு
 ஆலயம் பலவும் உண்டு;
 அறிவோடும் பொலிவோடும் ஆண்டவன் பெயரோடும்
 ஆலயம் கோடி உண்டு;
 செருவென்ற மன்னரும் திருவென்ற வணிகரும்
 செய்தபல கோயில் உண்டு;
 சிங்காரச் சிலைகளும் செம்மாந்த கலைகளும்
 சீர்கொண்ட நிலையம் உண்டு;
 தெருநின்ற மனிதரை ‘இரு’ என்று தன்னுளே
 இருத்திய இல்லம் உண்டோ?
 திக்கேதும் அறியாது திண்டாடும் பெரியோரை
 திசைகாட்டி ஏற்ற துண்டோ?
 உண்டென்று சொல்லவே உயர்ந்தவர் ஏற்றவே
 உண்டான புது இல்லமே!
 உயிர்தாங்கும் பணிகொண்டு பிணிநிச்சிப் பல்லாண்டு
 உலகிதில் சிறந் தோங்கவே,
 உள்ளத்தின் உள்ளங்கும் உண்மையாம் இறைவனை
 உணர்வோடு தினம் வேண்டினோம்!
 உயிர்காக்கும் பணியேற்கும் உயர்வான இல்லத்தை
 உள்மார நாம் வாழ்த்தினோம்!
 மாந்தர்தம் பசிநீக்கி மாதர்தம் குறைப்போக்கி
 மகிழ்ச்சியைத் தினம் ஊட்டவும்,
 மானுடம் வாழவும், ஊனுடல் பேணவும்
 மறைத்தி தனைக் காக்கவும்,
 தீந்தமிழ் நாட்டினில் திருவிழாப் பொலிவோடு
 திரு அறம் தினம் நாட்டவும்,
 திசையெட்டும் புகழ்நாட்டி சேவைக்கு வழிகாட்டி
 தெளிவோடு பணியாற்றவும்,
 எல்லையே இல்லாத இறையருள் தனைவேண்டி
 இங்குநாம் வணங்கி நின்றோம்!
 சடிலா இறைவனின் இணையிலாத் திருவகுள்
 என்றைக்கும் நலம் சேர்க்கட்டும்!

விமலானந்த மாதாஜி மற்றும்
அன்பர்கள்,
பூரண யோக சங்கம்,
செட்டிபாளையம்.
தமிழ்நாடு.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
 ★ ★ ★ ★ பூநி சண்முக இல்லம் ★ ★ ★ ★
 ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

ஆசியுரை - சைவப்புலவர் பண்டிதர் சி. வடிவேல்

“வெள்ளத்தனைய மலர்ந்தெம் மாந்தர்தம்
 உள்ளத்தனையது உயர்வு”

என்பது பொய்யாமொழிப் புலவர் புகன்ற பொன்மொழி. வெள்ளத்தினுடைய உயர்வுக் கேற்பத் தாமரை போன்ற நீர்த்தாவரங்களின் தண்டும் உயர்ந்து வளரும். அதுபோல மக்களுடைய விடாழுயற்சியினாவுக் கேற்ப உயர்ச்சியும் உண்டாகும். வானுறவோங்கி உயர்ந்து நிற்கும் ஸ்ரீ சண்முகமாணவரில்லம் இதற்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டு.

திருமதி தங்கம்மா - சண்முகம்பிள்ளை அவர்களுடைய தூய உள்ளத்தில் அரும்பிய தர்மமானது விடாழுயற்சியால் வளர்ந்து; அன்னாருடைய பெறாமகனும் ஓய்வு பெற்ற நீதியரசருமாகிய திருவாளர். நா. திருஷ்ணதாசன் அவர்களுடைய ஊக்கமும், விவானத்திட்பழும், திண்மையும் நிறைந்து; இல்லத்தை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் நீர்வாகச் செயலாளர் செல்வி. விமலா நடராஜா அவர்களின் அயரா முயற்சியும் துணிவும் செறிந்து; ஸ்ரீ சண்முக இல்லப் புதிய உயர்மாடிக் கட்டிடம் நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

“என்னிய என்னியாங்கெய்துப என்னியார்
 தின்னியராகப் பெறின்”

நல்ல எண்ணங்களை எண்ணுபவர்கள் தின்னியராக இருந்தால் எண்ணியதை எண்ணிய வாரே அடைவார்கள் என்று கூறுகின்றார் திருவள்ளுவர். ஸ்ரீ சண்முக மாணவரில்லத்தைக் கருவாக்கியவரும், உருவாக்கியவரும், அதை இயக்குகின்றவரும் சிரும், திருவும் பெற்ற நற்சீலர்களாதலால் ஸ்ரீ சண்முக சிறுவரில்லம் வானுறவோங்கி வளம்பலபெற்று விளங்குகின்றது.

புனித கேத்திரமாகிய திருக்கோணேஸ்வரம் அமைந்துள்ள திருக்கோணமகலையில் புண்ணிய கைங்கரியங்கள் நிகழ்வதற்கிடமாயமைந்துள்ளது. ஸ்ரீ சண்முக மாணவரில்லம் ஆதரவற்ற சிறுவர்களுக்கு இருக்க இடமளித்து, உண்ண உணவளித்து, உடுக்க உடையளித்து. கற்கக் கலையளித்து அவர்களை நல்லோராக்கும் தர்ம யக்ஞும் நிகழுமிடமாயமைந்துள்ள ஸ்ரீ சண்முக மாணவரில்லம் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க. சனாதன தர்மக் கோட்பாட்டை அடித்தளமாகக் கொண்டு வித்தியாதானம், அன்னதானம், வஸ்திரதானம் என்பவற்றை ஏழைக் குழந்தைகளுக்குத் திரிகரண சுத்தியுடன் வழங்கி ஆதரித்து உபசரிக்கும் உபகாரிகளும் ஊக்குவிப்பொரும், உறுதுணையாய் நின்று இயக்குபவர்களும் பல்லண்டு பல்லாண்டு வாழ்க. அனைத்தையும் அனைவரையும் அருள்மிகு கோணேசப் பெருமான் ஆசீர்வதிப்பாராக,

“இன்பமே சூழக எல்லோரும் வாழ்க”

“சிவநெறிப்புரவாஸ”

க. கணகராசா ஜே. பி.

உரிமயாளர்:

மில்க்கவந் சோப் தொழிற்சாலை

தொகைபேசி: 2 8 2 3 8

“திருஆலவாஸ்”

த. பெ. இல. 77,

காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழிப்பாணம்.

(இலங்கை)

ஆசிச் செய்தி

(~~~~~)

ஆருயிர்க்கெல்லாம் அன்புடன் தொண்டுபுரியம்
ஆர்வத்தை அண்ணலே, எனக்கு நீ நல்குவாயாக.

சேவை செய்பவர்களிடத்தில் வேற்றுமை மனப் பான்மை விலகுகின்றது. மண்ணுயிரைத் தன்னுயிர் போல் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஜிக்கிய உணர்ச்சி வளர்ந்து அதனின்றும் நல்லறிவு ஒங்குகின்றது. ஸ்ரீ சண்முக சிறுவர் இல்லத் தொண்டர்களில் இவையனைத்தையும் நாம்காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வில்லம் ஆல் போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேறுஞ்றி பன்முகப்பட்ட தொண்டுகளை செய்ய இறைவன் அனுக்கிரகம் செய்வாராக.

எங்கள் வாழ்த்துக்கள்

மில்க்கவந் யாழிப்பாணம்.

 * ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனம் *
 * ஸ்ரீ சண்முக வரலாறும் சேவைகளும் *

திருக்கோணமலையில் இந்து சமயம், கல்வி வளர்ச்சி குன்றிய காலத்தில், கல்வி கற்பதற்கு திருக்கோணமலையிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் தமிழ் இந்துப் பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதற்கு யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இராமநாதன் கல்லூரிக்குச் சென்றார்கள். இக்காலத்தில் திரு. சிற்றம்பலம் சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் தமது உறவினர் கல்வி கற்கும் இராமநாதன் கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்தார். அக்கல்லூரியின் கல்வி சமய வளர்ச்சியைக் கண்டு மனம் பூரித்தார். இது போன்ற பாடசாலையை திருக்கோணமலையில் நிறுவி சமய, கல்வி வளர்ச்சியை மேம்படுத்த வேண்டுமென்ற நற்சிந்தனையை தனது மனதில் எண்ணி தன் துணையியார் திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்களிடம் தெரிவித்தார். என்ன தத்தை செயற்படுத்துவதற்கு முன்பாகத் திரு. சிற்றம்பலம் சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் 1917ம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்தார்.

தனது கணவரின் நற்சிந்தனையை செயற்படுத்த வேண்டுமென்ற அவாக் கொண்ட திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் இதற்கமைவாக, கோணேசப் பெருமானின் அருங்குடன் 1923ம் ஆண்டு தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழி தழைக்க ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயத்தை நிறுவினார். இவ்வித்தியாலயத்தை சிறந்த முறையில் நடாத்த வேண்டுமென்று ஆர்வம் கொண்ட அவ்வும்மையார் தனது பெறாமகன் திரு. நா. கிருஸ்னதாசன் அவர்களைப் பக்கபலமாகக் கொண்டு செயற்பட்டார். இவ்விருவரும் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் இவ்வித்தியாலயம் முன்னனி யில் திகழ வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அதிசிறந்த அதிபர்களையும், ஆசிரியர்களையும் இந்தியாவில் இருந்து வரவழைத்து இவ்வித்தியாலயத்தைத் திறம்பட நடத்தி வந்தனர்.

1939ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது அத்தியாவசியத் தேவைக்குப் பயன்படுத்துவதற்காக இப்பாடசாலை எடுக்கப்பட்டது. யுத்தத்திற்குப் பின் நாட்டில் அமைதி நிலவியதும், இவ்வித்தியாலயம் செயற்பட தொடங்கியது. தாம் தொடங்கிய வித்தியாலயத்தை திருக்கோணமலை இந்து மக்களின் பொது ஸ்தாபனமாக தரும சாதனம் முடித்து தமது பெறாமகன் திரு. நா. கிருஸ்னதாசன் அவர்களை 1949இல் தர்மகர்த்தாவாக நியமனம் செய்தார். தமது கணவரால் கட்டப்பட்ட இந்து மக்களின் அந்தியேட்டி நடை பெறும் மடங்களை கவனிப்பதற்கு புண்ணிய வெந்தீருந்துக்கள் பொருந்திய கண்ணியாவில் சொற்பகாலம் சென்று தங்கி இருந்தார். பின்னர் இவ்வும்மையார் திருக்கோணமலையிலுள்ள தமது இல்லத்தில் 1953ம் ஆண்டு மே மாதம் 2ம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

1953ம் ஆண்டிலிருந்து 1961ம் ஆண்டு வரை திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பினை நடாத்தி வந்தார். திருமதி. கமலராம்பிகை கிருஸ்னதாசன், திரு. நடராஜா, திரு. முருகுப்பிள்ளை போன்ற பெரியோர்கள் இவ்வித்தியாலயத்தில் முகாமையாளராக கடமையாற்றினார்கள். இவ்வித்தியாலயத்தில் மூம்மொழிகளிலும் கல்வி போதிக்கப்பட்டு வந்ததுடன் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில்

இவ்வித்தியாலயம் முதல் இடக்கைதயும் வகித்தது. இப்பாடசாலையில் சிங்கள மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்கு சிங்கள ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்து, வகுப்புக்கள் நடாத்தப்பட்டு வந்தன. இவ்வித்தியாலயத்தில் விஞ்ஞானக் கல்வியை ஆரம்பித்த பெருமை திரு. நா. கிருஸ்ன தாசன் அவர்களையே சார்ந்ததாகும். 1961ம் ஆண்டு இவ்வித்தியாலயத்தை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது. இதன் பின்னர் திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளையின் ஞாபகாரர்த்தமாக “ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபணம்” உருவாக்கப்பட்டது. திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்களின் எண்ணங்களை பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு, வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு இல்லம் ஒன்று உருவாக்கி, திரு. கிருஸ்னதாசன் பராமரித்து வந்தார், இப்பிள்ளைகளை திரு. நவநாத்தினம் அவர்களும், திரு. கந்தையா அவர்களும் மேற்பார்வை செய்து வந்தனர், இதற்கு ஸ்தாபகராக திரு. கிருஸ்னதாசன் இருந்தார்.

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கிராமப் புறத்திலுள்ள வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு கல்விச் செலவுத்தை வழங்கும் பொருட்டும் அவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறையுள் ஆசிய கூற்றை அளிக்கும் பொருட்டும் விடுதி வசதிகளை விஸ்தரிப்பதற்காக ஸ்ரீ சண்முக தர்ம ஸ்தானத்தினால் பின்வரும் இல்லங்கள் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன.

1. ஸ்ரீ சண்முக மகளிர் இல்லம் - வித்தியாலயம் வீதி - திருக்கோணமலை.
2. ஸ்ரீ சண்முக மகளிர் இல்லம் - ஏகாம்பரம் ரோட் - உப்புவெளி.
3. ஸ்ரீ சண்முக ஆண் பிள்ளைகள் இல்லம் - கண்டி ரோட் - மட்டிக்களி.

இவற்றில் வித்தியாலயம் வீதியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ சண்முக மகளிர் இல்லம் 1957ம் ஆண்டு தொடக்கம் இயங்கி வருகின்றது. இவ் இல்லம் தவியார் வீட்டில் நடாத்தப்பட்டு வந்தது. பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தமையால், 1960ம் ஆண்டு உப்புவெளியில் திரு. விதானகே அலில் சில்வா என்பவரால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட ஒரு ஏக்கா காணியில் சமூக சேவை தினைக்களத்தின் உதவியுடன் ஸ்ரீ சண்முக மகளிர் இல்லம் அமைக்கப் பட்டது. 1970ம் ஆண்டளவில் கண்டி ரோட், மட்டிக்களியில் திரு. கிருஸ்னதாசனுடைய மகன் திரு. விசாகன் கிருஸ்னதாசனால் வழங்கப்பட்ட காணியில் ஆண் பிள்ளைகளுக்கான இல்லம் அமைக்கப்பட்டது. இங்கு தங்கியிருந்கும் பிள்ளைகள் விவசாயம் செய்யும் பொருட்டும் ஏனைய தேவைகளின் பொருட்டும் 11 ஏக்கர் காணி அரசாங்கத்திடம் இருந்து 99 வருட குத்தகைக்கு பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இம் முன்று இல்லங்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான பிள்ளைகள் தங்கியிருந்தனர். 1971ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இம்முன்று இல்லங்களையும் திரு. நா. கிருஸ்னதாசன் அவர்களின் நிர்வாகப் பொறுப்பின் கீழ் அவருடைய கோதுரிகள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோர் மேற்பார்வை செய்து வந்தனர்.

1971ம் ஆண்டு செல்வி. திலகவதி ஆறுமுகம் இவ்வில்லங்களுக்கு முகாமையாளராக இருந்து தொண்டாற்றினார். இவர் ஒரு ஆசிரியராக இருந்த காரணத்தால், விடுதியில் தங்கியிருந்த பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்காக அயராது, உழைத்து விசேடமாக உயர்தர வகுப்பில் கல்விதப் பாடத்தில் பெரும்பாலான பிள்ளைகளை சித்திய கடையச் செய்தவர் என்பது சன்னடு குறியிபிடத்தக்கது. இவ்வில்லத்தில் தங்கியிருந்து கல்வி கற்ற பிள்ளைகள் இன்று பட்டதாறி ஆசிரியர்களாகவும், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களாகவும், சமூதங்களாகவும் இன்னும் பல்வேறு துறைகளிலும் கடமையாற்றி வருகின்றனர். செல்வி. திலகவதி ஆறுமுகம் அவர்கள் வசதியற்றவர்களுக்கு கல்வித்தாணம் வழங்கி.

“ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து”

என்ற பொய்யா மொழிக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார். இன்று இவர் ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலய அதிபராக கடமையாற்றி, அப்பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்கு பெரும்பாடுபட்டு வருகின்றார்.

ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபணத்தின் மேற் குறிப்பிட்ட மூன்று இல்லங்களும் சிறந்த முறையில் இயங்கி வந்தன. சிறுவர் நன்நடத்தை திணைக்களத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு மாதாந்தம் ரூபா 50/- வீதம் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இல்லத்தில் இருக்கும் அங்கோரம் பெறாத பிள்ளைகளுக்கும் வயதடைந்த பிள்ளைகளுக்கும் (18 வயதிற்கு மேற் பட்டோர்) அரசாங்கம் நிதியுதவி வழங்குவதில்லை. அரசாங்கம் அளிக்கும் சிறு தொகை கூட உரிய நேரத்தில் கிடைப்பதுமில்லை. இவர்களது பராமரிப்புச் செலவிற்கு வேறு பொது நிறுவனங்களும், அரசாங்கத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வெளிநாடுகளும் உதவியளித்து வருகின்றன.

இவ் இல்லங்களில் தங்கியிருக்கும் பிள்ளைகள் பெரும்பால் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி கற்று வருகின்றனர். இவர்களில் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு, தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றனர். சிறு பிள்ளைகளுக்கு, உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கின்றனர். சிலர் பாடசாலையில் மூன்னணியில் விளங்குகின்றனர். பாடசாலையில் நடக்கும் போட்டி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பெறுகின்றனர். சிறு பிள்ளைகள் பாடசாலையில் நடைபெறும் விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் பங்கு பற்றி, பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளார்கள். இப்பிள்ளைகளின் பிறகால வாழ்வினை கருத்திற் கொண்டு கூய தொழில் வேலைகளை பயிற்றும் பொருட்டு ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபணத்தினால் பின்வரும் தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

1. நெசவு நிலையம்.
2. கையல் நிலையம்.
3. ஆங்கில, தமிழ் தட்டெழுத்து பயிற்சி நிலையம்.

மேற்குறிப்பிட்ட நிலையங்களில் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ததுடன் அத்துறையில் பயிற்சி பெற்றதனால் இல்லத்தில் உள்ள பிள்ளைகளில் பலர் தற்பொழுது உத்தியோகத்தர் களாக இருக்கின்றனர். இல்லத்தில் தங்கியிருந்த ஆண் பிள்ளைகள் விவசாயம், மின்சாரம் பழுது பார்த்தல், கதிரை பின்னுதல், கட்டிட வேலைகளுக்கு உதவியளித்தல் போன்ற வேலைகளில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

இல்லப் பிள்ளைகள் ஸ்ரீ சத்தியசாயி சேவா சமித்தியில் நடைபெறும் சமய வகுப்புக்களில் கலந்து கொள்கின்றனர். இவ்வகுப்புக்களில் மளித் மேம்பாட்டுக் கல்வி பயிற்றப்பட்டு வருகின்றது. அத்துடன் பஜன் வகுப்புக்களும் நடைபெறுகின்றன. இந்து சமயத்துக்குரிய சமய வைவங்கள் இல்லத்தில் கொண்டாடப்படுகின்றது. திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் பேரவையினால் நடாத்தப்படும் சமயப் போட்டிகளில் இல்லப் பிள்ளைகள் பலர் பங்கு பற்றி பரிசு பெற்றனர். திருக்கோணமலை முத்துக்குமார் சுவாமி ஆலயத்தில் பிரதி ஞாயிற்றுக் கிழமையும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை வழிமாடு செய்து வருகின்றனர்.

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் 1983ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்செயலின் காரணமாக மட்டிக்களியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ சண்முக ஆண் பிள்ளைகள் இல்லம். இலங்கை அரசாங்க படையினரால் சேதப்படுத்தப்பட்டது, இங்கு தங்கியிருந்த பிள்ளைகளும், மேற்பார்வையாளர்களும் இவ்வில்லத்தில் தொடர்ந்திருக்க அஞ்சி, உப்புவெளியில் அமைந்திருந்த மகளிர்களுக்கான இல்லத்தில் தஞ்சம் புகுந்தனர். இச்சந்தரப்பத்தைப் பயன்படுத்தி சிங்கள மக்களால் அவ்வில்லம் சேதமாக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 1985ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் போது ஆண் பிள்ளைகளுக்கான இல்லமும், பெண் பிள்ளைகளுக்கான இல்லமும் முற்றாக சேதமாக்கப்பட்டு, அழிக்கப்பட்டு, பொருட்கள் யாவும் சூறையாடப்பட்டன. இவ்வில்லத்தில் இருந்த பிள்ளைகள் ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயத்தில் அகதிகளாக இருந்து, வித்தியாலயம் வீதியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ சண்முக மகளிர் இல்லத்தில் தற்காலிகமாகக் கொட்டில் அமைத்து தங்கி வருகின்றனர்.

1985ம் ஆண்டிலிருந்து அழிந்து போன இவ்விரு இல்லங்களையும் திருப்பிக் கட்டுவதற்கு திருக்கோணமலை அரசாங்க அதிபர், சிறுவர் நண்ணடத்தை திணைக்களம், புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அமைச்சர், வடக்கு கிழக்கு மாகாண அரசு முதலிய அரசு திணைக்களங்களுடன் பல தடவை தொடர்பு கொண்டும், இதுவரை இதற்கான நிதி கிடைக்கப் பெறாதது மன வேதனைக்குரிய விடயமாகும். ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகத்திற்குப்பட்ட கண்ணியாவில் அமைந்துள்ள அந்தியேட்டி மடங்களும் திருத்த வேண்டி உள்ளன.

1986ம், 1987ம் ஆண்டுகளில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் தொடர்ந்தும் ஏற்பட்ட வன்செயலின் காரணமாக ஆதரவற்ற பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பிள்ளைகளை இல்லத்தில் சேர்ப்பதற்கான விண்ணப்பங்கள் நாள்தோறும் வந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் இட நெருக்கடியினாலும் நிதி பற்றாக்குறையினாலும் இப்பிள்ளைகளை இல்லத்தில் சேர்க்க முடியாமலிருந்தது. அத்துடன் பெண் பிள்ளைகள் தங்கியிருக்கும் இல்லம் தனியாருடைய வீடாகும். வீட்டுச் சொந்தக்காரர் தங்கள் தேவையின் பொருட்டு, வீட்டை ஒப்படைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டதன் காரணமாக ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்திற்கு சொந்தமான இல. 54 வித்தியாலயம் வீதியில் அமைந்துள்ள பழைய கட்டிடம் இருந்த இடத்தில் நிரந்தரமான கட்டிடத்தைக் கட்ட வேண்டுமென தர்மஸ்தாபனத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இதற்கண்ணவாக திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் 1987ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 23ந் திகதி நோராட்ட நிறுவனத்திற்கு இல்லம் கட்டுவதற்கான நிதியுதவி கேட்டு விண்ணப்பம் அனுப்பப்பட்டது. விண்ணப்பம் அனுப்பிய சொற்ப காலத்தில் மீண்டும் நாட்டில் ஏற்பட்ட பிரச்சினை காரணமாக நோராட்ட நிறுவனம் இலங்கையில் தங்கள் அலுவலகத்தை மூடி விட்டு தம் நாட்டிற்குச் சென்றனர். இதனால் அவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்புகள் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டது 1988ம் ஆண்டு திரும்புவும் இலங்கையில் நோராட்ட நிறுவனம் திறக்கப்பட்டது. எமது முயற்சிகளும் மீண்டும் தொடர்ந்தன.

திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை செயலாளரும், ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவருமான திரு. செ.சிவபாதசந்தரம் அவர்கள், அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனத்தில் கடமையாற்றிய திருவாளர் கந்தசாமி அவர்களை அழைத்து இல்ல கட்டிட நிலைமைகளை நேரில் விளக்கிக் கூறினார். இல்லக் கட்டிடத்தின் நிலைமையை உணர்ந்த திருவாளர் கந்தசாமி அவர்கள் திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆயர் வணக்கத்துக்குரிய விங்கலி சுவாமிப்பிள்ளை அவர்களை இல்லத்திற்கு அழைத்து வந்து, புதிய கட்டிடம் ஒன்று

கட்ட வேண்டிய அவசியத்தை வளியுறுத்தினார். இதனை உணர்ந்த வணக்கத்துக்குரிய ஆயர் அவர்கள் தன்னால் இயன்றவரை உதவி செய்வதாக உறுதியளித்தார் இதற்கிடையில் திரு. கிருஸ்ணதாசன் அவர்களும் இது சம்பந்தமாக நோராட் நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டார்.

திரு. கந்தசாமி அவர்கள் 1988.03.20ந் திகதி நிர்வாகச் செயலாளருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் “நானும் அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவன குழு உறுப்பினர் திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும், நோராட் நிறுவனத்துடன் 1988.03.18ந் திகதி திட்டம் சம்பந்தமாக கலந்துரையாடினோம். இது சம்பந்தமாக வணக்கத்துக்குரிய ஆயர் அவர்களின் சிபார்சும் கிடைக்கப் பெற்றது இத்திட்டத்திற்கு நோராட் நிறுவனம் உதவி செய்யும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. இது சம்பந்தமாக நோராட் நிறுவனத்திடமிருந்து குறுகிய காலத்தில் உங்களுக்கு அறிவித்தல் கிடைக்கும். நீங்கள் கூடிய விரைவில் கட்டிடத்தை ஆரம்பிக்கலாம்” என்று எழுதியிருந்தார்.

திரு. கந்தசாமி அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தின் பிரகாரம் நோராட் நிறுவனம் இக் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு அங்கீகரித்து ரூபா 780.000/- வழங்குவதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தது. இது சம்பந்தமாக 1988.05.08ந் திகதி ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்திற்கும் நோராட் நிறுவனத்திற்கும் உதவிய திரு. கந்தசாமி அவர்களின் அகால மரணத்தை கேள்வியற்று அதிர்ச்சியும் மனவேதனையும் அடைந்து அவருடைய ஆத்மா சாந்திக்காக பிரார்த்தனையும் செய்யப்பட்டது.

இல்லத்திற்கு வருகை தரும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தபடியினாலும் இடவிஸ்தீரணம் பற்றாக்குறையினையும் கருத்திற் கொண்டு 2 மாடி கட்ட வேண்டும் என்று ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தினர் தீர்மானித்து, கட்டிடத்திற்கான வரைபடமும் மதிப்பீடும் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இக்கட்டிடத்திற்கான மதிப்பீடு 2,075,000/- ஆகும். இக்கட்டிடத்திற்கான செலவு மதிப்பீட்டையும் வரைபடத்தையும் தந்து உதவிய பட்டய கட்டிடக் கலைஞரும் பொறியியலாளரும் செல்வரெத்தினம் பெரேராக் குழுவினர் ஆவர். இக்கட்டிடத்திற்கான திருத்த மதிப்பீடும் வரைபடமும் நோராட் நிறுவனத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. புதிய கட்டிடத்திற்கான அத்திவாரக்கல் 14-07-88ம் திகதியன்று இல்லத்தை சார்ந்த பெண் பிள்ளையால் நாட்டப்பட்டது. எமது கோரிக்கைகளை ஏற்று நோராட் நிறுவனம் இதற்கான நிதியுதவி வழங்க சம்மதித்தது. இம்மகிழ்ச்சிகரமான வேளையில் இக்கட்டிடத்திற்கான வரைபடத்தையும் மதிப்பீட்டையும் தந்துதவிய பொறியியலாளர் திரு. செல்வரெட்டன் அவர்களின் திடீர் மரணச் செய்தி எம்மை ஆழந்த துயரத்தில் மூழ்கச் செய்தது. அவர் ஸ்ரீ. சண்முக தர்மஸ்தாபனத்துக்கு ஆற்றிய சேவைக்கு அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்தனை செய்யப்பட்டது.

இவ்விரண்டு மாடிக் கட்டிடம் உறுதியாக கட்ட வேண்டியிருந்ததினால் இப்பாரிய கட்டிட வேலைப் பொறுப்பு ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபன உறுப்பினரான திரு. கா. விநாயக சோதி அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது ஆரம்பத்தில் இப்பாரிய பொறுப்பை ஏற்க தயங்கிய பொழுதும் தர்மஸ்தாபனத்தாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க திருக்கோணமலை மாவட்ட ஆதரவற்ற பிள்ளைகளுக்காக இப்பாரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இக்கட்டிடத்துக்கு தேவையான பொருட்களை கொள்வனவு செய்வது முதல் கட்டிட வேலைகளை மேற்பார்வை செய்வது வரை இன்னோரன்ன கடமைகளை செய்து வந்தார். இந் நிதி உதவியை பெற கட்டிடத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவிற்கான நிதியை ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபன நிர்வாகச் செயலாளர் வழங்கி வந்தார்.

திரு. கா. வினாயகர்சோதி “அவர்கள் இக்கட்டிடம் சு00 ஆண்டுகளுக்கு மேல் நிலைத் திருக்க வேண்டும் என்றும், இவ்வில்லத்தில் தங்கியிருக்கும் பிள்ளைகள் கலவை வசதியுடன் இருக்க வேண்டும் என்றும் எண்ணி ஒச்சிலாற்றி வந்தார். பிறிதொரு பலனும் கருதாமலூ தனது பணிலை நிறைவேற்றினார். இவற்றைய பரந்த நோக்கத்தின் யெனாக இக்கட்டிடம் ஒங்கி நிற்கின்றது. இவர்கார்ந்திய சேவைக்கு ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தார், இல்லப் பிள்ளைகள் மட்டுமல்ல, திருக்கோணமலை வாழி இந்து மக்கள் யாவரும் நன்றி உடையவராக இருப்பார்கள் என்பதில் சிறிதளவும் ஜயதில்லை.

மேலும் கடந்த 35 வருடங்களாக ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தாரின் ஸ்வதாபதி திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் இல்லங்களுக்கு ஆற்றிய சேவை அளப்பரியலை. திரு. நா. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலே சிறப்பு மாகுடைகள்களைவர். இவர்கள் பெற்ற நிதியார்சர். நீதித் துறையில் பல மாவட்டங்களில் கடமையாற்றுவதற்கு இவருக்கு கத்தாங்கும் எந்தப்படியில்லை. திருக்கோணமலை மாவட்ட துமிழ் மக்களுக்கு நந்தாரியாக்களை செய்து வேண்டுமென்று எண்ணிம் அன்றும், இன்றும் உன்னவர். இன்றுக்கிடியுடையவர்: தன்னால் இயங்குவதை மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கமுண்டாயவர்.”

“வறியார்க்கு ஒன்று சவுதே ஈடுமற்றெல்லாம் குறியெதிரிப்பீ நீர் துடைத்து”

என்று வள்ளுவன் வாக்கை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தவர். சேவைகள் செய்யும் பொழுது எத்தனையோ இடையூறுகள் ஏற்பட்ட பொழுதும் துணிவுடன் செயலாற்றியவர். தனக்கு சமிக்கன்று தெரிந்தால் அதை செய்துபடுத்துவதில் சிறிதளவும் தயங்க மாட்டார்..

“எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்துபின் எண்ணுவும் என்பது இழுக்கு”

என்ற குறளுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தார். பெயருக்காகவோ, புகழுக்காகவோ செயற்பட்டவர் அல்லர். தன் செயற்பாடுகளுக்கு விளம்பரத்தை என்றும் நாடியவர் அல்லர். இறைவனிடம் தன்னை அர்ப்பணித்து தன் கருமங்களை சீராக செய்து மனிதப்பிறவியை முழுமையாக பயன்படுத்தி வருவார். பிரதிபலன் பாராமல் தூய சிந்தனையுடன் செயலாற்றி யதன் கரரணமாக “ஏடுத்த காரியங்களில் வெற்றி கண்டவர். இரக்கம், ஈகை உடையவர். இல்லப் பிள்ளைகளுக்கு தண்ணாலியன்றளவு உதவிகளை செய்து அதில் இன்பத்தைக் கண்டவர். அவர் இல்லப் பிள்ளைகள் உட்பட சகலரையும் “‘மகன்’” “‘மகள்’” “‘மக்கள்’” என்று அன்பாக அழைப்பார். அதே போன்று அவரை தெரிந்த அனைவரும் “‘ஜயா’” என்று அவரை அன்புடன் அழைப்பார்கள்.

ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்துக்கு செய்யும் பணிகளுடன் நின்று விடாமல் திருக்கோணமலையில் ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவ வேண்டும் என்றும் ஆர்வம் கொண்டவர். அவரும் அவருடைய நெருங்கிய நண்பர்களும் இப்பல்கலைக்கழகம் கட்டுவதற்கு பெருமளவு காணியைச் சேர்த்துக் கொண்டனர். இக்காலத்தின் அரசாங்கத்திடம் இருந்தும், சில தனியார்களிடமிருந்தும் பாதுகாத்துக் கொண்டனர் எத்தனையோ பிரச்சனைகளை அவர் எதிர் நோக்க வேண்டியிருந்தது. உள் துறையுக்காலியில் ஒரு கல்வி கலாச்சார மண்டபம் கட்டியுள்ளார். இம்மண்டபத்துள் தொழுநுட்பக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதே இவரின் நோக்கமாகும்.

திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் திருக்கோணமலை மாஸ்ட்டத்தில் மட்டும் சேவை ஆற்றியதுடன் நின்று விடாமல் மாத்தறை மாவட்டத்தில் கதிர்காம யாத்திரிகர்கள் தங்கிச் செல்வதற்கான மடத்தையும் நிறுவியுள்ளார். இம்மடம் வன்செயலின் காரணமாக பல தடவை சேதப்படுத்தப்பட்ட பொழுதும் விடா முயற்சியுடன் திரும்பவும் அதைத் திருத்திக் கட்டியுள்ளார். ஆலயம் ஒன்றை நிறுவி இந்தியாவிலிருந்து திருமூருகன் சிலையை தருவித்து அதில் பிரதிஸ்டை செய்துள்ளார். இவ்வாறு தனது பணம், பொருள், நேரம் ஆகியவற்றை மக்களுக்காக பயன்படுத்தி ஆத்ம திருப்தி அடைந்தார். திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் தொடர்ந்தும் சேவையாற்றிக் கொண்டு வருகின்றார். அத்துடன் தமது பொறுப்புக்களை சேவை மனப்பான்மை உடையவர்களை தெரிவு செய்து அவர்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளார்.

தற்பொழுது ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தில் அவருடைய மகன் திரு. விசாகன் கிருஸ்னதாசன் உட்பட எட்டு உறுப்பினர்கள் ஒன்றுபட்டு செயல்பட்டு வருகின்றார்கள். சில தரும ஸ்தாபனத்தார் வெளிதாடுகளில் இருந்தாலும் தம்மால் இயற்ற உதவிகளை செய்து வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஸ்ரீ சண்முக தர்ம ஸ்தாபனத்தினால் ஆற்ற வேஷ்டிய பணிகள் பல உண்டு. அழிந்து போன இரு இல்லங்களையும், கண்ணியாவிலுள்ள மடங்களையும் திருப்பிக் கட்ட வேஷ்டிய முக்கிய பணிகளுண்டு. அத்துடன் மூதார் தௌதல் திதாகுதியில் கட்டுப்பறிச்கான், பூமாஸலவெட்டை போன்ற சிராமங்களில் ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்துக்குமிய கமார் 27 ஏக்கர் வயல்கள் உண்டு. ஆணால் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள வன்செயலைச் சாதகமாக பயன்படுத்தி சிலர் அத்துமீறி இத் தர்மஸ்தாபனத்துக்குரிய காணியை தமக்குவியதாக்கிக் கொண்டு நெற்செய்கை செய்வது மிகவும் மனவேதனைக்குரிய செயல்களும்.

எட்டத் 35 வருடங்களாக வசதியற்ற பின்னைகளின் சரணாலயமாக திகழ்ந்து வரும் ஸ்ரீ சண்முக இன்மை எனிர் காவத்திலும் தனது நற்பணியை தொடர்வதற்கு திருக்கோணம் வரப் பெருமான் என்றும் அருள்பாலிப்பாராக.

“கபம்”

செல்வி. விழவா நடராஜா.

நிர்வாகச் செயலாளர்.

ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனம்.

THE DREAM COMES TRUE

Sri Shanmuga Children's Home - The offspring of Sri Shanmuga Vidyalayam, the Hindu Girls' Institution, is on the verge of celebrating the 2nd anniversary ceremony of the colossal, beautiful, up-to-date building. This building is the outcome of the dream of our Father Founder - esteemed Krishnadasan Iyah - former Trustee of Sri Shanmuga Vidyalayam. He, in his wild dreams, had contemplated this monumental building for the amelioration of the needy - destitute children of Trincomalee. This idea was conceived in his thought by the Grace of Mother Kali which has taken shape and materialized today in its magnificent concrete form.

Our Father Founder is the sole trusted chosen heir to the Sri Shanmuga Trust, established by our late Philanthropist Lady, Mrs. Thangammah Shanmugampillai, in fond memory of her husband, Mr. Shanmugampillai, who then was one of the Multi-millionaires of Trincomalee.

Fate seemed to have been playing into the hands of the Trustee (Krishnadasan-Iyah) of the Sri Shanmuga Trust, which consisted of the only Hindu Girls' Educational Institution and a Madam at Kannia, in the premises of the Hot Springs, to perform the cremationa rites of the Hindus. Being a conscientious heir to the Trust, he tried his best to perform his duties, befitting to the ideals of the Trust. His determined efforts dedicated service, and the optimistic outlook to problems enabled him to overcome the insurmoutable obstruction occasional upheavals and the destructive criticism of his action by the intellectuals.

He is a true Son of Trincomalee. His plans to uplift the less fortunate community is manifold. He is the architect of the Tamil University Movement. He had to fight all alone, and now Trincomalee students are bereft of a University. For nearly forty years he struggled to put up a University in Trincomalee and ultimately he gave up and constructed a Cultural Hall at the Inner Harbour Road. This is one of his conceptions. This is to give educational facilities to the less fortunate students, who aspire for higher education. But, owing to the occasional upheavals and ethnic troubles; he was prevented from fulfilling his desires. who knows! Like the Arch-angle NORAD, who stepped in to lend a helping hand, help may come unawaringly to fulfill his desires, for his motives are genuine and philanthropic.

The Children's Home at Uppuveli and the Boys' Home at Maddikali were his own establishments, which he established to accomodate the needy destitute children of Trincomalee District. They are no more now, but an architecturally beautiful plan for a Boys' Home at Uppuveli had been drawn, to be constructed on a land available, and efforts are being made to obtain the required funds. It may materialize in a few years time.

The installation of a Shrine and the Building-up of a Temple in the surroundings of the Cultural Hall is also a philanthropic deed of his, to enable the Shanty dwellers living around to have a place of worship. He voluntarily donated 100 Chairs for the Pavilion at the Machezyer Stadium in Trincomalee.

His philanthropic activities were not limited to Trincomalee alone. Wherever he served as Judicial Officer, he established either a Children's Home or a Madam. He was a President and one of the founders of the Children's Home at the Balapitiya Judicial District. The establishment of a Madam at Matara for the pilgrims to Kataragama to break rest, is commendable. Inspite of its destruction during the ethnic troubles, it has been renovated off and on. A small architecturally beautiful Murugan Temple has been constructed in the premises of the Madam in the heart of Matara Town. He raised funds by conducting Carnivals, to establish buildings for the Scouts in Kandy and Negombo. He was responsible for putting-up the Public Service Club building in Galle. Thus, whenever and wherever he had the opportunity, he served the people of all communities.

We have heard and read many a time that people had erected Colossal monumental buildings in fond memory of their beloved ones, but to establish and erect a modernised up-to-date building for the betterment of the homeless destitute children is unique. Thus, our father founder, inspite of the obstacles has paved the way to utmost success and glory in his life time itself. His chance to whet his appetite for service to the Trincomalee District - his own native place, which he loved immensely, has been achieved. He has many other ideas to perform, for the less-fortunate people of Trincomalee.

He wanted to establish a Home for the Aged, and a Home for the Young Women who had no one to depend on for their livelihood. He wanted to start an Industrial Centre, where all the unemployed youth could have vocational training, and get the opportunity to learn various trades. Of being the Trustee of the Homes, he created opportunities for the children to learn one or more trades for their living whilst being educated at School. Farming-with the modern technologies, Gardening, Textile weaving, Mat weaving, Basket weaving, Papadam making, Food Preservation, Carpentry, Masonary, Electrical wiring etc. are some of the trades. He also put-up a Garment Factory in Trincomalee, but unfortunately due to the ethnic troubles it had to be closed down. All the above are some of his urgent priorities.

He is a man of undoubted integrity and independent judgement. He is not a man of words, but of deeds. He shun publicity and praise. Unfortunately, despite all his valuable deeds mentioned above, he is not popular among the people of Trincomalee, for reasons quite unknown. Mostly he lives in Colombo, but his thoughts are always about these Homes and destitute children in Trincomalee. He sacrificed his health, wealth and to some extent his comforts too and has to forego even his World Tour, for the sake of these Homes. His feeling for Trincomalee is enormous.

Our Trustee is always lucky and persuasive enough to have energetic, dedicated and service-minded people to manage the Homes. From the very beginning, his close friends, relatives, family members and well-wishers readily assisted the Trustee in managing the Trust efficiently. He is lucky in having a loving wife and a devoted son who always acceded to his ideals. Their co-operation and good will enabled him to fulfill his desires easily.

Here is an Institution, which is placed with the sacred responsibility of performing the greatest and noblest task of moulding and producing good-fledged citizens from the destitute community of Trincomalee District, especially, the Hindu Community. It had already produced many Graduate Teachers, Agriculturists, Nurses and etc. They are in good positions. Unfortunately, they are not in a position to help financially, but they look upon it with love and respect and they consider this Institution as their Home, where they could find shelter and solace.

I am so proud and happy that I had the privilege of being in charge of the Girls' Home for 12 years - which enriched my experiences and knowledge of human personality and physiology, and I have great pleasure in wishing the Institution Godspeed in the high road to progress, success and continued growth, in the wider field of usefulness. Let this be the Store House of learning and of rich culture and also be the place of sound character formation and the foundation of Self-discipline, Love of honest work, Moral excellence and Personality achievements in the Home and in public life.

May Mother Kali bestow Her Choicest Blessings and manifest Her power on the growth of the Institution in the noblest path of dedicated service. May God Almighty shower His Heavenly riches upon the present Venerable Trustees, who by their undaunted courage and ability, have brought fame and popularity. It is a boon to the Home, as well as to our Father Founder, to have the dedicated selfless service of Miss. Vimala Nadarajah, the Custodian Trustee, who by her integrity and impartial dealings will steer the Trust to its Zenith.

We shall be happy to see the public of Trincomalee to take keen interest in this Institution, atleast from now onwards, for the future betterment of the unfortunate youngsters of our District.

Miss. T. ARUMUGAM
Principal
T/Sri Shanmuga Vidyalayam

* * * * * ஸ்ரீ சண்முக இல்லத்தின் உருவாக்கம் * * * * *

இன்று நாமெல்லோரும் வியக்கும் வண்ணம் முப்பத்தைந்தாவது ஆண்டு நினைவேக கொண்டாடும் ஸ்ரீ சண்முக இல்லத்தின் உருவாக்கம், சேவை உள்ளம் கொண்டோரின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்ததொன்றாகும்.

திருக்கோணஸ்வர புன்னிய பூமியில் பல சான்றோர் வழிகளில் உதித்தவர் திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை, அன்னார் தமது துணைவர் திரு. சிற்றம்பலம் சண்முகம்பிள்ளையவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக 1923ம் ஆண்டளவில் திருக்கோணமலையில் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழி தழைக்க ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலத்தை நிறுவினார். இவ்வித்தியாலயத்தை சிறந்த முறையில் நடாத்த வேண்டுமென்ற அவா கொண்ட இவ்வம்மையார் தனது நெருங்கிய உறவினரான நீதிவான் திரு. கிருஸ்ணதாசன் அவர்களின் உதவியைப் பெற்று செயல்பட்டு வந்தார். அத்துடன் தனது கணவரால் கண்ணியாவில் கட்டப்பட்ட இந்து மக்களின் அந்தியேயடிநடைபெறும், மடங்களையும் கவனித்து வந்தார். தாம் தொடர்ச்சிய வித்தியாலயத்தை திருக்கோணமலை இந்து மக்களின் பொது ஸ்தாபனமாக தரும் சாதனம் முடித்து, திரு. கிருஸ்ணதாசன் அவர்களை 1949ம் ஆண்டு தர்மகர்த்தாவாக நியமனம் செய்தார். பல ஆண்டுகளாக பெரும் பணியர்த்திய இவ்வம்மையார் 1953ம் ஆண்டு மே மாதம் 2ம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்தார். இவ் அன்னாரது மறைவுக்குப் பின் அம்மையாரின் பணிகளை திரு. கிருஸ்ணதாசன் ஆவர்கள் தொடர்ந்து அதாவது இன்றும் செயலாற்றி வருகின்றார்.

திருக்கோணமலை நகரப் பகுதியில் வாழும் வசதியற்ற பிள்ளைகளின் கல்வி சமய வளர்ச்சியை முன்னேற்றுவதற்காக ஒரு தாபனம் இல்லை என்ற நிலையில் திரு. கிருஸ்தூ தாசன் ஜியா அவர்களும் திரு. பொ. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களும் பெரும் முயற்சி எடுத்து 1957ம் ஆண்டளவில் 3.6, வித்தியாலயம் வீதியில் அமைந்த வீடு ஒன்றில் 30 மாணவர்களைக் கொண்ட “ஸ்ரீ சண்முக மாணவர்” இல்லத்தை உருவாக்கினார். இதற்கு திரு. கிருஸ்தூ தாசன் ஜியா அவர்கள், தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளையவர்களின் ஞாபகாரர்த்தமாக ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தை உருவாக்கி அதற்கு தர்மகர்த்தாவாக இருந்து செயல்பட்டு வருகின்றார். இவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ சண்முக மாணவர் இல்லத்தை பராமரிக்கும் பொறுப்பை திரு. கூப்பர் நவீரெத்தினம் மால்ஸ்டர் குடும்பம் ஏற்று சிறந்த முறையில் பராமரித்து வந்தது. எந்தவிதக்குறையுமில்லாமல் இம்மாணவர்களுக்கு உணவு, உடை, இருப்பிட வசதியளித்து இவர்களை அருகாமையில் உள்ள பாடசாலைக்கு கல்வி கறக அனுப்பி வைத்தார்.

இக்காலத்தில் 1959ம் ஆண்டு திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்களின் சகோதரியார் சவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி மாதாஜி தன் சமய சேவையை செய்ய ஆரம்பித்தார். இவர் உப்புவெளியில் சமயத்தை வளர்க்கும் பொருட்டு ஆச்சிரமம் ஒன்று நிறுவினார். அது பிற்காலத்தில் சிவானந்த துபோவண்மாக விளங்கியது. இவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமய வகுப்புகளுக்கு ஸ்ரீ சண்முக மாணவர்கள் சென்று அங்கு பங்குபற்றுவது வழக்கம். காலப்போக்கில் இப்பிள்ளைகள் பரா மரிக்கும் பொறுப்பை வெர் ஏற்றார்.

1960ம் ஆண்டில் உப்புவெளியில் திரு. விதானகே அல்விஸ் சில்வா என்பவரால் வழங்கப்பட்ட ஒரு ஏக்கர் காணியில் ஆண் பிள்ளைகளுக்கான இல்லத்தை சமூக சேவை கிணங்க

கள் நிதி உதவியுடன் திரு, கிருஸ்னதாசன் ஐயா கட்டி முடித்தார். இவரது நெருங்கிய உறவினரான கெளரி சகாதேவன் குடும்பம் இவ் இல்லத்தை பராமரிக்கும் பொறுப்பின்ன ஏற்றுக் கொண்டது. இல்லத்தை வசதியற்ற பெண் பிள்ளைகள் தங்கியிருந்து கல்வி கற்று வந்தனர்.

இவ்வில்லங்களை திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்களின் சகோதரி சுவாமி விமலானந்தா மரதாஜியும் கவனித்து வந்தார். இவ்வாறு திரு, கிருஸ்னதாசன் ஐயாவின் தலைமையிலேயே அவரது உறவினர்கள், நன்பர்கள் இல்லங்களைப் பராமரித்து வந்தனர். வசதியற்ற பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க 1971ம் ஆண்டு மட்டக்களி கண்டி ரோட்டில் திரு. கிருஸ்னதாசன் மகன் திரு. விசாகன் கிருஸ்னதாசன் அவர்களர்க் கூழங்கப்பட்ட காணியில் ஆண் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு நிரந்தரக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று இல்லங்களிலும் பல நூற்றுக்கணக்கான வசதியற்ற சிறார்கள் தங்கியிருந்து பாடசாலை சென்று கல்வி கற்று வந்தனர். பாடசாலைக் கல்வியோடு இவர்களுக்குத் தொழிற்கல்வியும் போதிக்கப்பட்டது. இவர்களுக்காக ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தால் நெசவு நிலையம், தையல் நிலையம், ஆங்கிலம், துமிழ் சுருக்கெழுத்து, தட்டெழுத்து போன்ற பயிற்சி நெறிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்பின்னைகள் மட்டுமல்ல நகரப் பகுதி மாணவர்களும் இந்தியவனங்களில் பயிற்சி பெற்று வந்தனர். இவ் இல்லங்களில் கல்வி கற்றோர், இன்று பட்டதாரி ஆசிரியர்களாகவும், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களாகவும் அரசாங்க உத்தியோகத் தர்களாகவும், வங்கி ஊழியர்களாகவும், தாதிமர்ர்களாகவும் கடமையாற்றுகின்றனர். இன்னும் சிலர் பல்கலைக்கழகம் மேற்படிப்புக்கு அனுமதி பெற்ற கல்வி பயின்றுவருகின்றனர்.

1971ம் ஆண்டு காலப் பகுதியிலிருந்து, 1983ம் ஆண்டு வரை செல்வி திலகவுதி ஆறுமுகம் அவர்கள் இவ்வில்லங்களுக்கு முகாமையாளராக இருந்து பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அயராது பாடுப்பட்டார். இவர் ஒரு ஆசிரியராக இருந்த காரணத்தினால் இவ்வில்லப் பின்னைகளுக்கு கல்வி போதிப்பதில் இவருக்கு சிரமம் இருக்கவில்லை. இத்தர்மூல தாபனத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ், ஆங்கிலம் தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து நிலையங்களுக்கு இவரே கர்த்தாவாகும். இவர் ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயத்தின் அதிபராக கடமையாற்றி ஜியவு பெற்றுள்ளார்.

இவருக்குப் பின் செல்வி, விமலா நடராஜா அவர்கள் இவ்வில்லங்களில் முழுப்பொறுப்பினையிட ஏற்றுக் கொண்டனர். 1977ம் ஆண்டிடத்தினுடையோக இடமாற்றத்தின் பொருட்டு திருமலைவந்த இவர், இவ்வில்லத்தில் தங்கியிருந்தார். இல்லத்தில் இருக்கும் போது ஒய்வு நேரத்தில் பின்னைகளுக்குக் கல்வி கற்றுக் கொடுத்தார். தையல் நிலையம் ஆரம்பிப்பதற்கு இவரே மூலகர்த்தாவாக இருந்தார். செல்வி. தி. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்து இவரிடம், உப்புவெளி மகளிர் இல்லத்தையும் பராமரிக்கும்பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது.

இன்று ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தின் பொறுப்பாளராகவும், நிர்வாகச் செயலாளராகவும் கடமையாற்றி வருகின்றார். இவருடன் இல்ல வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் பொருட்டு மேலும் சேவை உள்ளம் கொண்டவர்களை கிடை கிருஸ்னதாசன் ஐயா நியமித்தார். இப்போது அவருட்பட 8 தர்மஸ்தாபன உறுப்பினர்கள் கடமையாற்றி வருகின்றனர்.

1985ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்செம்மின் காரணத்தால் உப்புவெளியில் இருந்த மகளிர் இல்லமும், மட்டக்களியில் இருந்த ஆண் பின்னைகள் இல்லமும், கன்னியாவில் இருந்த அந்தியேட்டி மட்டமும் சேதமாக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. இல்லங்களில் இருந்த பின்னைகள் அகத்திகளாகி வித்தியாலயம் வீதி இல்லத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டனர்.

இல்லத்தின் இடநெருக்கடியாலும், திருக்கோணமலையில் ஆதரவற்ற பிள்ளைகள் அதிகரித்தமையினாலும், வித்தியாலயம் வீதியில் உள்ள பழைய கட்டிடத்தை அழித்து புதிய கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல் 1988ம் ஆண்டு நாட்டப்பட்டது இக்கட்டிடம் நோர்வே நாட்டின் அபிவிருத்தி உதவி நிறுவனத்தின் (தொராட்ட) நிதி உதவியோடு 1990ம் ஆண்டு முடிக்கப்பட்டது போதிய நிலம் இல்லாமையினால் மாடிக் கட்டிடமாக கட்டப்பட்டது.

ஸ்ரீ சண்முக மகளிர் இல்லத்தில் தற்போது 65 பிள்ளைகள் தங்கி கல்வி கற்று வருகின்றனர். அவர்கள், படிக்கும் பாடசாலையில் முன்னணியில் திகழுகின்றனர். இப்பிள்ளைகளில் பலர் க. பொ. த. (சாதாரண பரிட்சையில்) ஒரே தடவையில் சித்தியடைந்து க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புகளில் படித்து வருகின்றனர், சிலர் அதிலும் சித்தியடைந்து, பல்கலைக்கழகத்திற்கு பிரவேசிப்பதற்கு தகுதி பெற்றுள்ளனர். தங்கள் இல்ல வேலைகளையும் செய்து ஓய்வு நேரங்களில் சமய வகுப்புக்களிலும் கலந்து கொள்வார். ஆன்மீகத்தில் நாட்டம் உள்ளவர்கள் இவ் இல்லத்திற்கு வரும் எவரும் இப்பிள்ளைகள் சிறந்த முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். எப்போதும் மலர்ச்சியான முகத்தோடு இருக்கிறார்கள் எனக்கூறுவதுண்டு. ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் முத்துக்குமாரசவாமி கோயிலுக்குச் சென்று பஜனை நடாத்தி வருகின்றார்கள். பலர் சமயப் போட்டி, தமிழ்ப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றி பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளனர். இத்தானம் இவர்களுக்கு கல்வித்தான்த்தை வழங்கி, அவர்கள் பிற்காலத்தில் தம் வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடாத்த வழிவகுத்து வருகின்றது;

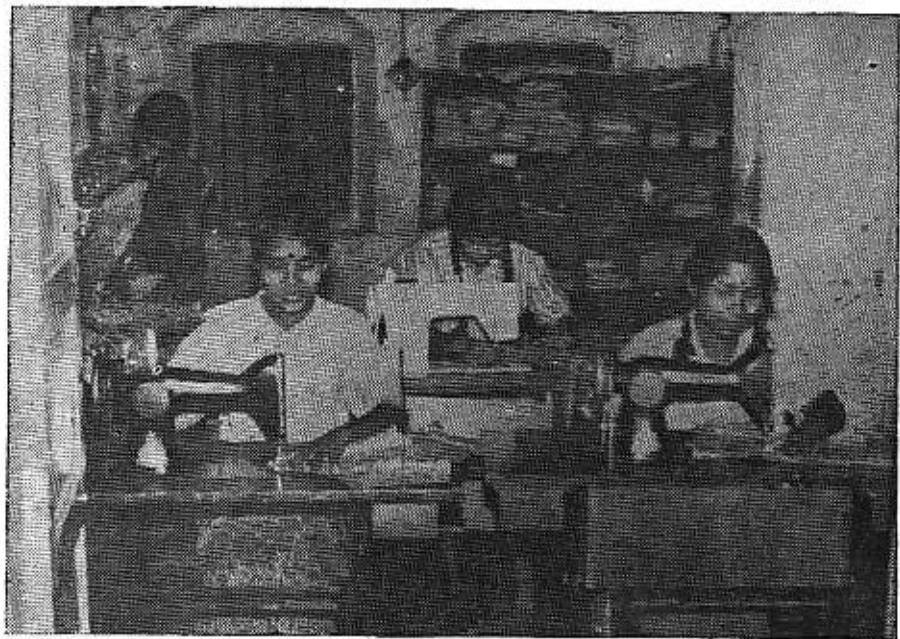
ஆண் பிள்ளைகள் இல, 36, வித்தியாலயம் வீதியில் தங்கி இருக்கின்றார்கள். இது பழைய கட்டிடம். இக்கட்டிடம் தனியாருக்குரியது தொடர்ந்து இவ்வில்லத்தில் இருக்க முடியாத சூழ்நிலை உருவாகியதால், இவர்களுக்கும் ஒரு இல்லம் கட்ட முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இல்லங்களை பராமரிப்பது கலபமான காரியமல்ல. இக்கட்டிடத்தின் அமுகான தோற்றுத்தைப் பார்த்து பிள்ளைகளுக்கு உதவி செய்ய யாரும் முன்வருவதில்லையென செயலாளர் மனவருத்தத்துடன் கூறியுள்ளார். இப்பேற்பட்ட இல்லங்களை நடாத்துவதற்கு திருமலை வாழ் செலவந்தர்கள் நிதி உதவி அளிக்க முன்வரவேண்டும் ஆதரவற்ற பிள்ளைகளும் ஏனையோரைப் போல சிறந்த வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்கு வழிவகுக்க வேண்டும்.

திருக்கோணமலையில் முதன் முதலாக உருவாக்கப்பட்ட இவ்வில்லங்கள் கடந்த 35 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவது போற்றுவதற்குரிய தொன்றாகும். ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபன தர்மகர்த்தாவுடன், ஏனைய உறுப்பினர்களும் ஒன்றுபட்டு செயலாற்றி வரும் இத்திருத்தொண்டு, மேலும் சிறந்தோங்க, எல்லாம் வல்ல கோணசப்பெருமான் அருள்பாலிப்பாராக. “வாழ்க ஸ்ரீ சண்முக இல்லம்”

“தானத்தில் சிறந்தது அன்னதானம்”

திருமதி. கமலா இராஜேந்திரா,
தர்மஸ்தாபன உறுப்பினர்.

Sewing Class Conducted at the Home

English Typewriting Class Conducted at the Home

A MILE STONE IN TRINCO'S HISTORY

Jaffna has been in the vanguard of progressive activities. During the British occupation of Sri Lanka, it's people exploited to the full, the opportunities for educational advancement. They set up schools, which could compete with those in any part of the Island. Those from the other parts of the tamil speaking areas, who wanted to give a sound education to their children, travelled to Jaffna and got admission for them in the Jaffna Schools. One such person was Mr. S. Shanmugampillai, who had an intuitive feeling that the progress of any Community is inextricably linked with it's education. In one of his periodical visits to the Ramanathan College, where he was educating one of his relations, he was fascinated with the moulding of the Jaffna Hindu Girls. He decided to set up a similar institution in Trincomalee, for the benefit of the Hindu Girls in this area. Before his dream could take shape, he expired. It was left to his widow, the late Thangamma Shanmugampillai, to develop the idea that had germinated in her husband's mind. Determined to fulfil her late husband's ambition, she established the Sri Shanmuga Vidyalayam, and with the assistance of Mr. N. Krishnadasan, then a Judicial Officer, was able to gather round herself, a band of dedicated Teachers. After setting up the Sri Shanmuga Vidyalayam, Mrs. Thangamma Shaamugampillai established a Trust (later named the Sri Shanmuga Trust), for the purpose of running the School and to set up a Madam at Kanniya for the performance of the last rites of Hindus.

After the death of Mrs. Thangamma Shanmugampillai (to whom the People of Trincomalee are greatly indebted), Mr Krishnadasan, with indefatigable energy, made the Sri Shanmuga Vidyalayam rise from strength to strength. He appointed an Advisory Board to guide and assist him in the administration of the School, and enlisted the services of exemplary Teachers. He has the unique distinction of having initiated Sinhala into Sri Shanmuga Vidyalayam, by appointing a Teacher with a high degree of proficiency in that language. Visualising that Science would be the harbinger of progress and prosperity, he introduced the study of the subject into Sri Shanmuga Vidyalayam. Although it was primarily intended for the Hindu Girls of the Town, he opened the portals of Sri Shanmuga Vidyalayam, to the Girls of other denominations as well, and was able to foster inter-communal amity and concord.

It had been the good fortune of the Trust that it's First Trustee after Mrs. Thangamma Shanmugampillai, had been Mr. N. Krishnadasan, presently, a Retired Commissioner of Assize, who has spent all his leisure, in the service of the People, in establishing Madams and Temples, and in giving impetus to institutions for the welfare of the Community at large. After Sri Shanmuga Vidyalayam was taken over by the Government, he whole-heartedly plunged into the formidable task of running Homes for Destitutes, which was an innovation introduced by him.

All religions are one, in inculcating and applauding the services to the Destitutes and Orphans. Not content with housing and educating them, he also commenced a system of vocational education, giving them training in the use of handlooms, sewing of Garments, and in English and Tamil Typing and Short - hand.

I must not fail to place on record that Mr. Krishnadasan was one of the prime movers in the establishment of the Tamil Cultural Centre at Trincomalee, and who single handedly, was able to complete the building into the Majestic one, that it is.

Trincomalee is singularly fortunate that NORAD - appreciative of the sincere services rendered by Mrs. Thangatma Shanmugampillai, and that of Mr. Krishnadasan, the present Trustee, with full confidence that the monies diverted by them would be used with meticulous care, has invested a vast sum on the Sri Shanmuga Home for the Destitutes.

This Home stands as a fitting tribute and monument to the intuition and generosity of Mr. & Mrs. Shanmugampillai, and to the dedicated service to Trincomalee by Mr. N. Krishnadasan, and to the humanitarian contribution of NORAD.

Able assisted by a dedicated Board of Trustees, with energetic Miss. V. Nadarajah as the Administrative Secretary, Mr. Krishnadasan will be able to make a rich contribution to build - up the lives of the unfortunate ones, and bring sunshine into their world of misery and darkness.

O. L. M. ISMAIL J. P. U. M
TRINCOMALEE.

ஸ்ரீ சண்முக மாணவர் இல்லமும் மாடிக் கட்டிடமும்

தெய்வத் திருநகராம் திருக்கோணமலை நகரில் இந்துமதப் பணிகளைப் புரிவதற்கென்று அதாவது குறிப்பாக ஆதரவற்ற பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டதே ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனமாகும். இவ் ஸ்தாபனம் 1949ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1957ம் ஆண்டு இவ் ஸ்தாபனத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுவரும் மாணவர் இல்லமானது பலவித நெருக்கடிகளுக்கும் இன்னல்களுக்கும் மத்தியிலும் தொடர்ச்சியாக நிலை பெற்று வருகிறதென்றால் அது எல்லாம் வல்ல கோணமாமலைப் பெருமானின் திருவருளால் தான் என்பது உண்மையானதே.

இவ் இல்லத்தை அமைத்து அதனை வளர்ச்சியடையச் செய்ததோடு தனது சொந்தப் பணத்தைப் பெருமளவில் செலவிட்டுத் தள்ளாத வயதிலும் மிகச் சிறப்புடன் தளர்விலா ஊக்கத்துடன் செயலாற்றி வருகின்ற இதன் ஸ்தாபகர் மதிப்பிற்குரிய பெரியார் ஒவ்வொன்றை நீதியரசர் திரு. நாகரெட்டணம்பிள்ளை கிருஸ்தாசன் அவர்களை நாம் என்றும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது, அதுமட்டுமன்றி இம்மன்னை அதிகளாவு நேசிக்கின்ற இப்பெரியார் திருக் கோணமலையில் பல அறப்பணிகளை, கல்விப் பணிகளை முன்னின்று ஆற்றியதில் வெற்றி கண்டவர் என்பதோடு இத்துறைகளில் முத்திரை பதித்தவராகவும் வினங்குகின்றார் என்றால் மிகையாகாது. இத்தகைய பெரியாரை நான் சிறுவனாக இருந்த பொழுது எம் நகர வீதிகளில் கண்டிருக்கின்றேன். தனக்கேயுரிய கம்பீர நடையுடன் மிகுட்குரியவராக அவர் நடந்துவரும் நடையே ஒரு தனிச் சிறப்பாகக் காணப்பட்டது. எவருக்கும் அஞ்சாமல் துணிந்து நின்று கருமாற்றிய இப்பெரியாரின் பண்பு என்னைக் கவர்ந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் மன்றத்தை 1969ம் ஆண்டு இங்கு ஸ்தாபித்த நாம் இம்மன்ற விடய மாகவும், மடத்தத்திச்சுந்தியில் இருக்கின்ற அருள்மிகு வீரகத்திப் பிள்ளையார் ஆலய விடய மாகவும் இவரை அடிக்கடி சுந்தித்து உரையாடக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இம்மன்ற ஸ்தாபக மதிப்பார்ந்த செயலாளராக இருந்த காலத்தில் இப்பெரியார் என்னுடன் எமது மன்றத்தின் பணிகளைப்பற்றி அக்கறையுடன் விசாரித்து அறிந்து கொள்ளுவார் 1974ம் ஆண்டு திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையை நாம் உருவாக்கியதின் பின்னர் இப்பெரியாருடன் எனக்கு மிக நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. இதனால் 1979ம் ஆண்டு விருந்து இவ் இல்லத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கு எமது பேரவையின் தொண்டர்கள் சிலருடன் நானும் சேர்ந்து வருடாவருடம் தீபாவளித் திருநாளில் ஒரு சிறிய தொகைக்கு புதிய உடுப்புக்களை வசங்கி அளித்து வந்ததோம். அன்றிலிருந்து இவ்வுல்லத்தின் வளர்ச்சியில் நாம் மிகுந்த அக்கறையுள்ளவர்களாக இருந்துவந்துள்ளோம். 1977ம் ஆண்டு எமது மாவட்டத்தில் வன்செயலால் பாதிக்கப்பட்டமக்கள் அடைந்த துப்பங்களையும் எமது இந்து ஸ்தாபனங்கள் இத்தகைய சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டுப் பணியாற்ற முன்வராமையும் எனது மனதை வெளுவாகப் பாதித்தது. எப்படியாவது சமூதாயப் பணிகளில் இந்து ஸ்தாபனங்களை ஈடுபட வேண்டும். என்று நான் சிந்தித்தேன். அதற்கான சில நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டேன், அதன் பயனாக எமது எண்ணப்பாடு விரிவடைந்து வந்தது, அத்தகைய நிலையில்தான் திருக்கோணமலை மாவட்டக் காந்திய நிறுவனத்தின் மூலம் சில சமுதாயப் பணிகளை மேற்கொண்டோம். எனினும் காலத்தின் கோலத்தால் 1982ம் ஆண்டுடன் காந்திய நிறுவனம் இயங்க இயலாதநிலை ஏற்பட்டது இப்படியான நேரத்தில் தான் எமது மாவட்டத்தில் 1983ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்செயல் சம்பவமானது இன்றுவரை தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. இவ்வண்செயல் சம்பவத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுள் ஸ்ரீ சண்முக

மாணவர் இல்லமும் ஒன்றாகும். இவ் இல்லத்தின் இரு பிரிவுகள் உப்புவெளியிலும், மட்டிக் கழியிலும் இயக்கி வந்தன. அவ்விரண்டும் 1985ம் ஆண்டின் இனக்கலவரத்தால் வெகுவாகப் பாதுகூப்பட்டன. இதனால் இரு இல்லங்களிலுமிருந்த குழந்தைகள் வித்தியால் யம் வீதியிலுள்ள இல்லங்களுக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். இத்தகைய காரணங்களால் பெரியார் கிருஸ்ணதாசன் மிகவும் மனமுடைந்து காணப்பட்டார், இவ் இல்லங்களைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும். குறிப்பாகத் தற்போதுள்ள இல்லக் கட்டிடம் போதுமானதாக இல்லாதபடியால் இருமாடிக்கட்டடம் ஒன்றை எப்படியாவது நிறுவ வேண்டுமென அடிக்கடி என்னிடம் வற்புறுத்தி வந்தார், அத்தோடு இவ் இல்லத்தின் வளர்ச்சிக்காக தன்னைப் பெரிதும் அர்ப்பணித்து தியாக சிந்தையுடன் அரும்பணியாற்றி வருகின்ற இவ் இல்லத்தின் நிர்வாகச் செயலாளரான் செல்வி நடராசாவும் மிகக் கூடியாவு பின்னள்களை வசதியற்ற முன்னைய கட்டிடத்தில் சிரமப்பட்டு வைத்துப் பராமரித்து வருவதைப் பல தடவைகள் நேரில் காணப்பித்து எப்படியாவது இதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். இவ்வேண்டியில் அகதிகஞ்குக்கான பலவேறுபட்ட பணிகளையும் திருக்கோணமலை நகரத்திலும் முன்னின்று ஆற்றிவந்த ஒரே யோரு இந்து நிறுவனமான எமது தி. மா இ. இ. பேரவைக்கும் குறிப்பாக இதன் பணிகளை மற்றவர்களது உதவியுடன் திட்டமிட்டு ஆற்றிவந்த சிறியேனுக்கும் பலபெரிய மனிதர்களின் அங்கும் ஆதரவும் நிதி நிறுவனங்களுடனான தொடர்புகளும் தொடர்ந்து கிடைத்துக் கொண்டே வந்தன. இங்கு, ஒரு முக்கியமான விடயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். எவ்வும் தமக்குத் தெரிந்த நிதி நிறுவனங்களின் முகவரிகளை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தமாட்டார்கள். அதற்கும் சில முக்கியமான காரணங்கள் இருந்தன. இருந்தும் நான் திருக்கோணமலையிலுள்ள ஆதரவற்ற குழந்தைகளின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு பெரியார் கிருஸ்னதாசனுக்கு நோராட நிறுவனத்தின் முகவரியைக் கொடுத்து இவர்களோடு தொடர்புகளை மாடிக்கட்டிடங்களை அமைக்க ஆவண செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அவ்வாறே நான் கொடுத்த முகவரியிலுள்ளபடி அவரும் நிர்வாகச் செயலாளர் செல்வி நடராசாவும் நோராட நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டார்கள். அப்போது நோராட நிறுவன வதிவிடப் பிரதிதியாகத் திரு. உறட்சசன் அவர்கள் இருந்தார்தான். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் திரு. கிருஸ்னதாசனுடன் நோராட நிறுவன விடயமாகக் கதைத்தபோது அவர் கூறினார், அவ்விடம் சரிவராது, தம்பி, திரு. உறட்சசன் அவர்கள் தாம் பணிகளைப் பூரணப்படுத்தி நோராவே செல்வதாகக் குறிப்பிட்டார் எனக்கு மிகுந்த மனவருத்தப்பட்டார். அப்போது நான் அவருக்குத் தைரியமுட்டி ஓன், கவலைப்பட்டாதீர்கள் எனக்கு சிறிது அவ்காசம் தாருங்கள். உரிய ஒழுங்கைக் கவனித்து உங்களுடன் தொடர்பு கொள்கின்றேன். என வாக்குறுதியளித்தேன். அதன்பின் நான் கோழும்புக்குச் சென்று நோராட நிறுவனத்தில் அப்போது வதிவிடப் பிரதிதியாக இருந்த திரு. வார்சன் அவர்கள் திரு. ஹட்சசனுக்கு பதிலாக வர இருக்கின்றார் என்பதை நன்கு விசாரித்து அறிந்துகொண்டு திருக்கோணமலைக்கு வந்து திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்களிடம் சொன்னேன் உங்களுடைய விண்ணப்பத்தை திரு. வார்சன் அவர்களுக்கு மீண்டும் அனுப்பி வையுங்கள். மேற்கொண்டு ஆக வேண்டியவற்றை நான் கவனிக்கின்றேன் என்று அதன்படி விண்ணப்பம் மீண்டும் அனுப்பப்பட்டது. இப்படியிருக்கையில்தான் தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத் தின் ஸ்தரபகர்களில் முக்கிய மானவரும், இல்லன்டன் மாநகரில் இருந்து தமிழ் அகதிகளின் நலனிலும், மனிதரபிமான் மனித உரிமைப் பணிகளிலும் தீவிர பங்கெடுத்து உழைத்தல்ருமாள் மதிப்பிற்குறிய அமரர் திரு. க. கந்தசாமி அவர்கள் திருக்கொண்மலைக்கு வந்தார்கள் இவ்வரை நான் 1978-ம் ஆண்டிலிருந்து நன்கறிவேன். அன்னரீர் வள்ளடனிலிருக்கும்போது இவருக்குக் எனக்குமிடையில் கடிதத்தொடர்புள்ள இருந்தன. எனவே அவர் இங்கு வந்த போது என்னை எமது அலுவலகத்தில் வந்து சந்தித்தார். பல புனர்வாழ்வுப் பணிகள் பற்றி யும் அபிவிருத்திப் பணிகள் பற்றியும் அன்னரும் நானும் எமது நன்பங்கள் சிலரும் பலவைந் துறையாடல்களை நடத்தினோம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அன்னரிடம் பூஷி கண்முக மகளிர் இவ்வ மேல்மாடிக் கட்டிடம் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கூறி நோராட வதிவிடப் பிரதி நிதி திரு. வார்

ஸ்ரீ சண்முக மாணவர் இல்லமும் மாடிக் கட்டிடமும்

தெய்வத் திருநகராம் திருக்கோணமலை நகரில் இந்துமதப் பணிகளைப் புரிவதற்கென்று அதாவது குறிப்பாக ஆதரவற்ற பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டதே ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனமாகும். இவ் ஸ்தாபனம் 1949ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1957ம் ஆண்டு இவ் ஸ்தாபனத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுவரும் மாணவர் இல்லமானது பலவித நெருக்கடிகளுக்கும் இன்னல்களுக்கும் மத்தியிலும் தொடர்ச்சியாக நிலை பெற்று வருகிறதென்றால் அது எல்லாம் வல்ல கோணமாமலைப் பெருமாளின் திருவருளால் தான் என்பது உண்மையானதே.

இவ் இல்லத்தை அமைத்து அதனை வளர்ச்சியடையச் செய்ததோடு தனது சொந்தப் பண்ததைப் பெருமளவில் செலவிட்டுத் தள்ளாத வயதிலும் மிகச் சிறப்புடன் தளர்விலா ஊக்கத்துடன் செயலாற்றி வருகின்ற இதன் ஸ்தாபகர் மதிப்பிற்குரிய பெரியார் ஒய்வுபெற்ற நீதியரசர் திரு. நாகரெட்டணம்பிள்ளை கிருஸ்தூதாசன் அவர்களை நாம் என்றும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது, அதுமட்டுமன்றி இம்மன்னை அதிகளவு நேசிக்கின்ற இப்பெரியார் திருக் கோணபலையில் பல அறப்பணிகளை, கல்விப் பணிகளை முன்னின்று ஆற்றியதில் வெற்றி கண்டவர் என்பதோடு இத்துறைகளில் முத்திரை பதித்தவராகவும் விளங்குகின்றார் என்றால் மிகையாகாது இத்தகைய பெரியாரை நான் சிறுவனாக இருந்த பொழுது எம் நகர வீதிகளில் கண்டிருக்கின்றேன். தனக்கேயுரிய கம்பீர நடையுடன் மிடுக்குரியவராக அவர் நடந்துவரும் நடையே ஒரு தனிச் சிறப்பாகக் காணப்பட்டது. எவருக்கும் அஞ்சாமல் துணிந்து நின்று கருமாற்றிய இப்பெரியாரின் பண்பு என்னைக் கவர்ந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் மன்றத்தை 1969ம் ஆண்டு இங்கு ஸ்தாபித்த நாம் இம்மன்ற விடய மாகவும், மடத்தடிச்சந்தியில் இருக்கின்ற அருள்மிகு வீரகத்திப் பிள்ளையார் ஆலய விடய மாகவும் இவரை அடிக்கடி சந்தித்து உரையாடக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இம்மன்ற ஸ்தாபக மதிப்பார்ந்த செயலாளராக இருந்த காலத்தில் இப்பெரியார் என்னுடன் எமது மன்றத்தின் பணிகளைப்பற்றி அக்கறையுடன் விசாரித்து அறிந்து கொள்ளுவார் 1974ம் ஆண்டு திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையை நாம் உருவாக்கியதின் பின்னர் இப்பெரியாருடன் எனக்கு மிக நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. இதனால் 1979ம் ஆண்டு விருந்து இவ் இல்லத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கு எமது பேரவையின் தொண்டர்கள் சிலருடன் நானும் சேர்ந்து வருடாவருடம் தீபாவளித் திருநாளில் ஒரு சிறிய தொகைக்கு புதிய உடுப்புக்களை வாங்கி அளித்து வந்தோம். அன்றிவிருந்து இவ் ஆல்லத்தின் வளர்ச்சியில் நாம் மிகுந்த அக்கறையுள்ளவர்களை இருந்துவந்துள்ளோம். 1977ம் ஆண்டு எமது மாவட்டத்தில் வன்செயலால் பாதிக்கப்பட்டமக்கள் அடைந்த துப்பங்களையும் எமது இந்து ஸ்தாபனங்கள் இத்தகைய சமூகப் பணிகளில் சடுபட்டுப் பணியாற்ற முன்வராமையும் எனது மனதை வெகுவாகப் பாதித்தது. எப்படியாவது சமுதாயப் பணிகளில் இந்து ஸ்தாபனங்களை சடுபட்டவைக்க வேண்டும். என்று நான் சிந்தித்தேன். அதற்கான சில நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டேன், அதன் பயனாக எமது எண்ணப்பாடு விரிவடைந்து வந்தது, அத்தகைய நிலையில்தான் திருக்கோணமலை மாவட்டக் காந்திய நிறுவனத்திற்கு மூலம் சில சமுதாயப் பணிகளை மேற்கொண்டோம். எவ்வளம் காலத்தில் கோவத்தால் 1982ம் ஆண்டுடன் காந்திய நிறுவனம் இயங்க இயலாதநிலை ஏற்பட்டது இப்படியான நேரத்தில் தான் எமது மாவட்டத்தில் 1983ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்செயல் சம்பவமானது இன்றுவரை தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. இவ்வன்செயல் சம்பவத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுள் ஸ்ரீ சண்முக

மாணவர் இல்லமும் ஒன்றாகும். இவ் இல்லத்தின் இரு பிரிவுகள் உப்புவெளியிலும், மட்டிக் கழியிலும் இயங்கி வந்தன. அவ்விரண்டும் 1985ம் ஆண்டின் இனக்கலவரத்தால் வெதுவாகப் பாதிக்கப்பட்டன. இதனால் இரு இல்லங்களிலுமிருந்த குழந்தைகள் வித்தியால் வீதியிலுள்ள இல்லங்களுக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். இத்தகைய காரணங்களால் பெரியார் கிருஸ்னதாசன் மிகவும் மனமுடைந்து காணப்பட்டார், இவ் இல்லங்களைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும். குறிப்பாகத் தற்போதுள்ள இல்லக் கட்டிடம் போதுமானதாக இல்லாதபடியால் இருமாடிக்கட்டடம் ஒன்றை எப்படியாவது நிறுவ வேண்டுமென அடிக்கடி என்னிடம் வற்புறுத்தி வந்தார், அத்தோடு இவ் இல்லத்தின் வளர்ச்சிக்காக தன்னைப் பெரிதும் அர்ப்பணித்து தியாக சிந்தையுடன் அரும்பணியாற்றி வருகின்ற இவ் இல்லத்தின் நிர்வாகச் செயலாளரான சென்னிநடராசாவும் மிகக் கூடியளவு பிள்ளைகளை வசதியற்ற முன்னைய கட்டிடத்தில் சிரமப்பட்டு வைத்துப் பராமரித்து வருவதைப் பல தடவைகள் நேரில் காண்பித்து எப்படியாவது இதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். இல்லேளையில் அகதிகளுக்கான பல்வேறுபட்ட பணிகளையும் திருக்கோணமலை நகரத்திலும் முன்னின்று ஆற்றிவந்த ஒரே யொரு இந்து நிறுவனங்கள் எமது தி. மா. இ. இ. பேரவைக்கும் குறிப்பாக இதன் பணிகளை மற்றவர்களது உதவியுடன் திட்டமிட்டு ஆற்றிவந்த சிறியேனுக்கும் பலபெரிய மனிதர்களின் அங்கும் ஆகரவும் நிதி நிறுவனங்களுடனான தொடர்புகளும் தொடர்ந்து கிடைத்துக் கொண்டே வந்தன. ஒங்கு ஒரு முக்கியமான விடயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். எவரும் தமக்குத் தெரிந்த நிதி நிறுவனங்களின் முகவரிகளை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தமாட்டார்கள். அதற்கும் சில முக்கியமான காரணங்கள் இருந்தன. இருந்தும் நர் திருக்கோணமலையிலுள்ள ஆகரவற்ற குழந்தைகளின் நலவைக் கருத்திற்கொண்டு பெரியார் கிருஸ்னதாசனுக்கு நோராட நிறுவனத்தின் முகவரியைக் கொடுத்து இவர்களோடு தெட்டுப்புகொண்டு மாடிக்கூடிடங்களை அமைக்க ஆவண செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அவ்வாறே நான் கொடுத்த முகவரியிலுள்ளபடி அவரும் நிர்வாகச் செயலாளர் செல்வி நடராசாவும் நோராட நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டார்கள். அப்போது நோராட நிறுவன வதிவிடப் பிரதிநிதியாகத் திரு. உறட்சன் அவர்கள் இருந்தார்கள். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் திரு. கிருஸ்னதாசனுடன் நோராட நிறுவன விடயமாகக் கதைத்தபோது அவர் கூறினார், அவ்விடயம் சரிவராது தமிழ், திரு. உறட்சன் அவர்கள் தாம் பணிகளைப் பூரணப்படுத்தி நோர்வே செலவதாகக் குறிப்பிட்டார் எனக்கூறி மிகுந்த மனவருத்தப்பட்டார். அப்போது நான் அவருக்குத் தைரியியும் டிட்டனேன். கவலைப்பட்டாதீர்கள் எனக்கு சிறிது அவகாசம் தாருங்கள். உரிய ஒழுங்கைக்க கவனித்து உங்களுடன் தொடர்பு கொள்கின்றேன். என வாக்குறுதியளித்தேன். அதன்பின் நான் கொழும்புக்குச் சென்று நோராட நிறுவனத்தில் அப்போது வதிவிடப் பிரதிநிதியாக இருந்த திரு. வார்சன் அவர்கள் திரு. ஹட்சாசனுக்கு பதிலாக வர இருக்கின்றார் என்பதை நன்கு விசாரித்து அறந்துகொண்டு திருக்கோணமலைக்கு வந்து திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்களிடம் சொன்னேன உங்களுடைய விண்ணப்பத்தை திரு. லார்சன் அவர்களுக்கு மீண்டும் அனுப்பி வையுங்கள். மேற்கொண்டு ஆக வேண்டியவற்றை நான் கவனிக்கின்றேன் என்று அதன்படி விண்ணப்பம் மீண்டும் அனுப்பப்பட்டது. இப்படியிருக்கையில் தான் தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத் தின் ஸ்தரபகர்களில் முக்கிய மானவரும், இலண்டன் மாநகரில் இருந்து தமிழ் அகதிகளின் நலவிலும், மனிதாபிமான மனித உரிமைப் பணிகளிலும் தீவிர பங்கெடுத்து உழைத்தவருமான மதிப்பிற்குறிய அமரர் திரு. க. கந்தசாமி அவர்கள் “திருக்கோணமலைக்கு வந்தார்கள் இவரை நான் 1978-ம் ஆண்டிலிருந்து நன்கறிவேன். அன்னர் வணடனிலிருக்கும்போதும் இவருக்குக் எனக்குமிடையில் கடிதத்தொடர்புள்ள இருந்தன.” எனவே அவர் இங்கு வந்த போது என்னை எமது அலுவலகத்தில் வந்து சந்தித்தார். பல புனர்வாழ்வுப் பணிகள் பற்றியும் அபிவிருத்திப் பணிகள் பற்றியும் அன்னாரும் நானும் எமது நன்பர்கள் சிலரும் பல்கலைக் கழகங்களை நடத்தினார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அன்னாரிடம் ஸ்ரீ சங்முக மகளிர் இல்லமேல்மாடிக் கட்டிடம் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கூறி நோராட வதிவிடப் பிரதி நிதி திரு. வார்

சனுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆவண செய்யும்படி கோரியதோடு அன்னாரை அழைக்குச் சென்று இல்லத்தையும் காட்டினேன். அவர் எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டு, தான் நோராட்திறவனத்தாரோடு இவ்விடயாகக் கலந்துரையாடி நல்ல முடிவைத் தெரிவிப்பதாகக் கூறிச் சென்றார்கள். அதன்பின் அன்னாரிடமிருந்து நிர்வாகச் செயலாளருக்கு ஒரு கடிகங் வந்தது இக்கடிதத்தின் பிரதிகள் எனக்கும், அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத் தலைவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பிக்கும் அனுப்பப்பட்டிருந்தன. இக்கடிதத்தில் நோராட்திறவனம் மேல்மாடிக் கட்டிடத்திற்கான நிதியினைக் தருவதற்கு சம்மதித்துள்ளார்கள் என எழுதியிருந்தார்கள். இவ்குடன் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக்கழக உறுப்பினர்களில் ஒருவரான திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் நோராட்த பிரதிதியைச் சந்தித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் இவ்விடயத்தில் திரு. கந்தசாமி அவர்களோடு உறுதுணையாக நின்று எமது வேண்டுகோளை ஏற்ற நோராட்த நிறுவனத்தாரோடு தொடர்பு கொண்டவர்களில் கிழவிலங்கைப் புனர்வாழ்வுக் கழகத் தலைவரான திருக்கோணமலை மட்டக்களப்பு மறையாவட்டப் பேராயர் அருட்சிரு. கிங்ஸ்லி கவாம்பிள்ளை அடிகளார் அவர்களும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். பேராயருக்கு நாம் என்றும் நன்றியுடையவர்களாகவுள்ளாம். இச்சந்தரப்பத்தில் அமரர் கந்தசாமி அவர்கள் எமத்தியில் இல்லாதது மிகுந்த வேதனையை அளிக்கின்றது. இதன் பின்னர் உரிய நிதி கிடைக்கப்பெற்றது. வேலைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று மேல்மாடிக் கட்டிடம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மேல்மாடிக் கட்டிட அமைப்பு வேலைகளை முன்னின்று மிகத் திறமையாகவும் சிறப்பாகவும் நிறைவேற்றி வைத்த பெநும் பங்களிப்பு இத் தர்மஸ் தாபனத்தின் தர்மஸ்தா உறுப்பினர்களில் ஒருவரான நண்பர் திரு. கா. வினாயகசோதி அவர்களையே சாரும். மெய்வருத்தம் பாராது சலிப்பின்றி இவ் இல்லத்திற்கு அன்னார் ஆற்றுகின்ற பணிகளுக்கும் குறிப்பாக இம்மேல்மாடிக் கட்டிட அமைப்பினைப் பொறுப்பேற்று மேற்கொண்ட சுகல நடவடிக்கைகளுக்கும் இவரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

நோராட்த நிறுவனத்துக்குத் தேவையான சுகல சாத்தியக்கூற்று அறிக்கைகளையும், கணக்கறிக்கைகளையும் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் அனுப்பி வைத்ததோடு மேற்கொண்டும் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு கடிடிடத்தோடு, தளபாடங்கள் மற்றும் தேவையான உபகரணங்களையும் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை மிகச் செம்மையான முறையில் மேற்கொண்டு தன்னைத் தியாகம் செய்து தூய தொண்டுள்ளத்துடன் அரும் சேவையாற்றி வருகின்ற செல்வி. நடராசா அவர்கள் இத் தர்மஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகச் செயலாளராக இருப்பது திருக்கோணமலையின் ஆதரவற்ற பிள்ளைகள் செய்த தவப்பயன் என்றே கூற வேண்டும். இவருடைய கைமாறு கருதாத பெரும் சேவைக்கு திருக்கோணமலை வாழ் இந்து மக்கள் என்றென்றும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள். மேலும் இவ்வில்லத்தின் மேல்மாடிக் கட்டிடத்தை அமைக்கப் பாரிய நிதித்தலி நஸ்கிய நோராட்த நிறுவனத்துக்கும், நோவே தேசத்து மக்களுக்கும் திருக்கோணமலையிலுள்ள மக்களாகிய நாம் எமது மேலான நன்றியறிதலை மனநிறைவுடன் உரித்தாக்க வேண்டியதவசியமாகும். எனவே இத்தர்மஸ்தாபனத்தின் ஸ்தாபகர் திரு. ஈரா. கிருஸ்ணதாசனுடைய முயற்சி என்றும் மேலோங்கிச் சிறப்புறத் திருவருள் புரிய வேண்டுமென தாயினும் இனிய கோணமாமலை அன்னவின் திருவடிகளை வணங்குவோமாக.

கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுள்ளாக நடைபெற்றவரும் ஸ்ரீ சண்முகா இல்லம் தொடர்ந்து சிறந்த முறையில் நடக்கவேண்டும். இதற்கு திருக்கோணமலை செல்வத்தர்கள் கல்விமான்கள் மற்றும் ஏனைய அன்பர்கள் இவ்வில்லம் தொடர்ந்து சிறப்பாக நடைபெற வதற்கு உதவ முன்வரவேண்டும்.

வாழ்க ஸ்ரீ சண்முக இல்லம்

செல்லப்பா சிவபாதசந்தரம்
ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபன தர்மகர்த்தா உறுப்பினர்,
திருக்கோணமலை.

மில்லைற்

இம்

தொகைபேசி:- 2 3 2 3 3

மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்

உரிமையாளர்:- க. கனகராசா ஜே. பி.

525/2. காங்கேசன்துறை வீதி
த. பெ. இல. 77

யாழிப்பாணம்.....199..
(இலங்கை)

“நம்முடைய ஆசைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு
ஏழைகளுக்கு ஓரளவு மின்சம்படி செய்வது
நமது கடமை”.

மகாத்மா காந்தி.

மில்க்வைற் உற்பத்திகளுக்கு மக்கள் மத்தியில் அபிமானமும்
ஆதரவும் பெருகிட எமது அறப்பணிகளும் விரிவட்கின்றன.

ஒளி விளக்கானாலும் தூண்டு கோலின் அவசியமும் உண்டு.

அபிமானம் பெருகட்டும்
அறப்பணி வளர்ட்டும்

மில்க்வைற் - யாழிப்பாணம்.

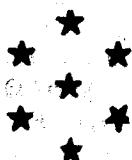

மரம் நடுவீர் பயங். பெறுவீர்.

The Functions Celebrated at Sri Shanmuga Girls' Home

DATE	CELEBRATIONS
January 1st	— New Year
5th	— Gurudeva Paramahansa Yogananda Jayanthi
14th	— Thai Pongal Day
February/March	— Maha Sivarathiri Day
April 13th	— Tamil New Year
May 2nd	— Founders Day (Mrs. Thangammah Shanmugampil Iai) Wesak
September/October	— Navarathiri Pooja
November	— Deepavali
November 23rd	— Bahavan Sri Sathiya Sai Baba's Birth Day
24th	— Anniversary Day of Sri Shanmuga Girls' Home (Get-together)
December 25th	— Christmas

Dates vary each year.

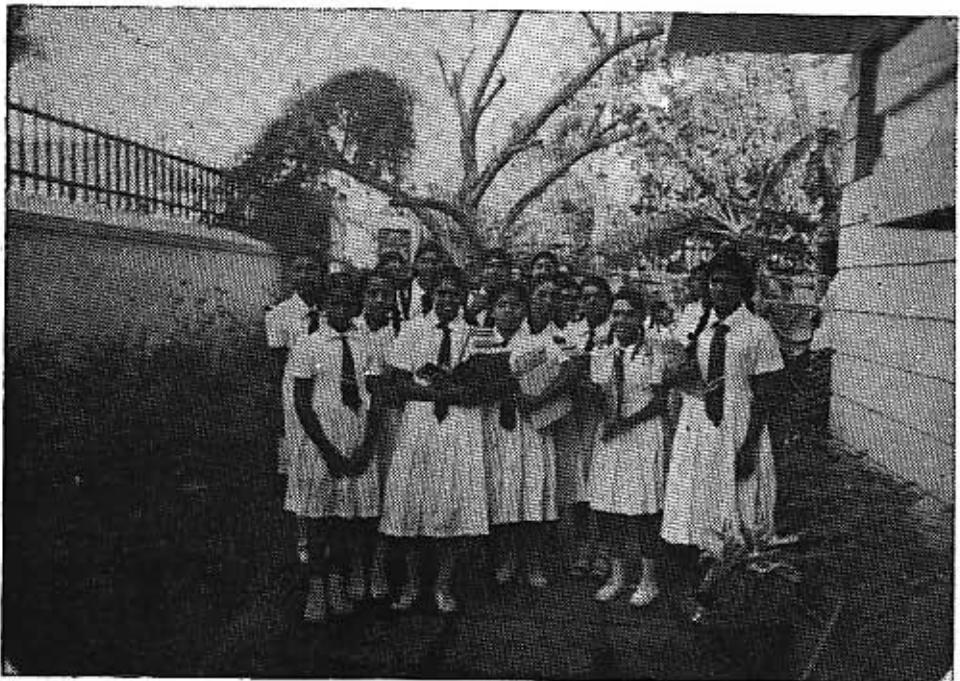
எம்து

இல்லம்

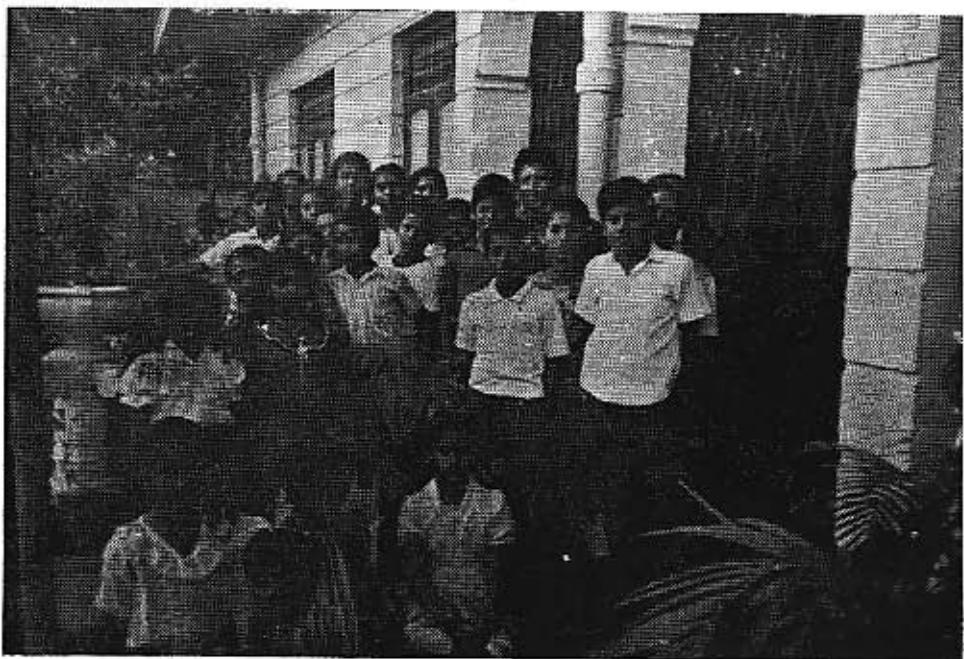
திருக்கோணமலையிலேயே ஆதரவற்ற சிறுவர்களைப் பராமரிப்பதற்காக, முதன்முதலாக உருவாக்கப்பட்ட, இல்லம் என்ற கொருமையைப் பெறுவது ஸ்ரீ சண்முக சிறுவரில்லமாகும். இல்லில்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலங்களில், நாம் இந்த இல்லத்தில் சேர்ந்திருக்காவிடினும் நாம் தற்போது காணும் இல்லத்தின் சிறப்புக்களிலிருந்து, இவ்வில்லம் அன்னை தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்களால், “திக்கற்றவரைக் காக்கும் தெய்வ இல்லமாகவே” அன்றி விருந்து இன்றுவரை போற்றப்பட்டு வந்திருப்பதை, இல்லத்தின் முன்னேற்ற வளர்ச்சியைக் கொண்டு நாம் அறியக் கூடியதாயிருக்கின்றது. ஓய்வுபெற்ற நீதியரசர் திரு. நா. கிருஸ்ன தாசன் ஐயா அவர்களின் ஒலைமையிலேயே, இவ்வில்லம் தனது சேவைகளையும் தரிமப்பணி களையும் இடையிறாது செய்து வருவது போற்றத்தக்க விடயமாகும். அந்தவகையிலே இவ்வில்லத்தில் பத்து வருடகாலமாக எனது வாழ்க்கையிலேற்பட்ட அனுபவங்களை என்னால் இயன்றவரை டுத்துக் கூறுகின்றேன்.

பன்குளம் என்ற சிறியதொகு கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நான் எனது தாயை சிறிய பாராயத்திலேயே இழந்துவிட்டேன். பின்பு எனது தந்தையும் மறுமணம் செய்துகொண்டு, வேறு இடம் சென்றுவிட்டார். எனக்கு சுகோதரர்கள் யாரும் இல்லாத காரணத்தால் எனது பேத்தியாருடனேயே வாழ்ந்து வந்தேன். அக்கிரமத்திலேயே கல்வியும் கற்கத் தொடங்கினேன். அப்போது எனக்கு எட்டு வயதிருக்கும், அந்தக் காலசட்டத்திலேயே பேத்தியார் சுகீனமுற்று சிலமாதங்களின் பின், அவரும் இறந்துவிட்டார்: எனக்கு தாய், தந்தையார் வழியிலேயே எத்தனையோ உறவினர்கள் இருந்தும், அவ்வேளையில் என்னைப் பராமரிக்க யாருமே முன்வரவில்லை. ஆதலால் ஒரு வருட காலமாக பக்கத்தில் வாழ்ந்த அயலவருடனேயே வசித்து வந்தேன். சிறு வயதிலேயே நான் படித்து முன்னேற வேண்டும் என ஆசை இருந்தது. ஆனால் அதை யாரிடம் சொல்வதென்று என்மனத்தளவிலேயே சிந்தித்தேன். காரணம் படிப்பதற்கு என்னிடம் பணம் எதுவும் இருக்கவில்லை. ஒருநாள் எனது தந்தையாரின் சுகோதரவிடம் சென்று, நான் படிக்கப் போகிறேன் என்னை எப்படியாவது ஒரு விடுதியில் சேர்ந்துவிடும்படி சேட்டேன். அதற்கு அவர் நல்ல நோக்கத்துடன் சம்மதமும் தெரிவித்தார். நான் எனது கிராமத்தில் பிறந்து எட்டு வருடகாலமாக வாழ்ந்தேன். பின்பு ஸ்ரீ சண்முக மகளிர் இல்லத்தில் சேர்ந்து கொண்டேன்.

1981-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 14-ம் திங்டி உப்புவளி என்ற இடத்தில் உள்ள ஸ்ரீ சண்முக மகளிர் இல்லத்தில் சிறிய தந்தையார் என்னை சேர்ந்துவிட்டார். அன்றுதான் அவர் என்னை கடைசியாகப் பார்த்தார். அதன் பின் அவர் வருவதுமில்லை. நானும் அவரைப் பற்றி நினைக்கவும் இல்லை. காரணம் இல்லத்திலிடைந்த சந்தோசமாகும். நான் வரும் வேளையிலே ஓய்வுபெற்ற நீதியரசர் திரு. நா. கிருஸ்னதாசன் ஐயா அவர்களின் தலைமை யிலேயே இவ்வில்லம் இயங்கி வர்த்து. இல்லத்திலே 25 பெண் பிள்ளைகள் இருந்தார்கள் என்போன்ற மாணவிகளும் பலர் இருந்தனர். வந்து சேர்ந்த அன்றே இல்லம் மிகவும் பிடித்து விட்டது. எல்லோருமே என்னுடன் மிகவும் சந்தோஷமாகப் பழகினார்கள். ஆத்துடன் நான் ஆசைப்பட்ட படிப்பைத் தொடர்வதற்கு கல வசதிக்கும் நல்ல முறையிலே கிடைக்கப்

The Girls' o' Sri Shanmuga Girls' Home

Children of Sr Shanmuga Homes

பெற்றது. இல்லத்தின் மேற்பார்வையாளரும் மிகவும் அன்பானவராக இருந்தார். இல்லத்தி விருந்து திடுபுனித சவெரியார் மகா விதத்தியாலெழுத்திலே 4-ம் ஆண்டிலே கல்வி கற்றக் கொட்டு கிடேன். பாடசாலையிலும் என்னுடன் சுகல மாணவர்களும் அன்பாகப் பழகினார்கள்.

எமதில்லத்திலே; நேர அட்டவணையில்படியே தத்தமது கடமைகளைச் செய்வோம். அதிகாலை 4-00 மணிக்கு எழுந்துவிடுவோம். காலைக்கட்டங்களை முடித்துவிட்டு 6-00 மணி வரை படிப்போம். அதன் பின்னரே ஏனைய வேலைகளைச் செய்து 7-15 மணிக்கு யாவரும் பாடசாலை செல்வோம். 7-30 மணிக்கு பாடசாலை முடிவடைந்ததும் சக்ஞரும் ஒன்று சேர்ந்தே வருவோம். பெறும்பாலும் மதிய உணவை முடிக்கையில் 2-00 மணியாகிவிடும் பின்பு 3-30 மணிவரை ஓய்ந்திருப்போம். பிச்சி மாணவியில் சக்ஞரும் அவர்களுக்குரிய வேலைகளில் ஈடுபெயர். எதில்லத்தில் குடிப்பதற்கு நன்னீர் இல்லை. உப்பு நீரே கிடைக்கும். ஆகலால் நாம் பக்கத்து வீடுகளில் தன்னீர் ஈடுப்பது வழக்கம். அப்படியிருந்தும் மரக்கறித் தோட்டங்கள் பயிரிட்டு அதன் மூலம் கூட பெரும் பயணப் பெற்றோம். சோலைகள் போல் வளர்ந்திருந்த தெள்ளை, பசை மரங்களிலிருந்தும், பெரும் பயணப் புடைக்கோடும், மாலையிலே சட்டமைகள் யாவும் முடிந்தபின் சுந்தோஷமாக எவ்வோரும் விணையாடுவோம். பொழுது போவதே தெரியாது; அவ்வளவு விணையாட்டு வசதிகள் பின்பு மாலை நேர இறைவழிபாடும், படிப்புமாக இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாளும் எமது வீட்டிலிருப்பதைவிட பார்மட்சு இரபத்தை இல்லத்தின் அறுவித்தோம். நாம் பாடசாலைக்குக் கொண்டுவரும்போது எத்தனையோ குறுப்புத் தன்னிடம் செய்வதுவிட்டு. பாடசாலையில் வந்ததும் அதற்கேற்ற தன்னையும் கிடைக்கும். அதற்காகத் தாம் கோபப்படாமல் அக்கணமே மற்றுவிடுவேர்ம்.

இவ்வு நாட்களில் வாரத்தில் ஒரு தடவையாவது கூபா அவர்கள் வருவது வழக்கம் வரும்போது “மக்கள்” என்று அப்படியும் அழைத்து வண்ணமே வருவார். அவருக்கு கோபம் வருவதையே நான் பார்த்தில்லை. எப்போதும்.

“அகணமாந்து அதனின் நன்றே முகஙமாந்து

இன்சொலனாகப் பெறின்”

என்ற வளர்வரின் வரக்கிற கேற்ப அறநெறி செய்யும் கொடையினை விட, முகமலர்ந்து இன்சொற்கள் பேசுவதே மேன்மையானது எப்பதுபோல் மிகவும் இனிமையாகப் பேசுவார். எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாக நல்ஸ் விசாரிப்பார். எங்களின் குறை, நிறைவேப்பற்றி எவ்வுடன் தாலும் அமர்ந்திருந்து உரையாடுவார். அத்துடன் எமது உடல் நலம் படிப்பு போன்றவற்றிலும் கூடிய களை மிக செலுத்துவார். அவர்மட்டுமன்றி எமது இல்லத்தின் பொறுப்பாளராக இருந்த அப்பக்குரிய இல்லத்தாலை கெல்வி. ஸி. நடராஜா அவர்களும் எம்மக் காணி அடிக்கடி வருவார்: அவர் வரும் போது வெறுங்கையோடு வகுவதின்னை. ஏதாவது விசேட பண்டங்களுடேயே வருவார். தானே பின்னைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுப்பார். நாம் அடையும் சுந்தோஷமே தான் அடையும் இன்பமாக நினைப்பவர். நான் அறிந்தவரையில் விசேட கொண்டாட்டங்கள் வந்தால் தலைவி அவர்களே எமக்கு உடை, உணவு, நின்பள்ளங்கள் யாவற்றையும் அனுப்பி வைப்பார். எமக்கு பெற்றோர்கள்தான் இல்லாத குறையாக இருந்தோம். ஆனால் இல்லத்தில் வந்தயின்பு அந்தக்குறையும் தீர்ந்து விட்டது. இல்லத்தையே சொந்தவீடாக நினைத்து எல்லோருமே கோதரர்கள் போல சந்தோஷத்துடனும், ஊக்கத்துடனும் எமது பாடங்களைப் படித்து ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தோம். நாம் எதிர்பாராத வகையிலே 1985ம் ஆண்டு நாட்டிலேற்பட்டு வின்செயில் கார ஈத்தால் எமது உடமைகள், இல்லத்தின் உடமைகள் யாவற்றையும் இழந்து அக்கிளருவோம். தங்க இடபிற்கு ஸி சண்முக விதத்தியாலைப் பாடசாலையிலேயே சில நாட்கள் தங்கி இருந்தப்படுவிவரியிலேயே எமது இல்லத்தைச் சுற்றியுள்ள வீடுகள் யாவும் தீக்கிளர்க்கப்பட்டு, மக்களின் உயிர்களும் சிற்றிரவதைக்குப்பட்டு உயிரிழந்தனர். ஆனால் இல்லத்திலிருள்ள பின்னை

களுக்கு சிறுதுப்பமாவது ஏற்படாமல் காப்பாற்றியது நாம் செய்த பிரார்த்தனையேயாகும். நாம் அனைவரும் இல்லத்தைவிட்டு வந்த பின்பே, கட்டிடங்கள் சேதமாக்கப்பட்டன. அது வரையில் ஒருவர் கூட இல்லத்துள் புகுந்து எம்மைத் துன்புறுத்தவில்லை. பாடசாலை ஆரம்பமாதலால் நாம் 36, வித்தியாலயம் வீதியிலுள்ள இல்லத்தில் தற்காலிக கொட்டில்கள் அமைத்து வசித்து வந்தோம். அத்துடன் ஸ்ரீ சண்முகவித்தியாலயம் பாடசாலையிலேயே கல்வி யும் கற்கத் தொடக்கிணோம். படிப்பதற்கு பாடசாலையும் மிக அருகில், அத்துடன் தனி யார் வகுப்புகளுக்கு செல்ல சுதாயும் கிடைத்தினால் உப்புவெளியை விட இங்கு கூடிய கவனம் எடுத்து படித்தோம். எமது இல்லத் தலைவி 54, வித்தியாலய விடுதியில் இருந்த போதும் அடிக்கடி எம்மைப் பார்க்க வருவார். எமது ஒவ்வொருவரின்தும் படிப்பிலும் தனிப் பட்ட கவனம் செலுத்துவார். என்னுடைய படிப்பிலே கூடுதலாக கவனம் எடுத்தார். நான் ஸ்ரீ. சி. ச. சாதரண வகுப்பை அடைந்தும் தலைவி அவர்கள் எவ்வளவோ சலுகைகள் செய்தார். அத்துடன் பல தனியார் வகுப்புக்களுக்கும் அனுபவிணார். அதனால் எனக்கு ஒரே தடவையில் தடவையில் சித்திபெற வாய்ப்பு கிடைத்து. என்னுடைய படிப்பு கல்வி வகுப்பு மூலம் கட்டுமாக கூடிய கல்வி எடுத்து வருவது முன்வரையிலேயே உப்புவெளி இல்லத்திலும் பார்க்க கூடிய நாட்டம் இங்கு காணப்பட்டது. பகவானின் பஜனங்கள், சமய, தேவார வகுப்புகள், பிரார்த்தனை வழிபாடுகள் யாவும் நடாத்தப்பட்டு வந்தது. அதன்பின்னே எமக்கும் ஆண்மீத்தில் கூடிய நாட்டம் ஏற்பட்டது. இவ் இல்லத்திலும் பயிர்கள் மூலம் பெரும் பயணப் பெற்றோம். இங்கு வாழும் தோட்டங்கள் மரக்கறித்தோட்டங்கள் மலவும் அதிகமாக இருந்தன. இவ்வில் வத்தில் எல்லாவகையிலும் இன்பமே அடைந்தோம். ஆளாலும் சில கஷ்டங்கள் அனுபவித்தோம். அதாவது நாம் இருந்த கட்டிடம் மிகவும் பழமையானது. ஆகையால் மஸ்மூக்காலம் வந்தால் நாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டதோம். சிலவேளைகளில் இரவு நேரங்களில் உறங்காமல்கூட இருந்தோம் கப்படியிருந்தும், இல்லத்தலைவியின் ஆதரவினால் நந்தோலுமாக இருந்தோம்

இக்கட்டிடத்தில் தொடர்ந்து இருக்குமுடியாத காரணத்தினால்தான் 54, வித்தியாலயம் விதியிலுள்ள பழைய கட்டிடத்தை உடைத்து எவ்வளவு விரைவாக கட்டி முடிக்க இயலுமோ அவ்வளவு விரைவிலே அழகானதொரு மாடிக்கட்டிடம் எமக்கு கட்டித் தரப்பட்டது. இக்கட்டிடம் ஏட்டுவதற்கு திரு. கா வினாயகசோதி அவர்தனேயு அயராது பாடுபட்டார். அவருடன் இல்லத் தலைவி, மற்றும் பின்னைகள் யாவரும் இக்கட்டிடத்திற்கு ஏதனில்லை என்றனர். யாவரும் பட்ட கூடுத்திற்கு பயணாக திருக்கோணமலையிலேயே சிறந்ததொரு கட்டிடமாக எமது இல்லம் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1990ம் ஆண்டு இக்கட்டிடம் திறந்து வைக்கப்பட்ட பின்பு நாம் அவைவரும் இங்கு வந்துவிட்டோம். 36, வித்தியாலயம் விதியிலிருந்து நாம் அனுபவித்த துவ்வத்திற்கு நல்ல பலன் கிடைத்தது.

இன்று நாட்டிலே எத்தனையோ குழந்தைகள் உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி தங்க இடமின்றி இருக்கையில் எமக்கு இப்படியொரு இல்லம் கிடைத்தது நாம் செய்த பண்ணியமோதம்.

அதனால் கிருஸ்தாசன் ஜயவுக்கும் ஏணையவர்களுக்கும் நாம் என்றுமே நான் பிடியடவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இப்புதிய இல்லத்திலே எத்தனையோ மதப் பெரியார்கள் மாதாஜி, சுவாமிமார் போன்றவர்களும் அடிக்கடி வருவதோடு நாம் எவ்வாறு சமயத்தில் ஈடுபடவேண்டும். எவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்தல் வேண்டும். என்று பல அறிவுரைகளும் வழங்குவதனால் எமது இல்லமே ஒரு புனிதமடைகிறது. அதுமட்டுமன்றி இல்லத்தலைவிகா எமக்கு ஆன்மீகம் சம்பந்தமான பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவார். மாதத்திலே

இருத்தவையாவது தர்மஸ்தாபன உறுப்பினர்கள்கட எம்முட்டுக் கலந்துரையாடி பலவிதமான நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பது வழக்காக். வாரத்திலே சாயிபஜான், சக்திவழிபாடு மற்றும் பிரதி ரூயிறுதோறும் முத்துக்குமார சுவாமி கோயிலிலே பிரத்தனை செய்வதும் வழக்கம் இதனால் எமக்கு ஆண்மீகத் துறையில்கூட நாட்டம் கொள்ள வழி ஏற்படுகின்றது. அத்துட்டு நாம் இறைவழிபாட்டுக்கு முக்கியம் கொடுப்பதற்கு காரணம் ஒவ்வொரு வன்செயலிலும் அதாவது 1985, 1990ம் ஆண்டுகளிலே எம்மைக் காப்பாற்றியது எமது பிரார்த்தனையாகும்,

54, வித்தியாலை வீதியிலுள்ள இல்லத்திற்கு வந்த பின்பே நான் கூடுதலர்ன் ஊக்கம் எடுத்து படிக்கத் தொடங்கினேன். சிறுவயதிலிருந்தே நான் நஸ்ராக படிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அதற்கு அமை இல்லத்தலைவியும் என்னை வெளிவகுப்புக்கள் யாவற்றுக்கும் பணம் கட்டி என்னை படிக்க வைத்தார். நான் சில தவறுகள் புரிந்தாலும் அதனைப் பொருப்படுத்தாது தாய் எவ்வாறு மகனுக்கு புத்திமதி கூறி வளர்ப்பது போல் என்னை மக்னித்து என்னேரத்திலும் படிப்பிலேயே முழுக்கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டும் என்று அறிவுறை கூறுஶார். பெற்ற தாயையிட வளர்ப்புத் தாய் ஆசிய தலைவியே எனது வாழ்க்கையில் கூடிய கவனம் செலுத்துகிறார். என்பதை உணர்ந்தேன். அவரின் ஆசைக்கேற்றவாறு ஜி. சி. உயர்தரப் பரிட்சையை நஸ்ராகப் படித்து என்னால் இயன்றவரையில் பரிட்சையை எழுதினேன், அவரின் மன, போலவும், ஆண்டவளின் கருணைனால் பாடசாலையிலேயே சிற்றத் தெருப்பேறுகளைப் பெற்றதோடு பல்கலைக்கழகமும் செல்வேன் என எதிர்பார்க்கின் நேர, எல்லாவற்றையுமிட இக்கல்வியின் மூலமே நாம் இல்லத்தின் பெருமையோ எம்மைப் படிக்க வைத்த ஜியா தர்மஸ்தாபனங்களின் பெருமையையோ எடுத்துக்காட்டலாம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு சகோதரிகளும் இவ்வில்லத்திற்கு நற்பெயரை எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன்.

சிறுவயதிலிருந்தே எம்மைத் தாய் தந்தையாக வளர்த்து உணவு, உடை, உறையுள் யாவற்றையும் தந்து எம்மைப் படிக்க வைத்து எமது எதிர்கால வாழ்க்கையை ஒளிமயமுள்ளதாக்கிய இல்லத்தையும் திரு. நா. கிருஸ்ணதாசன் ஜயா அவர்களையும், இல்லத்தவைவி செவ்வி. வி. நடராசா அவர்களையும் மற்றும் எம்மைப் பராமரித்த யாவர்யும், நாம் எக்காலத்திலும் மறக்க முடியாது மறக்கவும் கூடாது.

ஸ்ரீ சண்முக

தர்மஸ்தாபனம்

தட்சண கைலாசம் எனப் போற்றப்படும் திருக்கோணமலை பாடல் பெற்ற கோணேசர் ஆலயத்தையும் கன்னியா வெந்தீருற்று, பாபநாசச்சனை ஆகிய புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் இந்து மத வித்தியாலயங்களையும் பல நிறுவனங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு ஈழத்திருநாட்டின் பேரொளியாய்த் திகழ்கின்றது.

திருக்கோணமலையில் முதுமையானதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமாக ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயம் 1923ல் அமரர் சிற்றம்பலம் சண்முகம்பிள்ளை அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அவருடைய துணைவியார் திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றது. இவ்வித்தியாலயத்தை சிற்றத முறையில் நடாத்துவதற்கு அவர் தனது நெருங்கிய உறவினரான திரு. நா. கிருஸ்னதாசன் (ஓய்வு பெற்ற நிதியரசர்) அவர்களைப் பக்கப்பலமாகக் கொண்டு செயலாற்றி வந்தார். பின்னர் திரு. நா. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் இப்பாடசாலை யைப் பொறுப்பேற்று செயலாற்றி வந்தார். திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் தாம். தொடங்கிய வித்தியாலயத்தை திருக்கோணமலை இந்து மக்களின் கல்வி, சமயம் போன்றவற்றை மேம்படுத்தும் பொருட்டு பொது ஸ்தாபனமாக தர்மசாஸனம் முடித்து திரு. நா. கிருஸ்னதாசன் அவர்களை 1949ம் ஆண்டு தர்மகர்த்தாவாக நியமனம் செய்தார். திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் 1953ம் ஆண்டு மே மாதம் 2ம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்தார். இதற்குப் பின்னர் திரு. கிருஸ்னதாசன் அவர்கள் ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயத்தை பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்தார். 1961ம் ஆண்டு இவ்வித்தியாலயத்தை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது. ஆணால் இவ்வித்தியாலயத்தில், இருந்த ஆதரவற்ற பிள்ளைகளுக்கான விடுதியை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று நடத்த மறுத்தது. இதன் பின்னர் திருக்கோணமலை இந்து மக்களின் கல்வி, சமய வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் பொருட்டு வசதியற்ற பிள்ளைகளுக்கு இல்லங்களை ஸ்தாபித்து பரிபாளித்து வருகின்றார். கடந்த 35 ஆண்டுகளாக இவர் இப்பாரிய சேவையை ஆற்றி வருகின்றார்.

ஸ்ரீ சண்முக மாணவர் இல்லத்தை 1957ல் நிறுவினார். இம் மாணவர் இல்லம் வித்தியாலயம் வீதியில் அமைக்கப்பட்டது. இதற்குப் பொறுப்பாளராக இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. க. நவரெத்தினம் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். அவருடைய மேற் பார்வையில் மாணவர்கள் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்தனர். சிவயோக சமாஜத்திலும், சிவானந்தத்தேவானத்திலும் நடந்த கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளிலும் சமய வகுப்புக்களிலும் வாரந்தோறும் கலந்து கொண்டு சமயப் பயிற்சி பெற்றனர். இங்கிருந்த சுமார் மூப்பது (30) பின்னைகளும் 1959ல் உப்புவெளி சிவானந்தத்தேவானத்திற்கு மாற்றப்பட்டனர். பின் உப்புவெளியில் தனியான விடுதி அமைக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டது.

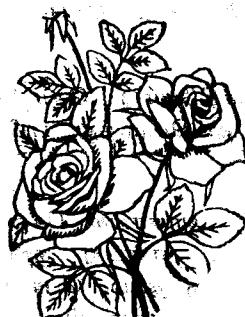
ஸ்ரீ சண்முக தர்ம ஸ்தாபனத்திற்குரிய முன்று இல்லங்களில் இரண்டு இல்லங்கள் வன் செயலால் பாதிக்கப்பட்டன. இவ்வில்லங்களை திரும்பிக் கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் தர்மஸ் தாபகர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவர்களின் ஊக்கத்தாலும் விடாமுயற்சி யாலும் நோராட்ட நிறுவனத்தின் நிதியுதவி பெறப்பட்டு வித்தியால்யம் வீதியில் உயர்ந்த மாடிக் கட்டடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வசதியற்ற குழந்தைகளின் கல்வி, சமயம், கலாச்சாரம் ஆகிய நற்பண்புகளை மேப்படுத்துவதற்காக தர்மஸ்தாபனர்களால் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இங்கு தங்கியிருக்கும் பிரஸளாகள் ஊன், உடை, உறையுள், கல்வி, சமயம், தொழில் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் தன்னிறைவு காண்கிறார்கள். இங்கிருந்து படித்தவர்கள் பட்டதாரிகளாகவும், பொறுப்பு வாய்ந்த உத்தியோகத்தர்களாகவும், சமூகத் தொண்டர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இவ்வில்லங்களில் தங்கியிருக்கும் பிள்ளைகளின் பிற்கால வாழ்க்கையினை கருத்திற் கொண்டு நெசவு நிலையம், தையல் நிலையம் ஆங்சில, தமிழ் தட்டெழுத்து நிலையம் போன்றவற்றை ஸ்தாபித்து பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். தற் பொழுது கூட்டி முடிக்கப் பெற்ற மாடிக் கட்டடத்தை உறுதியாகவும், அழகாகவும், கவர்ச்சி யாகவும் நிர்மானித்தவர் ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தின் உறுப்பினராகிய திரு. கா. விநாயக சோதி அவர்கள். இவரது திறமையையும் சேவையையும் கட்டடம் கண்ணாடி போலக் காட்டி நிற்கின்றது. இதற்கு ஒத்தாசையாக இருந்து சேவையாற்றிவரும் திரு. கிருண்தாசன் ஜயா அவர்களுக்கு திருக்கோணமலை இந்து மக்கள் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் இத் தர்மஸ்தாபனத்தின் ஏனைய உறுப்பினர்களும் ஒன்றுபட்டுச் செயற்பட்டு வருகின்றார்கள். என்பது போற்றத்தக்கது.

ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கிவந்த வன்செயலினால் பாதிக்கப்பட்டு உடைந்த கட்டடங்கள் புனரமைக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. திருக் கோணமலையில் வசதி படைத்த அன்பர்கள் இக்கட்டடத்தை திருப்பிக் கட்டுவதற்கு முன் வந்து பொருளைத்து புரிய முன்வரவேண்டும். தர்மம் தலைகாக்கும்.

பசித்தோரி ஸ்ரீகம் பார்த்து உண்டி கொடுத்து உயிர் கொடுத்து எண்ணும் எழுத்து மாகிய இரு கணக்களையும் இளைத்து ஒழைக்கும் வாழ்வின்டு என்பதை மெய்ப்பித்து ஸ்ரீ சண்முக இல்லம் பல்லாண்டு வாழ்க என வேண்டி இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

விவாதந்த ஸிரஸ்வர் ஸ்ரீஸ்வம்,
திருக்கோணமலை.

திரு. பொ. கந்தையா
(காந்தி ஆசிரியர்)
தர்மகர்த்தா

ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்தின் சேவகள்

திருக்கோணமலைச் சேர்ந்த திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளையவர்களை இம் மண்ணிற் பிறந்த எவரும் அறியாமல் இருக்க முடியாது. அப்படி அறியாது இருந்தால் திருக்கோணமலையில் இந்து மகளிர் கல்வி கற்பதற்கெனக் கட்டப்பட்டிருக்கும் முன்றுக்குக் கட்டடத்தைச் சிறிது திரும் விப் பார்க்கு அதனிடம் ‘நீ எப்படி இந்த உயரத்துக்கு எழுந்தாய்?’ என யாராவது கேட்டார்களாக இருந்தால் நிச்சயம் அது தன் சுயதரித்தையைக் கூறும்.

தன்னிடமிருந்த அவற்ற செலவத்தை இந்து மகளின் கல்வி மேம்பாட்டுக்காகக் செலவு செய்து தன் துணைவரின் நாமத்தையும் அழியாப்புகழ் பெற வைத்து அதன் மூலம் தன் பெயரையும் அறியாது நிலைநாட்டிய திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளையின் அளப்பரிய சேவையாலேயே நான் உயிர்த்தேன் என்று அது சொல்லும் பணம் படைத்து அதை எந்த விதத்தில் மக்களுக்குப் பயன் பெறச் செய்யலாம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக ஓளிர்பவர் இப்பெண்மணி.

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக

அஃதிளார் தோன்றிலும் தோன்றாமை நன்று”
என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் குறஞ்சுக்கு அவர் ஓர் சிறந்த எடுத்துக் காட்டு.

அன்னார் கல்வி நிலையத்தை நிறுவியதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் அத்தோடு தன் கடமை முடிந்தது என்று என்னாமல் சரித்திரப் புகழ் வாய்ந்ததும் புராண அடிப்படையில் உருவானதுமான கண்ணியா வெந்தீருற்றுக்கள் அமைந்த இடத்தில் இந்துகள் தமது பிதிர கடனாகிய அந்தியேட்டி செய்வதற்குரிய ஒரு சிறந்த மடத்தையும் ஸ்தாபித்தார்.

அன்னாரினது கணவர் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயம் 1923ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1932ல் பெண்கள் தங்கிப்படிப்பதற்கென ஒரு விடுதியும் அமைக்கப் பட்டது. ஆயின் இரண்டாவது உலக யுத்தம் காரணமாக இவ்விடுதி மூடப்பட்டது.

திரும்பவும் பல வருடங்களின் பின் நாட்டு நிலை சீரடைய 1957ம் ஆண்டு வித்தியாலயம் வீதியிலுள்ள ஸ்ரீ சண்முக தர்மஸ்தாபனத்திற்குரிய நிலத்தில் அமைந்த கட்டடத்தில் வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு விடுதியொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1960ல் உப்புவெளியில் ஒரு ஏக்கர் காணியில் பெண் பிள்ளைகளுக்கென இல்லம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது.

இம்முன்று இல்லங்களிலும் கமார் இருநூறு மாணவர்கள் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தனர் இந்த இல்லங்கள் அனைத்தும் சிறுவர் நன்னடத்தை பரிபாலன தினைக்களத்தின் உதவியுடன் நடத்தப்பட்டு வருகிறதன.

இப்பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வசதியோடு தொழிற் பயிற்சியும் அளிக்கும் வகையில் நெசவு நிலையம், தையல் நிலையம் தட்டெழுத்து பயிற்சி நெறி போன்றவை ஆரம்பிக்கப் பட்டன.

இங்கு கற்ற பிள்ளைகளிற் பலர் அரசாங்க சேவையிலும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களிலும், கடமையாற்றி வருகின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் இவற்றை ஒரு தர்ம பெரு ஸ்தாபனமாக அமைத்து தனக்குப் பின் இவைகளை நிர்வாகிக்கத் தடை பேரனான திரு. கிருண்ணதாசன் அவர்களை (ஓய்வு பெற்ற நீதியரசர்) தர்மகர்த்தாவரவும் நியமித்தார்.

1985இல் வன்செயல் காரணமாக இவ்வில்லங்கள் சேதமாக்கப்பட்ட போது பின்னை கள் அக்திகளாக ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயத்திலும் பின்னர் வித்தியாலயம் வீதியிலுள்ள கொட்டகைகளிலும் தங்கியிருந்தனர்.

இப்பின்னைகளின் எதிர்கால வாழ்வை உத்தேசித்து திருகோணமலை இந்துக்கள் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கமைய நோராட் நிறுவனத்தின் உதவியோடு 54, வித்தியாலயம் வீதியில் இரண்டு மாடிக் கட்டடம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருமதி. த. சண்முகம்பின்னை அவர்கள் சிறிதாக ஆரம்பித்து வைத்த ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்கான இப்பணியை செல்வி. தி. ஆறுமுகம் அவர்கள் (அதிபர் ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயம்) தொடர்ந்து நடத்தி வந்தார்.

சில ஆண்டுகளின் பின் தற்போதப் சண்முக இல்ல நிர்வாகியும் தர்மகர்த்தாக்களில் ஒரு வருமான செல்வி. வி. நடராஜா அவர்கள் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறார். இவர்களின் இடையிடாழையற்சியினால் உருவாக்கியதே இன்றைய இந்த இரண்டு மாடிக் கட்டடம். இவர்கள் இருவரின் சேவை மனப்பான்மையும் போற்றுதற்குரியதே. அத்துடன் எமது பெண்களுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாகவும் அமைகிவருது.

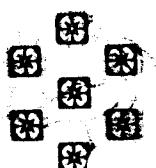
இன்னறுங்கணிச் சோலைகள் செய்தல்
ஸ்ரீய நீத்தன் கணைகள் இயற்றல்
அனை சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்.

பின்னருள்ள தருமங்கள் யாவும்

பேயரி விணங்கி சூனிர நிறுத்தல்
அன்னயாலிலும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்”

என்ற மகாாவி பாரதியார் அவர்கள் கூறிய தருமங்கள் அத்தனையும் செய்து அத்துடன் அவற்றுள் எல்லாம் சிறந்த கல்விப் பணியையும் செய்த தங்கம்மா சண்முகம்பின்னை அவர்களை நினைவு கூர்ந்து எமது நன்றிக் கடனைச் செலுத்துவதுடன் நில்லாது இப்பணி இன்னும் சிறக்க இந்து மக்கள் அனைவரும் இப்பணிக்கு எம்மால் ஆன உதவியையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்குவோமாக.

**திருமதி. பாலேஸ்வரி
நல்லார்டன் கிங்கன்**

இல்லத்தில் வருடாந்தம் கொண்டாடப்படும் வைபவங்கள்

திகதி

நிகழ்ச்சிகள்

வத 1ஆம் நாள்	— புது வருடம்
5ஆம் நாள்	— கருதேவர் பரமஹங்க யோகானந்தா ஜயந்தி
14ஆம் நாள் மாசி/பங்குனி	— அதைப் பொங்கல் பண்டிகை மங்கா சிவராத்திரி தினம்
சித்திரை 13ஆம் நாள்	— தமிழ் புது வருடம்
வைகாசி 2ஆம் நாள்	— ஸ்தாபகர் கருப்புசை (சிருமதி தஷ்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை)
புரட்டாதி/ஐப்பசி	— நவராத்திரி பூசை வழிபாடு
கார்த்திகை	— தீபாவளி
கார்த்திகை 23ஆம் நாள்	— பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா விறந்த தினம்
24 ஆம் நாள்	— ஸ்ரீ சண்முக மகாளிர் இல்ல வருடங்த பூரத்தி தினம் (ஓன்று கூடல்)
மார்கழி 25ஆம் நாள்	— நத்தவர் பண்டிகை

ஒவ்வொரு வருடமும் திகதிகள் மாறுபடும்.

A Child of The Home Receiving Award at School

**A Child of The Home Receiving Award for
Participating in Religious Competition**

Puberty Ceremony of a Child conducted at the Home

துயில் நீத்ததும்

குடும்பத்தினால்கூடுமிகுகூடும்

முழு முதற் பொருளே
 முத்தனே உண்ணைத்
 தொழுதெழுந் தேன்னின்
 திருவரு ஓானே
 இந்நா வினில்யான்
 இயற்றும் பணியெலாம்
 நன்மார்க் கத்தில்
 நாட்டம் கொண்டதாய்
 சுயநல் மற்ற
 செயலுடை யனவாய்
 பயனெலாம் உந்தன்
 பதமலர் சேர்வதாய்
 இருக்கப் பணிந்துனை
 என்றுமன்ற புடனே
 ஒருப்படு மனதே
 டருட்பெருந் தியான்
 யோகத் தமர்ந்தனு
 புதிப் பெரும்பிர
 வாகக் கடவாழ்ந்
 தோகைப் படுமொரு
 மாசிலா முத்தனாய்
 மன்னநின்
 ஆசிகள் தந்தே
 அருள்வாய் எந்தாய்

சுவாமி சிவானந்தர்

ஆகி பராசக்தி

குடும்பத்தினால்கூடும்

ஓம் அன்னை ஆதிபரா சக்தியே நம்
 ஓம் மந்திர மகா மேரு சக்தியே நம்
 ஓம் ஓங்கார சக்தி ரூபினியே நம்
 ஓம் அகிலாண்ட கோடி நாயகியே நம்
 ஓம் அருட் பெருந் சுடரே அருட்சக்தியே நம்

சிகாகோ சொற்பொழிவுகள்

வரவேற்புக்கு மறுமொழி

(1893 செப்டம்பர் 11ஆம் நாள் சிகாகோ நகரத்தில் கூடிய அனைத்துவக்கு சமயப் பெருமஸ்ரத்தில் நிகழ்த்திய உரை)

அமெரிக்க நாட்டுச் சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

இன்பழும் இதழும் கணிந்த உங்கள் வரவேற்புக்கு மறுமொழி கூற, இப்பொழுது உங்கள் முன் நிற்கிறேன். என் இதயத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது. அதனை வெளியிடவார்த்தைகள் இல்லை. உலகத்தின் மிகப் பழைம வாய்ந்த துறவியர் பரம்பரையின் பெயரால் உங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். அனைத்துச் சமயங்களின் அன்னையின் பெயரால் நன்றி கூறுகிறேன். பல்வேறு இனங்களையும் பிரிவுகளையும் சார்ந்த சோடிக்கணக்கான இந்துப் பெருமக்களின் பெயரால் நன்றி கூறுகிறேன்.

இம்மேடையில் அமர்ந்துள்ள பேச்சாளர்களில் சிலர் கீழ்த்திசை நாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள பிரதிநிதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “வேற்றுச் சமய நெரிகளை வெறுக்காத பண்பினைப் பல நாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்ற பெரும தொடரவிலையுள்ள நாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள இவர்களைத்தான் சாரும்” என்று உங்களுக்குக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கும் என் நன்றி. பிற சமயக் கொள்கைகளை வெறுக்காது மதித்தல், அவற்றை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல். ஆகிய இநு பண்புகளை உலகத்துக்குப் புகட்டிய சமயத்துக்குரியவன் என்பது குறித்து நான் பெருமை அடைகிறேன் எதையும் வெறுக்காது மதிக்கவேண்டும் என்கிற கொள்கையை நாங்கள் நம்புவதோடு, எல்லாச் சமயங்களும் உண்மையானவையே என்று ஒப்புக் கொள்கிறோம்.

உலகிலுள்ள அனைத்து நாடுகளாலும் அனைத்துச் சமயங்களாலும் கொடுமைப்படுத்தப் பட்டவர்களுக்கும், நாட்டை விட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் புகவிடமளித்த நாட்டைச் சேர்ந்தவன் என்பதில் பெருமைப்படுகிறேன். உரோமானியரின் கொடுமையால் றங்கள் புளித்து நிருக்கோயில் சிதைந்து சீரழிந்த அதே வருடமே தென்னிந்தியாவுக்கு வந்து எங்களிடம் தஞ்சமடைந்த அந்தக் கலப்பற்ற இஸ்ரேல் மரபினர்களில் எஞ்சி நின்றவர்களை இதயமாரத் தழுவிக் கொண்டவர்கள் நாங்கள் என்று கூறிக்கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். சிறந்த சொராள்திரிய சமயத்தினரில் எஞ்சியிருந்தோருக்கு அடைக்கலமளித்து, இன்னும் பேணிக்காத்து வருகிற சமயத்துக்கு உரியவன் என்று பெருமை கொள்கிறேன்.

என் அருமைச் சகோதரர்களே! எனது பின்னைப் பருவத்திலிருந்தே நான் பாடிப்பயின்று வருவதும், கோடிக்கணக்கான மக்களால் நாள்தோறும் இன்றும் தொர்ந்து ஒதப்பட்டி வருவதுமான கீத்தின் ஒரு சிலவரிகளை இங்கு, உங்கள் முன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எங்கெங்கோ தோன்றுகிஸ்ற ஓடையெல்லாம்

இறுதியிலே கடவில் சென்று

சுங்கமாம் பான்மையினைப் போன்றுவகோர்

பின்பற்றும் தன்மை யாவே

துங்குமிகு நெறிபலவாய் நேராயும்

வளைவாயும் தோன்றி வாலூம்

அங்கு அவைதாக் எம்பெரும! சுற்றிக் கண

அடைகின்ற ஆறே யக்ரோ!

இதுவரை நடந்துள்ள மாநாடுகளில், மிகமிக்கச் சிறந்ததரக்குக் கருதக்கூடிய இப்பேரவை, கீதையில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும் அற்புதமான ஓர் உண்மையை உலகத்துக்குப் பிரகடனம் செய்துள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். யார் எவ்வழியைப் பின்பற்றி என்னையடைய முயன்றாலும், நான் அவர்களை அடைவேன் பலரும் பல வழிகளில் முயல் கிறார்கள், எல்லா வழிகளும் இறுதியில் என்னையே அடைகின்றன.

அளவுக்கு மீறிய மதப்பற்று, முடபக்கி, இவற்றிலிருந்து தோன்றிய மதவெறி, இவை இந்த அழகிய உலகை நெடுநாளாக இறுகப்பற்றியுள்ளன. வன்முறையை நிரப்பியுள்ளன; அடுத்தடுத்து உலகை உதிரப்பெருக்கில் மூழ்கடித்து நாகரிகத்தை அழித்து, எத்தனையோ சமுதாயங்களை நம்பிக்கை இழக்கச் செய்துவிட்டன. அந்தப் பயங்கரப் பைசாசக் கொடுரேச் செயல்கள் தோன்றாதிருப்பின் மனித சமுதாயம் இன்றிருப்பதை விடப் பன்மடங்கு உயர்நிலை எய்திருக்கும்!

ஆனால், அவற்றுக்கு அழிவு காலம் நெருங்கி விட்டது, இன்று காலையில் இந்தப் பேரவையின் தொடக்கத்தைக் குறிப்பிட ஒவித்த மங்கல மனி, எல்லா மத வெறுக்களுக்கும் வாளாலும் எழுதுகோலாலும் நடைபெற்றுகின்ற கொடுமைகளுக்கும், ஒரே குறிக்கேரளை அடையப் பல்வேறு வழிகளில் சென்று கொண்டிருக்கும் மக்களிடையே நிலவும் இருக்கமற்ற உணர்ச்சிகளுக்கும் சாவு மனியாகட்டும் என்று நான் ஆர்வமுடன் வேண்டுகிறேன்.

நாம் ஏன் ஒத்துப் போவதில்லை (1893 செப்டம்பர் 15 ஆம் நாள்)

ஒரு சிறு கதை சொல்லப் போகிறேன். நாம் ஒருவரையொருவர் வசை பாடுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்று இப்பொழுது பேசி முடித்த நாவன்மை படைத்த பேச்சாளர் கூறியதைக் கேட்டார்கள். நமக்குள் இவ்வளவு மாறுபாடு இருப்பதைப் பற்றி அவர் வருத்துப் பட்டார். இந்த மாறுபாடுகளுக்குக் காரணம் என்ன என்பதை விளக்க, ஒரு கதை சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

தவணைஒன்று, ஒது கிணற்றில், பல நட்களாகவசித்து வந்தது. அந்தக் கிணற்றி லெட்டியு பிறந்து, அங்கேயே வளர்ந்தது. அந்தச் சினாஞ் சிறிய தவணை அந்தத் தவணை கண்களை இழுந்து விட்டதா, இல்லையா என்று சொல்வதற்கு நல்ல வேண்டியாக, அங்கே பரிணமம் வாதிகள் யாரும் இல்லை. ஆனால், நம் கதையைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் கண்கள் இருந்தன என்றே வைத்துக் கொள்வோம். அந்தத் தவணை நான்தோறும் நீரிலிருந்து புழு பூச்சிகளையும் கிருமிகளையும் வெகு சுறுசுறுப்பாக அசுற்றிச் சுத்தப்படுத்தியது. அந்தச் சுறுசுறுப்பு, நம் தற்காலக்கிருமி ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இருந்தால் அது அவர்களுக்குப் பெருமை தரும் விஷயமாகும். அவ்வாறே வாழ்ந்ததால் அத்தவணை சிறிது பருத்தும் விட்டது.

ஒரு நாள் கடலில் வாழ்ந்து வந்த தவணையொன்று அஷ்ட வந்து, அந்தக் கிணற்றில் விழுந்து விட்டது.

“நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்?”
“கடலிலிருந்து”

“கடலா? அது எவ்வளவு யெரியது? எனது கிணற்றாவு பெரிதாயிருக்குமா?” என்று கூறி, ஒரு பக்கத்திலிருந்து, எதிர்ப்பக்கத்திற்குத் தூவிக் குதித்தது கிணற்றுத் தவணை.

“நண்பா! இந்தச் சின்னக் கிணற்றோடு எப்படிக் கடலை ஓப்பிட முடியும்?” என்று கேட்டது கடல் தவளை.

கிணற்றுத் தவளை மறுபடியும் ஒரு தாண்டு தாண்டி, “நீ சொல்லும் கடல் இவ்வளவு பெரிதாயிருக்குமா?” என்று கேட்டது.

“சேச்சே! என்ன முட்டாள்தனம்! கடலை உன் கிணற்றோடு ஓப்பிடுவதா?”

சரி சரி என் கிணற்றைவிட எதுவும் பெரிதாக இருக்க முடியாது. கண்டிப்பாக இதை விடப் பெரிதாக இருக்க முடியாது. இவன் சொல்வது அப்பட்டமான பொய்; இவனை வெளியே விரட்டு!” என்று கூறிவிட்டது அந்தக் கிணற்றுத் தவளை.

இத்தனை காலமாக இருந்துள்ள கஷ்டம் இதுதான்.

நான் ஓர் இந்து. நான் என் சிறிய கிணற்றுக்குள் இருந்து கொண்டு, உலகம் முழுவதும் என் சிறு கிணறுதான் என்று நினைக்கிறேன். கிறிஸ்தவன் தன் சமயமாகிய சிறு கிணறு ஏற்றுக்குள் உட்கார்ந்து கொண்டு, உலகம் முழுவதும் தன் கிணறுதான் என்று நினைக்கிறான். அவ்வாறே முடம்மதியனும் தன் சமயமாகிய சிறு கிணற்றில் உட்கார்ந்துகொண்டு அதுதான் முழு உலகம் என்று நினைக்கிறான். நாமுடைய இச்சிறிய உலகின் வேலிகளைத் தார்த்தெறிய அமெரிக்கர்களாகிய நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பெரிய முயற்சிக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். வருங்காலத்தில், உங்கள் விருப்பம் நிறைவேற இறைவன் அருள் புரிவான் என்று நம்புகிறேன்.

இந்து சமயம்

(1893 செப்டம்பர் 19-ஆம் நாள் சமயப் பெரும்பற்றத்தில் வாசிக்கப்பட்ட உரை)

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே தோன்றி, இன்றும் உலகத்தில் நிலைத்து நிற்கும் சமயங்கள் மூன்று அவை இந்து சமயம், சொராாஸ்திரிய சமயம், யூத சமயம் ஆகும் அவை. அனைத்தும் பல முடிமையான அதிர்ச்சிகளுக்கு உட்பட்டும், இன்றும் நிலைத்திலிருந்து. தங்கள் உள்வளிமையை நிருபிக்கின்றன.

ஆனால் யூத சமயம் கிறிஸ்த சமயத்தை ஸர்த்துத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ள தவறியது மட்டுமல்லது, அனைத்தையும் வெற்றி கொண்டதும் தான் ஈன்றதுமான கிறிஸ்தவ சமயத்தால் பிறந்த இடத்திலிருந்தே விரட்டி அடிக்கப்பட்டு விட்டது. தங்கள் பெருஞ்சிறப்புக்குரிய சமயத்தைப் பற்றி நினைவுபடுத்த ஒரு சில பார்சிக்காரர்கள் மட்டுமே இருவாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

இந்திய மன்னில், ஒன்றங்கின் ஒன்றாக, பல கிளைச் சமயங்கள் தோன்றின. அவை வைத்திக் கமயத்தின் அடித்தளத்தையே உலுக்கியது போலத் தோன்றின. ஆனால் பயங்கரமான நில நடுக்கம் ஏற்பட்டால், எப்படிக் கடலானது சிறிது நேரம் பின்னோக்கிச் சென்று, பின்னர் ஆயிரம் மடங்கு சீற்றத்தோடு மீண்டும் பெருகி வந்து அனைத்தையும் வளைத்துக் கொள்கிறதோ, அதேமாதிரி, மக்களிடையே ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பு அடங்கியதும், அந்தக் கிளைச் சமயங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகி, மிகப் பெரியதாய்ச் சமயத்தோடு இரண்டறக் கலந்து விட்டன.

அறிவியலின் தற்காலக் கண்டு பிடிப்புகள் கூட எந்த வேதாந்தத்தின் எதிரொலிகள் போன்று உள்ளனவோ, அந்த வேதாந்தத் தத்துவத்தின் மிக உயர்ந்த ஆண்ம ஞானக் கொள்கைகள், பல்வேறு புராணக் கதைகளைக் கொண்ட உருவ வழிபாடு என்னும் கீழான கருத்துக்கள், பெளத்தர்களுடைய குன்ய வாதம், சமணர்களின் நாத்திக வாதம், ஆகிய அனைத்துக் கொள்கைகளுக்கும் இந்து சமயத்தில் இடம் உள்ளது.

“ஆப்படியானால் ஒன்றுக்கொன்று மிகவும் வேறுபட்டு நிற்கும் இவை அனைத்தும் ஒன்று சேரும் பொதுமையாக தான் எங்கே இருக்கிறது? ” என்ற வினா எழுகிறது. பார்ப்பதற்குப் பயன்ற மாறுபடுள்ளாகத் தோன்றும் இவை அனைத்தும் இணைந்து நிற்கும் அடிந்தளம்தான் என்கிறுகிறது? இந்த வினாவுக்குத்தான் நான் இப்பெருமூது விடை அளிக்க முயல்ப் போகிறேன்.

கடவுளால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட வேதத்திலிருந்து இந்துக்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பெற்றுள்ளனர் வேதத்திற்குத் துவக்கமும் இல்லை முடிவும் இல்லை என்பது அவர்கள் கூறிறு. ஒரு நூலுக்குத் துவக்கமோ முடிவோ இல்லாதிருக்குமா, அது அபத்தம் என்று இந்தச் சபையிலுள்ள உங்களுக்குத் தோன்றும். ஆனால் வேதங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவது நூல்கள் அன்று வெவ்வேறு மக்களால், வெவ்வேறு காலங்களில் திரட்டி வைக்கப்பட்ட ஆசமிக் விதிகளின் கருவுலமே வேதம். புதி சர்ப்பி விதி, அது கண்டறியப்படுமுன்னரே இருந்தது மனிதரினாம் அதை மறந்துவிட்டாலும் அது இருக்கும். அதே மாதிரிதான் ஆன்மிக உக்கத்து விதிகளும் உள்ளன. ஓர் ஆண்மாவுக்கும், இன்னோரு ஆகமாவுக்கும். இன்னும் தனிப்பட்ட ஆசமாக்களுக்கும் அனைத்து ஆசமாக்களின் தந்தைக்கும் இடையே உள்ள தார்மிக, ஆசமிக, நீதிநெறி உறவுகள், அவை கண்டு பிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னரும் இருந்தன. நாம் அவற்றை மறந்தாலும் இருக்கும்.

இந்த விதிகளைக் கண்டறிந்தவர்கள் ரிவிகள் எனப்படுவர். பூரணத்துவம் அடைந்த வர்கள் என்று அவர்களை நாங்கள் போற்றுகிறோம். அவர்களில் மிகமிகச் சிறந்தவர்களில் சிலர் மங்கையர் என்பதை மதிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விதிகள், அவை விதிகளாதலால், முடிவில்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் கொடக்கம் இருந்திருக்க வேண்டுமே என்று கூறவாம், படைப்பு, கொடக்கமும் முடிவும் இல்லத்தே என்று வேதங்கள் போதிக்கின்றன. பிரபஞ்ச சக்தியின் மொத்த அளவு என்றும் ஒரே அனாவில்தான் இருக்கிறது என்று விண்ணானம் உறுதிப்படுத்தியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால், பிரபஞ்சத்தில் ஒன்றுமே இந்திராத ஒரு காலம் இந்தத்தானால் இப்பொழுது காணப்படுவது சக்தி அனைத்தும் எடுக்கிறத்து? அது கடவுளிடம் ஒடுக்க நிலையில் இருந்தது என்று கீலர் கூறுகிறார்கள். அப்படியானால் கடவுள், விலை காலம் ஒடுக்க நிலையிலும் விலை காலம் இயக்க நிலையிலும் இருக்கிறார் என்றாகிறது. அதாவது, கடவுள் மாறக் கூடிய தன்மையாக என்றாகிறது. மாறக்கூடிய பொருள்கள் யாவும் கூட்டுப்பொருள். கூட்டுப் பொருள்கள் மாறுதலை அடைய வேண்டும், அதாவது அழிய வேண்டும். எனவே, கடவுள் இறந்து விடுவார் என்றாகிறது. இது அபத்தம். ஆகையால் படைப்பு இல்லாதிருந்த காலம் என்றும் இருந்ததில்லை.

இதை ஓர் உவமையால் விளக்கலாம் என்று நினைவுகிறேன். படைப்புத் தொழிலும் படைப்பவனும், தொடக்கமும் முடிவும் இல்லத்து சமதூர்த்தில் ஒடுகின்ற இரண்டு இவை கோடுகள். கடவுள் எப்பொழுதும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பரம்பொருள். அகன் சக்தியால், ஒழுங்கற்ற நிலையிலிருந்து பல ஒழுங்கு முறைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத்தோன்றி சிறிது காலம் அப்படியே இருந்து, பின் அழிகின்றன. இளக்தத்தான் அந்தணச்சிறுவன் தினம் ஒருக்கிறான்; சுரியனையும் சந்திரனையும், பழைய கல்பங்களில் இறந்து குரியனையும் சந்திரர் களையும் போன்றே இறைவன் படைத்தான்;

இங்கு நான் நிற்கிறேன். என் கண்களை முடிக்கொண்டு, 'நான், நான், நான்' என்று என்னைப் பற்றி நினைத்தால் என்ன தோன்றுகிறது? உடலைப் பற்றிய எண்ணம் தான் தோன்றுகிறது அப்படியானால் சடப்பொருள்களின் மொத்த உருவும்தானா நான்? 'இல்லை' என்கின்றன வேதங்கள். நான் உடலில் உறைகின்ற ஆன்மா; நான் உடல் அன்று. உடல் அழிந்துவிடும், ஆனால் நான் அழியமாட்டேன். நான் இந்த உடலில் இருக்கிறேன். இது வீழ்ந்துவிடும், ஆனால் நான் வாழ்ந்து கொண்டே இருப்பேன். நான் முன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருந்தேன். ஆன்மா படைக்கப்பட்டதன்று படைக்கப்பட்டதாயின் அது பல பொருள்களின் சேர்க்கையாகும். அப்படியானால் வருங்காலத்தில் அது கண்டிப்பாக அழிந்து பேசகவேண்டும். ஆனால் படைக்கப்பட்ட தாயின் அது இறக்க வேண்டும்.

சிலர் பிறக்கும்போதே இன்பத்தில் பிறந்து, உடல் வளத்தோடும் வனப்போடும் மன வளிமையோடும் வசதிகள் அனைத்தும் பெற்று வாழ்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் துயரநிலையில் பிறக்கிறார்கள். சிலர் முடமாகவும் நொண்டியாகவும் பிறக்கிறார்கள். சிலர் முட்டாள்களாகவே பிறந்து, வாழ்கை முழுவதும் இழுபறி நிலையிலேயே உழன்று, காலம் கடத்துகிறார்கள்.

அவர்கள் அனைவரும் படைக்கப்பட்டவர்கள் என்றால், நேர்மையும் கருணையுமுள்ள கடவுள், ஒருவரை இன்பத்தில் தினைப்பவராகவும் இன்னொருவரைத் துன்பத்தில் உழஸ் பவராகவும் ஏன் படைக்கவேண்டும்? அவர் என் அத்தனை வேறு^{கு} காட்டவேண்டும்? இந்தப் பிறவியில் துன்பப்படுகிறவர்கள் அடுத்த பிறவியில் இனபம் அடிடவார்கள் என்று கூறுவது பொருந்தாதது. நேர்மையும், கருணையும் கொண்ட அந்தக் கடவுளின் ஆட்சியில் ஏன் ஒருவர் துயருற வேண்டும்?

ஆகவே, கடவுள் என்கிற படைப்பாளர் இருக்கிறார் என்று கொள்வது இந்த முரண் பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. எல்லாவல்லமையும் உள்ள ஒருவர் கொடிய கட்டளைகள் இடுகிறார் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது அப்படியானால், ஒருவன் இன்புறுத் ற்கோ துன்புறுதற்றோ உரிய காரணங்கள், அவன் பிறப்பதற்கு முடிபே இருந்திருக்க வேண்டும் அவையே அவனது முற்பிறப்பின் விளைகள். ஒருவனுடைய உடல், உள்ளம் ஆகியவற்றின் தன்மைகள் அவனுடைய பரம்பரையிலிருந்து என்று காரணம் காட்டப்படுகிறதல்லவா?

வாழ்க்கையில் இரண்டு இணைகோடுகள் உள்ளன. ஒன்று மனத்தைப் பற்றியது. இன்னொன்று சடப்பொருளைப் பற்றியது. சடப்பொருளும் அதன் மாற்றங்களும் மட்டுமே நம்முடைய நிலைக்குக் காரணமென்றால் ஆன்மா என்ற ஒன்று இருக்கிறது என்று கொள் ளவேள்ளிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் சடத்திலிருந்து எண்ணம் தோன்றியது. என்று நிருபிக்க முடியாது. தத்துவப்படி ஒரே ஒரு பொருள்தான் இருக்குமுடியுமானால் ஆன்மா ஒன்றே ஒன்று நான் இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுகிறது. அதேமாதிரி சடப்பொருளும் ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவை எதுவும் இங்கு அசியமில்லை.

பரம்பரையின் மூலம் உடல்கள் சில தன்மைகளைப் பெறுகின்றன என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. ஒரு தனிப்பட்ட உடலில், ஒரு தனிப்பட்ட மனம் ஒரு தனிப்பட்ட முறையில்தான் இயங்க முடியும் என்பதை மட்டும் தான் இது காட்டுகிறது. கடந்தகால விளைவுகளின் காரணமாக, ஆன்மாவுக்குச் சில தனிப்பட்ட வாசனைகள் ஏற்படுகின்றன தனிப்பட்ட வாசனைகளுடன் கூடிய ஆன்மா குணங்களுமை விதிமுறைக்கிணங்க (Law of affinity) எந்த உடலில் பிறந்தால் அந்த வாசனைகளை வெளிப்படுத்த முடியுமோ, அந்த உடலில் பிறக்கிறது. இது அறிவியலுக்கு ஒத்தது. ஏனெனில் அறிவியல் எதையும் பழக்கத்தைக் கொண்டே விளக்க விரும்புகிறது. பழக்கமோ எதையும் திரும்பத் திரும்பச் செய்வதால்

தான் உண்டாகிறது. ஆகவே புதிதாகப் பிறக்க ஓர் ஆங்மாவின் தன்மைகளை விளக்குவற்று அது அந்தச் செயலைத் திரும்பத் திரும்ப செய்திருக்க வேண்டும் என்று வருகிறது அத்தன்மைகள் இப்பிறவியில் பெறப்பட்டவை அல்லவாதலால், அவை முந்தைய பிறப்புக்களிலிருந்து வந்திருக்க வேண்டும்.

இன் ஜொரு கருத்தும் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் சரியேன்றே வைத்துக் கொள்வோம் அப்படியானால் என் எனக்குப் போன பிறப்பின் செயல்கள் ஒன்றும் நினைவில் இல்லை இதை எளிதில் விளக்க முடியும்.

இப்போது நான் ஆங்கிலம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அது என் தாய் மொழியன்று உண்மையில் என் தாய் மொழிச் சொற்கள் ஒன்றும் என் அறிவுத்தளத்தில் இப்பொழுது இல்லை. ஆனால் அச்சொற்களைப் பேச முபலவேளானால் அவை உடனே விரைந்து வந்து விடும். மனக்கடவின் மேற்பறப்பு மட்டுமே அறிவுத்தளம் என்றும், ஆழத்திலே தான் அனுபவங்கள் அனைத்தும் திரண்டு கிடக்கின்றன என்றும் அது காட்டுகிறது. முயலுங்கள், கஷ்டப்படுங்கள், அவை வெளிப்படும். பழம்பிறப்பு உங்களுக்குப் புலனாகும்.

இது நேரான, நிருபிக்கப்பட்ட சான்று. நிறு சிக்கப்படுவதுதான் ஒரு கொள்கை சரி யென்பதற்குச் சான்று. உலகத்துக்கு ரிஷிகள் விடுக்கும் அறைகளுல் இதுவே: ‘நினைவுக் கடவின் ஆழத்தைக் கிளரிவிடும் இரகசியத்தை நாங்கள் கண்டுபிடித்துள்ளோம். முயலுங்கள், முயன்றால் நீங்கள் நிச்கயமாகப் பழம்பிறப்பின் நினைவுகளை முழுமையாகப் பெறுவீர்கள்!’

எனவே, தான் ஒரு ஆங்மா என்பதை இந்து நம்புகிறான். அதனை வாள் பிளக்காது, நெருப்பு ஏரிக்காது, நீர் கரைக்காது, காற்று உலர்த்தாது. ஒவ்வோர் ஆங்மாவும் சுற்றிரெல்லை யில்லாத ஒரு வட்டம். அதன் மையம் உடலில் பொருந்தியுள்ளது இந்த மையம் ஓர் உடலிலிருந்து மற்றோர் உடலுக்கு மாறிச் செல்வதே மரணம் என்ற உண்மையை இந்து நம்புகிறான். சடப்பொருளின் நிலைகளுக்கு ஆங்மா கட்டுப்பட்டதன்று. அது இயல்பாகவே கட்டுப்பாடற்றது, வரம்பற்றது, புனிதமானது, தூய்மையானது, முழுமையானது. ஆனால் ஏதோ காரணத்தினால் அது சடத்துடன் இணைந்துவிட்டது. அது தன்னை ஒரு சடமாக கருதுகிறது.

சுதந்திரமானதும், நிறைவானதும், தூய்மையானதுமான அவவான்மா என் இவ்வாறு சடத்திற்கு அடிமையாக இருக்கவேண்டும் என்பது அடுத்த கேள்வி. முழுமையான ஆங்மா, தான் முழுமையற்றது என்ற நம்பிக்கையில் எவ்வாறு மயங்கி விடமுடியும்? “இத்தகைய வினாவுக்கு இங்கு இடமில்லை” என்று கூறி, இந்துக்கள் இதைத் தட்டிக் கழிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சில சிந்தனையாளர்கள், இதற்கு இப்படி விடைகாண விரும்புகிறார்கள், பாதி முழுமைபெற்ற ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சில இருப்பதாகக் கூறி மீதி விஷயங்களைப் பெரிய வஞ்சானச் சோற்களைக் கொண்டு மழுப்புகிறார்கள்.

பெயர் இடுவது விளக்கமாகி விடாது. வினா அப்படியேதான் இருக்கும். எப்படிப் பாதி, முழுமையாக ஆக முடியும்? தூய்மையும் நிறைவும் உள்ள பொருள் தன் இயல்பை எப்படி அனுவனவேணும் மாற்றிக் கொள்ள முடியும்?

ஆனால் இந்து நேரமையானவன். அவன் குதர்க்க வாதம் செய்து தப்பித்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. கேள்விக்கு ஆங்மையுடன் பதில் சொல்லும் துணிவு அவனுக்குண்டு. அவன் பதில் இதுதான்: “எனக்குத் தெரியாது, பூரணமான ஆங்மா தான் பூரணமற்றது என்றும், சடத்துடன் இணைக்கப்பட்டு, அதனால் பாதிக்கப்படுகிறது என்றும் என் தன்னைப் பற்றி

நினைக்க ஆரம்பித்தது என்று எனக்குத் தெரியாது.”

ஆனால் உண்மை என்னவோ, அதுதான். ஒவ்வொருவரும் தன்னை உடலாக நினைத் துக் கொண்டிருப்பது உண்மைதான். தான் உடல் என என்னிக் கொள்வது ஏன் என எந்த இந்துவுட் விளக்க முயல்வதில்லை. அது கடவுளின் சித்தம் எனப் பதில் அளிப்பது விளக்க மாகாது. ‘எனக்குத் தெரியாது’ என்று இந்து கூறுகிறானே, அதற்குமேல் ஒரும் இல்லை.

ஆகவே, மனித ஆன்மா நிலையானது. அழிவற்றது, நிறைவானது, எல்லையற்றது. மரணம் என்பது ஓர் உடலினின்றும் மற்றோர் உடலுக்கு இடற் பெயர்தலேயாகும். கடந்த கால வினைகளால் நிகழ்காலம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. நிகழ்காலத்தால் எதிர்காலம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. பிறப்புக்குப் பிறப்பு, இறப்புக்கு இறப்பு, ஆன்மா மேல் நிலைக்கு உயர்ந்தோ அல்லது கீழ் நிலைக்குத் தாழ்ந்தோ சென்று கொண்டிருக்கும்.

ஆனால் இங்கு மற்றொரு வினா எழுகிறது. சூராவளியில் சிக்கி, ஒரு கணம் கடல் அலையில் நூற்று நூற்று உச்சிக்குத் தள்ளப்பட்டு, அடுத்த கணமே, ‘ஆ’ வென்று வாயைப் பிளந்து கொண்டிருக்கும் பள்ளத்தில் வீழ்த்தப்பட்டு, நல்வினைகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உருண்டு உழன்று கொண்டிருக்கும் ஒரு சிறு படகா மனிதன்? கடுஞ்சிற்றமும், படுவேக மும், தணியாத தன்மையும் கொண்ட காரண காரியம் என்னும் நீரோட்டத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டு. அழிந்து போகும் சக்தியற்ற, உதவியற்ற பொருளா மனிதன்? இல்லை, விதவையின் கண்ணீரைக் கண்டும். அனாதையின் கம்பவலயைக் கேட்டும், சற்றும் நிற்காது, தான் செல்லுட் வழியிலுள்ள அனைத்தையும் நசக்கிக் கொண்டு உருண்டு ஒடும் காரணம் என்னும் சக்கரத்தின் அடியில் ஏறிப்பட்ட விட்டில் பூச்சியைப் போன்றவனா மனிதன்?

இதனை நினைக்கும் போது நெஞ்சு தனர்வறுகிறது. ஆனால் இதுதான் இயற்கையின் நியதி. ‘நம்பிக்கையே கிடையாதா? தப்பிக்க வழியே கிடையாதா?’ நம்பிக்கை இழந்த இதயத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து எழுந்த கருவ் இதுதான். அக்குரல் அருளாளரின் அரியா சனத்தை அடைந்ததும் நஷ்பிக்கையும் ஆறுதலும் அளிக்கும் சொற்கள் வெளித்தோன்றின. அவை ஒரு வேதகாலத்து முஸிவரைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்ய அவர் உலகின் முன்னே எழுந்து நின்று, எக்காளத் தொனியுடன், பின்வரும் நற்செய்தியை முழக்கினார். ‘ஓ! அழியாத பேரின்பத்தின் குழந்தைகளே! கெஞ்கள். உயர்கோளங்களில் வாழும் நீங்களும் கேஞ்கள்.

அனைத்து இருளையும், அனைத்து மாயையும் கடந்த அந்த ஆதி முழு முதலை நான் கண்டுவிட்டேன. அவரை அறிந்தால்தான் நீங்கள் மீண்டும் இறப்பிவிருந்து காப்பாற்றப்படுவீர்கள்.’

“அழியாத பேரின்பத்தின் குழந்தைகளே!” ஆ, ஆ! எவ்வளவு, இனிமையான, எவ்வளவு நம்பிக்கை ஊட்டும் பெயர்! அருமைச் சகோதரர்களே! அந்த இனிய பெயரால் உங்களை நான் அழைக்க அனுமதி தாருங்கள். அழியாத பேரின்பத்தின் வாரிசுகளே! இந்து உங்களைப் பாவிகள் என்று அழைக்க மறுக்கிறான். நீங்கள் ஆண்டவனின் குழந்தைகள், அழியாத பேரின் பத்தின் பங்குதாரர்கள், தூய்மையானவர்கள், பூரணர்கள்! வையத்துன் வாழும் தெய்வங்களே! நீங்கள் பாவிகளா? மனிதர்களை அப்படிச் சொல்வது பாவம். மனித இயஸ்புக்கே அது அழியாத களங்கமாகும். சிங்கங்களே! வீறு கொண்டு எழுங்கள். நீங்கள் அனைவரும் ஆடுகள் என்கிற மாயையை உதறித் தள்ளுங்கள். நீங்கள் அழிவறாத ஆன்மாக்கள்! சுதந்திரமான, இறையருள் பெற்ற, முடிவற்ற ஆன்மாக்கள்! நீங்கள் சடப்பொருள் அல்ல, சடப்பொருள் உங்கள் பணியாள்; நீங்கள் சடப்பொருளின் பணியாளர் அல்ல.

இரக்கமற்ற விதிகளின் ஒரு பயங்கரத் தொகுதியை வேதங்கள் எடுத்துக் கூறவில்லை; காரண காரியம் என்னும் எல்லையற்ற சிறைச்சாலையை அறிவிக்கவில்லை. ஆனால் இவ் விதிகளுக்கெல்லாம் அப்பால், சடம், விசை, ஆகிய இவற்றின் ஒவ்வொரு சிறுதுகளின் உள்ளும் புறமும் ஒருவன் இருக்கிறான் என்றுதான் கூறுகின்றன. “அவன் கட்டளையால்தான் காற்று வீசிகிறது, நெருப்பு எரிகிறது, வானம் பொழிகிறது, உலகில் மரணம் நடைபோடுகிறது.”

அவன் இயல்புதான் என்ன?

அவன் எங்கும் நிறைந்தவன், புனிதமானவன், உருவற்றவன், எல்லாம் வல்லவன், பேரருளாளன்.

அப்பனும் நீ, அண்ணையும் நீ, அன்புடைய நன்பனும் நீ, ஆற்றல் அணைத்தின் தோற்றமும் நீ. அண்ணலே! எமக்கு வலிமை தந்தருள்வாயாக! புவனத்தின் சமையைத் தாங்குபவனே, இவ்வாழ்க்கையின் சமையைத் தாங்க நீ எனக்கு அருள் செய்வாயாக! வேதாலத்து ரிஷிகள் இப்படிப் பாடினார்கள்.

அவனை எப்படி வணங்குவது! அண்வழியே அவனை வணங்கும் வழி. இம்மையிலும் மறுமையிலும் உள்ள எதையுமில்லை அதிக அன்புக்குரியவன் என்று அவனை வழிபடவேண்டும். வேதங்கள் முழங்குவதும் இந்த அன்பு நெறியையே. கடவுள் அவதாரம் என்று இந்துக்கள் நம்பிப்போற்றும் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அதை எப்படி வளர்த்தார், மக்களுக்குப் போதித்தார் என்று பார்த்தார்.

மனிதன் இவ்வுலகில் தாமரை இலையைப் போல வாழ வேண்டும் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொன்னார் தாமரை தண்ணீரில் வளர்கிறது ஆனால் தண்ணீரால் நனைவதில்லை அதே மாதிரி மனிதன் வாழுவேண்டும் இதயம் இறைவன்பால் இருக்க கைகள் வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இம்மைப் பயனோ மறுமைப் பயனோ கருதி இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தினாலும் அவனிடம் அன்புக்காகவே செலுத்துவதுதான் மிகவும் சிறந்தது பிரார்த்தனை கூறுகிறது பெருமானே! எனக்குச் செல்வமோ செக்கவர்களோ கல்வியோ வேண்டாம் அதுதான் உன் சித்தமானால் நான் மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கத் தயாராக இருக்கின்றேன். ஆனால் நான் பலன் கருதாது உன் மீது அன்பு கொள்ளவும். தன்னலமின்றி அன்புக்காகவே அன்பு செய்வும் எனக்கு அருள் செய் என்று.

ஸ்ரீகிருஷ்ணரின்- சீடர்களில் ஒருவர், இந்தியச் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிய யுதிஷ்டிரர் அவர் பகைவர்களால் நடத்தினிர்றும் விரட்டப்பட்டு, தம் மனைவியோடு இமாலயப் பிரதேசத் தில் ஒரு காட்டில் வசிக்க நேர்ந்தது. ஒருநாள் அரசி அரசனைப் பார்த்து,, மனிதருக்குள் மாசு மறுவற்று விளங்கும் நீர் என் இத்தகையத் துப்பத்தில் துவன் வேண்டும? என்று கேட்டாள். உடனே யுதிஷ்டிரர் சொன்னார், அரசியே! இதோ இந்த இமயமலை எவ்வளவு ஏழிலோடும் மாட்சியோடும் காட்சியளிக்கிறது பார்த்தாயா? இதன்மீது நான் அன்பு கொள்கிறேன். இது எனக்கு ஒன்றும் தருவதில்லை. ஆனால் அழகும் கம்பீரமும் நிறைந்த காட்சியளில் என் உள்ளத்தைப் பறிகொடுப்பது என் இயல்பு. அதனால் நான் அதனை விரும்புகின்றேன். அதைப் போலவே கடவுளிடம் நான் காதல் கொண்டிருக்கின்றேன். அவரே அணைத்து அழகுக்கும் கம்பீரத்துக்கும் மூல காரணம். என் அன்புக்குரிய ஒரே ஒருவர் அவரே ஆவார் அவரிடம் ஈடுபாடு கொள்வது எனக்கு இயல்பானது. ஆதலால் நான் அவரை விரும்புகிறேன். நான் வேறொதுவும் வேண்டவில்லை. அவர் விருப்பம் போல் அவர் என்னை

எங்குவேண்டுமோனாலும் விட்டடும் அங்புக்காகவே நான் அவரிடம் அங்பு செலுத்துகிறேன். நான் அன்பைவிலை பேசுகிறவன் அல்ல „என்று.

ஆன்மா தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது. அது சடப்பொருளின் கட்டுக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன பூரணத்துவம் பெற்றவுடன் இந்தக்கட்டுச் சிதறிவிடும். அதனால்தான் அந்த நிலையை மோட்சம், அதாவது விடுதலை, நிறைவூராத நிலையினின்றும் விடுதலை மரணத்தினின்றும் விடுதலை என்று கூறுகிறார்கள்.

கடவுளின் கருணையால் தான் இக்கட்டு அவிழும். தூய்மையுள்ளவர்களுக்குத்தான் அத்தக் கருணை கிட்டும். அவனது கருணையைப் பெறுவதற்குத் தூய்மை அவசியம் என்றாகிறது. அந்தக் கருணை எப்படிச் செயல்படுகிறது?

பழத்தைக் கொண்டு மரம் அறியப்படுகிறது. உருவவழிபாட்டினர் என்று கூறப்படுவர் ஒழுக்கத்திலும் ஆஸ்திரிக்கிலும் பக்தியிலும் ஈடு இணையற்று விளங்குபவர்களை நான் காணும் பொழுது, பாவத்திலிருந்து புனிதத் தன்மை பிறக்குமா? என்று என்னை நானே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூய்மையான உள்ளத்துக்கு அவன் காட்சி அளிக்கிறான். தூய்மையானவர்களும் மாசற்ற வர்களும் இம்மையிலேயே கடவுளைக் காண்கின்றனர். அப்போதுதான் இதயக் கோணங்கள் நிமிர்ந்து நேராகின்றன, சந்தேகங்கள் அறவே அகல்கின்றன. காரண காரியம் என்ற பயங்கர விதி அவர்களை அனுகுவதில்லை.

இதுதான் இந்து சமயத்தின் மையமும், அதன் முக்கியமான அடிப்படைக் கருத்துமாகும்.

இந்து, வார் த்தைகளிலும் கொள்கைகளிலும் வாழ விரும்பவில்லை. சாதாரணப் புலன் நுகர்ச்சி வாழ்வுக்கு அப்பாற்பட்ட வாழ்வு உண்டு என்றால் அதை அவன் நேருக்கு நேர் காண விரும்புகிறான். சடப்பொருள் அல்லாத ஆன்மா அவனுள் இருக்குமாயின்' அருளே வடிவான எங்கும் நிறைந்த ஆன்மா ஒன்று இருக்குமாயின், அதனிடம் நேரே செல்ல விரும்புகிறான். அவன் அதனைக் காணவேண்டும்; அதுதான் அவனது எல்லா சந்தேகங்களையும் அகற்றும். ஆன்மா இருக்கிறது, கடவுள் இருக்கிறார் என்பதற்கு ஓர் இந்து ஞானி கொடுக்கக் கூடிய சிறந்த சான்று, “நான் ஆன்மாவைக் கண்டு விட்டேன், நான் கடவுளைக் கண்டு விட்டேன்” என்று அவர் கூறுவதாகும். பூரணத்துவத்திற்கு அதுதான் ஒரே சான்று. ஒரு குறிப் பிட்ட கோட்பாட்டையோ அல்லது கொள்கையையோ நம்புவதற்காக, போராட்டங்களிலும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுவது இந்து சமயம் ஆகாது. மெய்ப்பொருளை உணரவேண்டும். நம்பி னால் மட்டும் போதாது, மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து தானே அதுவாக மாறவேண்டும்.

இடைவிடாத முயற்சியின் மூலம் பூரணத்துவம் பெறுவதும், தெய்வத்தன்மை அடைவதும், ஆண்டவனை அனுகுவதும், அவனைக் காண்பதும், பிறகு பரமண்டலத்தில் உள்ள பிதா எப்படிப் பூரணமாக இருக்கிறாரோ, அதே மாதிரி பூரணத்துவம் அடைவதும் தான் அவர்களுடைய நெறியின் நோக்கமாகும்.

பூரணத்துவம் பெற்ற மனிதன் என்ன ஆகிறான்? அவன் எல்லையற்ற பேரானந்தப் பெருக்கில் தினைத்து வாழ்கிறான். பேரின்பம் பெறுவதற்கு எந்தப் பொருளை அடைய வேண்டுமோ, அந்த ஆண்டவனை அடைந்து அவனுடன் பேரானந்தத்தில் தினைக்கிறான்.

இது வரையில் எல்லா தீந்துக்களும் ஒத்துப் போகிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள அனைத்துச் சமயப் பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் இது தான் பொதுவாக உள்ள சமயம். பூரணத்துவம் எல்லையற்றது. எல்லையற்றது இரண்டாகவோ, மூன்றாகவோ இருக்க முடியாது. அதற்குக் குணங்கள் இருக்க முடியாது. அது தனிப்பட்ட ஆளாக இருக்க முடியாது. ஆதலால் எப்பொழுது ஓர் ஆண்மா முழுமை நிலையையும், எல்லையைற்ற நிலையையும் அடைகின்றதோ, அப்பொழுதே அது பிரம்மத்துடன் ஒன்றகிாவிட வேண்டும். பின்னர் அது எங்கும் நிறைந்த எல்லாம் ஆன, எல்லாம் உணர்ந்த பேரானந்த மயமான நிலையை எய்தி, தான் பிரம்மம் என்பதை உணர்கிறது.

இது, தரன் என்கிற நிலையை இழந்து, ஒரு கட்டையைப் போன்றோ, கல்லைப் போன்றோ ஆகிண்டுகிறது என்று அடிக்கடிக் கூறப்படுவதைப் படித்துள்ளேன். ‘காயம்படாத வன் தான் தழும்பைக் கண்டு நகைப்பான்.’

நான் கூறுகிறேன், அது அப்மாதிரி அல்ல. இந்தச் சிறிய உடலின் உணர்வை அனுபவிப்பது இன்பமானால், இரண்டு உடல்களின் உணர்வை அனுபவிப்பது இன்னும் மிகுந்த இன்பமாகும். உடல்களின் எண்ணிக்கை பெருகப் பெருக இன்பத்தின் அளவும் பெருகி, பிரபஞ்ச உணர்வாக மாறி, குறிக்கோளாகிய பேரின்பத்தின் முழுமை கிட்டும்.

அதலால், எல்லையற்று, எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற அந்தத் தனித் தன்மையைப் பெற வேண்டுமாயின், துண்பம் நிறைந்த இந்த உடற்சிறை என்னும் தனித்தன்மை போகவேண்டும். நாம் உயிருடன் ஒன்றிவிடும் போதுதான் மரணம் அகலமுடியும். இன்பத்துடன் ஒன்றிவிடும் போதுதான் துண்பம் அகலமுடியும். அறிவுடன் ஒன்றிவிடும் போது தான் பிழைகள் அகல முடியும். இதுதான் அறிவியலுக்கு ஒத்த முடிவாகும். உடலைச் சார்ந்த தனித்தன்மை நிலை ஒரு மாயை. இடைவெளியற்றுப் பரந்து நிற்கும் சடப்பொருளாகிய கடலில், தொடர்ந்து மாறிக் கொண்டே செல்லும் ஒரு சிறிய பொருளே என் உடல் என்று அறிவியல் நிருபித்து விட்டது, என் இன்னொரு பாகோன ஆண்மாவோ அத்வைதம் (ஒருமை), என்ற முடிவுக்குத் தான் வரவேண்டியிருக்கிறது.

ஒருமை நிலையைக் கண்டு பிடிப்பதுதான் அறிவியல். முழுமையான ஒருமை நிலை கிட்டியதும் அறிவியல் மேலே செல்லாமல் நின்றுவிடுகிறது. ஏனெனில் அதுதன் குறிக்கோளை எட்டி, விட்டது. எந்த மூலப்பொருளிலிருந்து எல்லாப் பொருள்களும் படைக்கப்படுகின்றனவோ, அதைக் கண்டுபிடித்ததும் வேதியியல் மேலே முன்னேற முடியாது. எந்த மூலசக்தி யிலிருந்து எல்லாச் சக்திகளும் வெளிப்படுகின்றனவோ, அதைக் கண்டறிந்ததும் இயற்பியல் நின்றுவிடும். மரணம் நிறைந்த இந்தப் பிரபஞ்சத்தில், மரணத்தைக் கடந்து நிற்கும் அந்த ஒரே உயிரைக் கண்டு பிடித்ததும், மாறிக் கொண்டேயிருக்கும் உலகி ச் ஒரே மாற்றத் திடிப் படையான அவனைக் கண்டு பிடித்ததும், எந்த ஓர் ஆண்மாவிலிருந்து மற்ற எல்லா ஆண்மாக்களும் வெளிப்படுவது போன்ற மாயை உள்ளதோ, அந்த ஆண்மாவைக் கண்டுபிடித்ததும் சமய விஞ்ஞானம் பூரணமாகிறது.

அறிவியல் அனைத்தும் கடைசியில் இந்த முடிவுக்குத்தான் வந்தாக வேண்டும். ஒடுங்கி யிருப்பவை வெளிப்படுகின்றனவே தவிர படைப்பு என்பதில்லை என்பதுதான். இன்றைய அறிவியல் கூற்று இந்து, தான் பல்லாண்டுகளாக எதனைத் தன் இதயத்தில் வைத்து, நெஞ்சார நேசித்து வந்தானோ, அந்த உண்மை, உள்ளத்தில் பதியக்கூடிய மொழியில், தற்கால அறிவியல் முடிவுகளில் கண்ட மேலான ஆதார விளங்கங்களுடன் புகட்டப்படப்போகின்றது என்பதை அறிந்து மெருமகிழ்ச்சியடைகிறான்.

தத்துவ நாட்டத்திலிருந்து இப்போது நாம் பேதை மக்களின் சமயத்திற்கு வருவோம். பல தெய்வவழிபாடு இந்தியாவில் இல்லை என்று நான் முதலிலேயே சொல்லி விடுகிறேன். ஆலயங்களில், ஒருவர் அருகிலிருந்து கவனித்தால், வழிபடுகிறவர், அங்குள்ள திருவுருவங்கள் எங்கும் நிறைந்தவர் என்று கூறுவதுடன் கூட, கடவுளின் அணைத்துக் குணங்களும் அந்த உருவங்களுக்கு இருப்பதாகக் கூறி வழிபடுவதைக் காணலாம். அது பலதெய்வ வழிபாடாகாது ஒரு முழு முதற் கடவுளை மட்டும் நம்பும் கோட்பாடு என்றும் இதனை விளக்க முடியாது. ரோஜா மலரை எந்தப் பெயரிட்டு அழைத்தாலும் அதே நறுமணம் தான் கமழும் பெயர்கள் விளக்கங்களாகமாட்டா.

நான் சிறுவனாயிருந்த போது கிறிஸ்தவ சமயப் பாதிரியர் ஒரு கூட்டத்தில் தம் சமயத்தைப் பற்றிய பிரசாரம் செய்து கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சி என் நினைவிற்கு வருகிறது. அப்போது பிரசாரகர், பல சுவையான செய்திகளைக் கூறிக்கொண்டே வந்து, இடையில், “நான் உங்கள் விக்கிரகத்தை என் கைத்தடியால் ஒங்கி ஓர் அடிஅடித்தால் அது என்ன என்ன செய்துவிடும்? என்று கேட்டார். அதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவர் உடனே எழுந்து உங்கள் ஆண்டவரை நான் கீழ்த்தரமாகத் திட்டினால் அவர் என்ன என்ன செய்வார்? என்று கேட்டார், இறந்ததும் நீ தண்டிக்கப்படுவாய் என்று பதிலளித்தார் பிரசாரகர் அப்படியே எங்கள் விக்கிரகமும் நீர் இறந்ததும் உம்மைத் தண்டித்து விடும் என்று திருப்பிச் சொன்னார் அந்த இந்து!

பழத்தைக் கொண்டு மரம் அறியப் படுகிறது. உருவ வழிபாட்டினர் என்று கூறப்படுவர்களில் ஒழுக்கத்திலும் ஆண்மீகத்திலும் பக்தியிலும் ஈடு இணையற்று விளங்குபவர்களை நான் காணும்பொழுது, பாவத்திலிருந்து புனிதத் தன்மை பிறக்குமா? என்று என்னை நானே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூட நம்பிக்கை மலிதனின் பெரும்பக்கயாகும். ஆனால் மதவெறி அதைவிட மோசமானது. ஒரு கிறிஸ்தவன் ஏன் கோயிலுக்குச் செல்கிறான்? சலுவை ஏன் புனிதமானது? பிரார்த்தனை செய்யப்போறு முகம் ஏன் வானை நோக்க வேண்டும்? கத்தோவிக்க ஆலயங்களில் ஏன் அத்தனை உருவங்கள் இருக்கின்றன? பிராட்டஸ்டன்டினர் பிரார்த்தனை செய்யும்போது அவர்கள் உள்ளங்களில் ஏன் அத்தனை உருவங்கள் உள்ளன.

என் கோதரர்களே! கவாசிக்காமல் உயிர் வாழ முடியாது போல, ஓர் உருவத்தோற் றமிழ்றி, நாம் எதனையும் நினைத்துப் பார்க்கமுடியாது. இணைப்பு விதியின்படி (Law of Association), வெளி உருவம் உள் உருவத்தையும், உள் உருவம் வெளி உருவத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது. அதனால்தான் இந்து வழிபடும்பொழுது, ஒரு புறச்சின்னத்தைப் பயன்படுத்துகிறான் அவனைக் கேட்டால், தான் வறிபடும் பரம்பெருளின் மீது தன் சிந்தனையைப் பதியச் செய்வதற்கு அது உதவுகிறது என்று கூறுவான். அந்த உருவம் கடவுள் உல்ல, அது எங்கும் நிறைந்தது அல்ல என்று உங்களைப்போல அவனுக்கும் தெரியும். எங்கும் நிறைந்துள்ளது, என்று சொல் லும்போது உள்கினர் என்ன புரிந்து கொள்கிறார்கள்? அது ஒரு சொல், சின்னம் மட்டுமே, இறைவனுக்குப் பரப்பு உண்டா?

எங்கும் நிறைந்தவர், என்று நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் போது விரிந்த வாணையும், பரந்த வெளியெய்யும் மட்டுமே நினைக்கிறோம். அவ்வளவுதான்.

மன அமைப்பு விதிப்படி, முடிவற்றது என்ற நம் கருத்தை நீலவானிஸ் அல்லது கடவுளின் தோற்றுத்துடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கவேண்டியுள்ளது. அவ்வாறே தெய்வத் தன்மை பற்றிய நம் எண்ணத்தையும் கிறிஸ்தவ, ஆலயம் பள்ளி வாசல் அல்லது சிலுவை பற்றிய

உருவத்துடன் இணைத்துப் பார்ப்பதுதான் இயல்பானது. புனிதம், நூப்பமை, உள்ளமை எங்கும் நிறைந்த நிலை ஆகியவை பற்றிய கருத்துக்களை பல்வேறு உருவங்களுடனும், தொற்றங்களுடனும் இந்துகள் தொடர்புப் படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் ஒரு வித்தியாசம், சிவர் சமயம் என்றால் சில கோட்பாடுகளை ஒப்புக்கொள்வது, பிறருக்கு உதவி செய்வது என்று மட்டும் நினைப் பதால், கோவிலின் உருவ வழிபாட்டுடன் தங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் இணைத்துக் கொண்டு, அதற்கு மேல் உயர்வதில்லை.

ஆனால் இந்துவின் சமயமோ இறைவனை உணர்வது; தெய்வத்தை உணர்ந்து மனிதனும் தெய்வமாவது. திருவுருவங்கள், கோவில்கள், நூல்கள் இவையெல்லாம் ஆன்ம ஞானத்தின் குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும் மனிதனுக்கு உதவிகள், அதாரங்கள். ஆனால் அவன் இன்னும் மேலே மேலே முன்னேற வேண்டும்.

அவன் எங்குமே நின்று விடக் கூடாது. புறவழிபாடும் சடப்பொருள் வழிபாடும் கீழ் நிலையாகும். மேன்திலைக்கு வர முயன்று, மனததால் பிரார்த்தனை செய்தல், அடுத்த உயர் நிலையாகும். ஆண்டவனை உணர்தல் அதாவது, சாட்சாத்காரம் பெறுத்துதான் அனைத்திலும் மேலான நிலை என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அதே உறுதிப்பாடு கோண்டவர், விக் கிரகத்தின் முன்னால் முழந்தானிட்டுக் கொண்டு கூறுவதைக் கேளுங்கள்; அவனை குரியனும் விவரிக்க முடியாது, சந்திரனும் விவரிக்க முடியாது. மின்மீன்களாலும், மின்னலாலும் உணர்ந்துரைக்க முடியாது. தியும அவனைத் தேர்ந்துரைக்காது. அவை அனைத்தும் அவனருளாத் தான் விளக்கமுறுகின்றது.

ஆனால் அவன் யாருடைய வழிபாட்டையும் இழிவுபடுத்திப் பேசுவதில்லை எந்த ஆராதனையையும் பாவம் என்று கூறுவதில்லை. அது வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத படி என்று அவன் ஏற்றுக் கொள்கிறான். குழந்தை மனிதனின் தந்தை. ‘குழந்தைப் பருவம் பாவமானது, அல்லது வாலிபப் பருவம் பாவமானது என்று வயதானவர் சொல்வது சரியாகுமா’?!

ஓர் உருவத்தின் மூலமாக தெய்வீக நிலையை ஒருவன் உணர முடிகிறது என்றால் அதைப் பாவம் என்று கூறுவது சரியா? இல்லை அவர் அந்த நிலையைக் கடத்த பிறகு அவரே அதைப் பிழை என்று கூறலாமா? இந்துவின் கொள்கைப்படி, மனிதன் பிழையிலிருந்து உண்மைக்குச் செல்லவில்லை, ஆனால் உண்மையிலிருந்து உண்மைக்கு அதாவது கீழ்நிலை உண்மையிலிருந்து மேல் நிலை உண்மைக்குப் பயணம் செய்கிறான்:

அவனுக்கு, சடப்பொருள் வழிபாட்டிலிருந்து அத்வைதங் வைரையில் உள்ள எல்லாச் சமயங்களும் பரம்பொருளைப்பற்றி உணர்வதற்காக மனித ஆண்மாவால் செய்யப்படும் பல முயற்சிகளோயாகும். ஒவ்வொன்றும் அது பிறந்த இடத்தையும் குழலையும் பொறுத்து. ஒவ்வொன்றும் முன்னேற்றத்தின் ஒருபடியை குறிக்கிறது. ஒவ்வொர் ஆண்மாவும் மேலே மேலே பறந்து செல்லும் ஓர் இளங்கழுகைப் போன்றது. அது உயரச் செல்லச் செல்ல மேற்கூறும் வலுவைப் பெற்று, கடைசியில் அது விளிமிக்க குரியனை அடைகிறது.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்பதுதான் இயற்கையின் நியதி. அதை இந்து உணர் துவங்கான். மற்றுச் சமயங்கள் எல்லாம் சில திட்டமான கோட்பாடுகளை நிர்ணயித்து அலற்றிறங்க கழுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்த முயல்கின்றன. அவை கழுதாயத்துக்கு முன்னாலே ஒரே ஒரு சட்டைதான் ஜாக், ஜான், ஹென்றி எல்லாருக்கும் பொருந்த வேண்டும் என்று கூறுகின்றன. ஜானுக்கோ, ஹென்றிக்கோ சட்டை பொருந்தாவிட்டால் அவர்கள் உடலில் அணியச் சட்டையின்றித்தான் இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் சார்புப் பொருள்கள் மூலமே இறைவனை உணரவோ, நினைக்கவோ பேசவோ முடியும். திருவுருவங்களும் சிலுவைகளும் பிறைகளும் வெறும் சின்னங்களே ஆக்கிரமிக்குத்துக்களை மாட்டி வைப்பதற்குப் பபன்படும் முனைகளே என்று இந்துக்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர். இந்த உதவி எல்லோருக்கும் தேவை என்பது அல்ல. ஆனால் தேவைப்படாதவர்கள், அது தவறு என்று கூற உரிமையில்லை. இந்துசமயத்தில் அது கட்டாயமும் அன்று.

ஒன்று நான் சொன்ன வேண்டும். இந்தியாவில் உருவ வழிபாடு என்பது அச்சத்திற் குரிய ஒன்றல்ல விலைமகளிரை உருவாக்குமிடமுமல்ல; மாறாக ஆஸ்மீக உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்குப், பக்குவட்படாதவர்களின் முயற்சியாகும். அது இந்துக்களிடம் தவறுகள் உண்டு, சில வேளைகளில் விதி விலக்குகளும் உண்டு. ஆனால் ஒன்றைக் கவனியுங்கள். அவர்கள் தங்கள் உடல்களைப் பலவாறு வருத்திக் கொள்வார்களேயன்றி அடுத்தவனின் கழுத்தை அறுக்கமாட்டார்கள். இந்து மத வெறியன் தன்னைத் தீயில் கொண்டதிக் கொள்வானேயன்றி பிறையல்ல. சூனியக்காரிகள் கொழுத்தப்பட்டதற்கு எப்படிக் கிறில் தவ சமயம் பொறுப்பின்வையோ, அதே மாதிரி இதற்கு இந்து சமயம் பொறுப்பல்ல.

ஆகவே இந்துவுக்கு, உலகின் எல்லாச் சமயங்களும் பல வித நிலைகளிலும், சந்தர்ப்பங்களிலும் உள்ள மாறுபட்ட ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே இலக்கை நோக்கிய பயணம் செய்வது போலத்தான் சடப் பொருளான மனினிடத்திலிருந்து ஏடுவுளை வெளிப்படச் செய்வதுதான் எல்லா சமயங்களின் நோக்கமும். அவர்கள் எல்லாருக்கும் எழுச்சியை ஊட்டு கிறவர் ஒரே கடவுள் தான். அப்படியானால் இத்தனை மாறுபாடுகள் இருக்கக் காரணம் என்ன? அவையனைத்தும் வெளித் தோற்றமே என்கிறான் இந்து. பல்வேறு குழநிலைகளுக்கும் பல்வேறு இயல்வுகளுக்கும் ஏற்ப தன்னை மாற்றியமைத்துக் கொள்ளும் அதே உண்மையிலிருந்துதான் இந்த மாறுபாடுகள் எழுகின்றன.

ஒரே ஒளிதான் பல்வேறு வண்ணத் தன்னாடிகளின் மூலம் பல நிறங்களில் வருகின்றது. நம்மை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள இந்த வேறுபாடுகள் அவசியம். ஆனால் எல்லாவற்றின் மையத்திலும் அதே உண்மைதான் ஆட்சி புரிகிறது. கிருஷ்ணவதாரத்தின் போது பகவான் இந்துக்களுக்குச் சொல்ளார்: “முத்து மாலையின் நடுவே உள்ள சயிறு போன்று நான் எல்லாச் சமயங்களிலும் இருக்கிறேன். மக்களினத்தை உயர்த்திய புனிதப்படுத்தும் அசாதாரணமான தூய்மையும் அசாதாரணமான ஆற்றலும் எங்கெல்லாம் காணப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் நான் இருக்கிறேன் என்று அறி” என்று. அதன் பலன் என்ன? இந்துக்கள் மட்டுமே காப்பாற்றப்படுவார்கள், மற்றவர்கள், அல்ல என்று சமஸ்கிருதத் தத்துவ இலக்கியத்தில் எங்காவது கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்று கண்டு பிடிக்கும்படி நான் உலகத்துக்குச் சவால் விடுகிறேன். வியாசர் கூறுகிறார்: “நம்முடைய சாதிக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் அப்பால் கூட்டுரை மனிதர்களைப் பார்க்கிறோம்” என்று. இங்ஙனைன்று, எண்ணாங்கள் எல்லாம் கடவுளிடமே மையச்சதி கொண்ட இந்து, எப்படி சூனிய வாதம் பேசும் பேளத்தர்களையும் நாத்திகவாதம் பேசும் சமணர்களையும் நம்புவான்?

பேளத்தர்களோ, சமணர்களோ கடவுளை நம்பி வாழுவதில்லை. ஆனால் மனிதனைத் தெய்வமாக்க வேண்டும் என்னும் எல்லாச் சமயங்களின் மையக் கருத்து இருக்கிறதே, அது தான் அவர்களுடைய சமயங்களின் முழு நோக்கமாகும். அவர்கள் தந்தையைப் பார்த்த திட்டங்கள், ஆனால் மக்களைப் பார்த்துள்ளார்கள். மக்களைப் பார்த்தவன் தந்தையையும் பார்த்து விட்டான்,

சகோதரர்களே! இந்து சமயக் க்ருத்துக்களின் சுருக்கம் இதுதான். தன் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற இந்து தவறியிருக்கலாம். ஆனால் என்றாவது உலக சமயம் (Universal Religion) என்ற ஒன்று இருக்க வேண்டுமானால், அது இடத்தாலும் காலத்தாலும் எல்லைப்படுத்தப் படாததாக இருக்க வேண்டும். அந்தச் சமயம் யாரைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்கிறதோ, அந்தக் கடவுளைப் போன்று அது எல்லையற்றதாக இருக்க வேண்டும். சூரியன், தன் ஒளிக் கிரணங்களை எல்லார் மீதும் சமமாக விசுவதும் போன்று அது கிருஷ்ண பக்தர்கள், கிறிஸ்து பக்தர்கள், சூனிகள், பாவிகள், எல்லோரையும் சமமாக என்ன வேண்டும். அது பிராமண மதமாகவோ பெளத்த மதமாகவோ கிறிஸ்தவ மதமாகவோ முகம்சிய மதமாகவோ இருக்காமல். இவற்றின் ஒட்டு மொத்தமாக இருப்பதுடன், இன்னும் வளர்ச்சி யடைய எல்லையற்ற இடம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும். விலங்கினங்களைப் போலவே உள்ள காட்டுமிராண்டு மக்களிலி நத்து, இவரும் மனிதரா என்று சமுதாயம் பயபக்தியிடன் வணங்கி நிற்கும் அளவுக்கு, அறிவாலும் உள்ளப் பண்பாலும் உயர்ந்து மனித இயல்புக்கு மேலோங்கி விளங்கும் சான்றோர்வரை, எல்லோருக்கும் இடமளித்து, தன் அளவற்ற கரங்களால் எல்லோரையும் தழுவிக் கொள்ளும் பரந்த மனப்பானமை உள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அந்த மதத்தில் பிற மதத்தினரைத் துன்புறுத்தலும், அவர்களிடம் சுகிப்புத் தன்மை யற்று நடந்து கொள்ளுதலும் இருக்காது. அது, ஆண் பெண் எல்லோரிடமும் தெய்வத் தன்மை இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும். மனித இனம் தன் உண்மையான தெய்வீகத் தன்மையை உணர்வதற்கு உதவி செய்வதே அதன் நோக்கமாகும். அதன் முழு ஆற்றலும் அதற்கே பயன்படும்.

அத்தகைய சமயத்தை உருவாக்குக்கள், எல்லா நாடுகளும் உங்களைப் பின்பற்றும். அசோகருடைய சபை பெளத்த சமயச் சபையாக இருந்தது. அக்பர்து சபை இதைவிடச் சுற்று நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தாலும் விட்டுச் சபையாகவே இருந்தது. கடவுள் எல்லாச் சமயங்களிலும் இருக்கிறார் என்று உலகளைத்திற்கும் முழுக்கம் செய்ய அமெரிக்கா ஒன்றுக்குத்தான் கொடுத்து வைத்திருந்தது.

இந்துக்களுக்கு பிரம்மமாவும் சௌராஸ்தரக்குக்கு அதீராமத்தாவாகவும், பொத்தர் களுக்குப் புத்தராகவும், யூதர்களுக்கு ஜெஹூவாவாகவும், கிறிஸ்தவர்களுக்கு பரமான்தவத் தில் இருக்கும் பிதாவாகவும் அமையும் ஆண்டவன் உங்கள் உண்வதமான தோக்கம் திறைவேற உங்களுக்கு வலிமை அளிப்பானாக! விண்மீன் கிழக்கிலே எழுந்து அது மேற்கு நோக்கி நோக்க கென்றது. அது சில வேளாளிகள் மங்கலாகவும், சில பொழுது ஒன்றி மிக்கதாகவும் உலகத்தைச் சுற்றியது. இப்பொழுது கிழக்குத் திசையிலே சான்போ நதிக்கரையிலில் முன்னேயிட ஆசிரம மடங்கு ஓளியுடன் மறுபடியும் உதயமாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

சுதந்திரத்தின் தாயகமாகிய கொலம்பியாவே, நீ வாழக! அயலாரின் இரத்தத்தின் கையிலைத் தோய்க்காமல் அயலாரைக் கொள்ளையடிப்பதுதான் பணக்காரன் ஆக்குறுக்கு வழி என்று கண்டு பிடிக்காத உணக்குத்தான் சமரசக் கொடி பிடித்து, நாகரிகப்படையின் முன்னேயில் வெற்றி நடைபோடும் பெரும்பேறு கொடுத்து வைத்திருந்தது!

Our Gratitude and Good Wishes to:-

- ◆ The Founders of Sri Shanmuga Trust, Sri Shanmuga Homes.
- ◆ Those who constructed the Buildings.
- ◆ Those who looked after the children of the Homes.
- ◆ NORAD, The Representatives of Foreign Countries, Organisations, abroad, local Government Organisations, Non-Governmental Organisations, Religious Organisations, Social Organisations and those of the Private Sector, who generously contributed in Cash and kind for the Construction of the Sri Shanmuga Homes and for the maintenance of the children.
- ◆ The Chief Guest, Guests of Honour, Religious Leaders, Delegates and other friends who kindly accepted our invitation presented themselves at this celebration.
- ◆ The Religious Leaders, the intellectuals and other friends was contributed their blessings, wishes and articles for the souvenir published on this 35th anniversary.
- ◆ Those who contributed financial assistance for the Publication of this souvenir.
- ◆ Those who assisted in printing souvenir an the press concerned.
- ◆ Those who assisted to conduct this celebration successfully.
- ◆ All other well-wishers.

THANK YOU ALL

Founder Trustee, Trustees and
the children of the Homes.

